ONE WORLD ROMANIA

festival internațional de
documentar și drepturile omului

21-27 MARTIE 2016

2% @ Asociația One World Romania

CUI: 25757723 | IBAN: RO37RNCB0090111191440001 | BCR

ORGANIZATORI | ORGANIZERS:
Asociația One World Romania
Centrul Ceh București

PARTENER PRINCIPAL | MAIN PARTNER:
Programul Statul de Drept Europa de Sud-Est al Konrad-Adenauer-Stiftung

CU SPRIJINUL | WITH THE SUPPORT OF:
Centrul Național al Cinematografiei, Ministerul Culturii, Primăria Sectorului 3, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Reprezentanța Comisiei Europene în România, Uniunea Cineaștilor din România, RoAid - Programul României de Cooperare pentru Dezvoltare, Ministerul Afacerilor Externe al României, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, Centrul de Resurse Juridice, EEA Grants, Bankwatch România, Consiliul Național Român pentru Refugiați, Organizația Internațională pentru Migrație – Biroul în România

SPONSORI | SPONSORS:
CEZ România, Staropramen, Fundația Sensiblu, Aqua Carpatica, Domeniile Sâmburești, Centrul Medical Medsana, Škoda, Noumax, Amset Prodexim

PARTENERI | PARTNERS:
Ambasada Republicii Cehe în România, British Council România, Ambasada Franței în România, Institutul Francez din România, Forumul Cultural Austriac, Ambasada Elveției în România, Goethe-Institut București, Ambasada Regală a Danemarcei, Ambasada Noii Zeelande în România, Ambasada Regatului Țărilor de Jos în România, Ambasada Suediei la București, Ambasada Spaniei în România, Institutul Italian de Cultură, Institutul Camões pentru Cooperare și Limbă Portugheză, Delegația Valonia-Bruxelles la București, Institutul Polonez București, Institutul Balassi – Institutul Maghiar din București, Ambasada Braziliei la București, Muzeul Național de Artă Contemporană, Make a Point, CCSM Corturi Industriale, Centrul Național al Dansului București, Advocate Europe, Asociația Sirienilor Liberi din România, Romanian Game Developers Association – RGDA, Fundația Cartea Călătoare, Diverta

PARTENER DIGITAL | DIGITAL PARTNER: Canopy

BILETE PRIN | TICKETS THROUGH: Eventbook

Introducere | Introduction 2
Organizatori | Organizers 8

Program

Cabinetul de criză al Europei | EuroPains 12
Valiza cu refugiați | Exodus 34
Focus: Orientul Apropiat | From Middle East, with Love 56
Drepturi și strâmbe | Rights and Wrongs 76
Ochiul vânăt al dragostei noastre | Hardcore 88
Trăim ca să muncim? | Work 100
Dincolo de cămașa de fortă | Cuckoo's Nest 110
Delicatessen 120
Cernobîl – 30 de ani după | Chernobyl – 30 years after 134
Kinedok 2016 138

OWR la Școală | OWR at School 142

Juriul Liceenilor | High School Students Jury 144
Proiecții pentru liceeni | Screenings for High School Students 145

Programe paralele | Accompanying Events

Ambasada OWR: la cort | OWR Embassy: In the Tent 148
Lansare DVD | DVD Launch 150
Expoziție | Exhibition 152
Spectacol | Theatre performance 154

Industry

Civil Society Pitch 158
Docu-Games 160
Realitatea virtuală | Virtual Reality 165

Contact 177
Index 178

Filme fără îndulcitori. Experiențe fără frontiere.

Granițele sunt coșmarul ultimului an. Imaginarul public e dominat de pulverizarea frontierelor Europei, de sutele de mii de refugiați care trec prin garduri de sârmă ghimpată, de criza economică și terorismul care nu cunosc granițe. Miezul programului nostru din 2016 – organizat în primele trei secțiuni ale sale – este strâns legat de aceste angoase. Încercăm să le tratăm, punându-le în context și oferind nuanțe și înțelegere acolo unde mass-media pictează numai în alb și negru. Și așa vom vedea dincolo de frontiere: că bătrânul continent geme și tremură din toate încheieturile și totuși își păstrează farmecul său unic și tăria valorilor care l-au mai salvat. Sau că migrația există de când lumea, iar în Orientul care s-a apropiat, oamenii se mai distrează sau se iubesc, chiar dacă în jurul lor s-au dezlănțuit toate furiile.

Într-adevăr, nimic nu e mai teribil decât ceea ce face omul semenului său. Am strâns în alte patru secțiuni filme care vorbesc despre nedreptățile sistemelor judiciare și despre violența împotriva femeilor, despre absurditățile „pieței muncii" și despre cruzimea instituțiilor destinate persoanelor cu dizabilități mentale. Așa neîndulcite cum sunt, documentarele pe care vi le-am selectat sunt un antidot sănătos și autentic împotriva tuturor acestor răutăți.

Documentarul, ca gen de graniță – între jurnalism și ficțiune, între experiment artistic și gest civic – e cel mai abilitat să vorbească despre frontiere. E un gen care a migrat el însuși către teritorii care mai de care mai hibride. Forța documentarului stă în mobilitatea lui greu de constrâns prin definiții, în faptul că se lasă îmbibat de noile tendințe din mediul online, că se lansează pe teritoriul jocurilor video sau în spațiul amețitor al realității virtuale. Prin evenimentele festivalului am încercat să realizăm un portret cât mai cuprinzător al acestor noi aventuri dincolo de orice granițe acceptate sau clasicizate.

Spaimele și nesiguranța în care trăim pot fi alinate de magia filmelor, de atașamentul documentariștilor pentru personajele lor și de compasiunea pe care o provoacă în noi. Nu e vorba numai de filme, ci și de o experiență de viață pe care am construit-o în jurul acestei selecții. Și astfel vom găsi, poate, forța de a ne depăși fricile, chiar atunci când pare că nu ne mai putem agăța de nimic.

Îndrăzniți, treceți frontiera, veniți alături de noi!

Alexandru Solomon
Mădălina Roșca

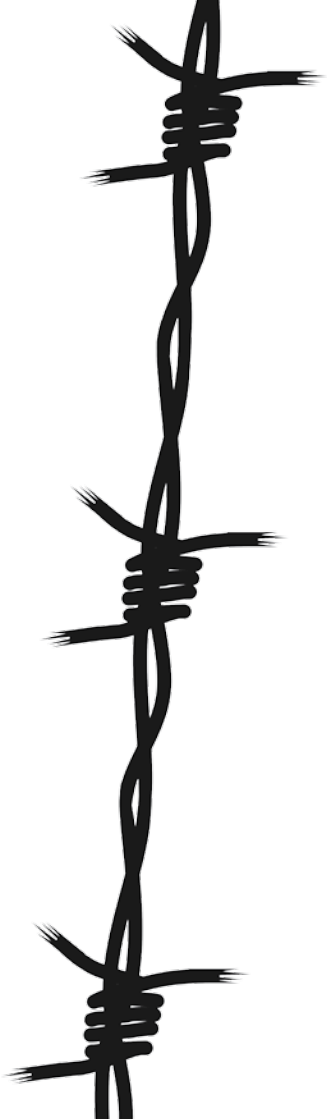

Films without Sweeteners.

Experience without Borders.

Borders are last year's nightmare. The collective fantasy is poisoned with images of European frontiers collapsing, of hundreds of thousands of refugees passing through barbed-wire fences, alongside a mounting fear of an economical crises that, pretty much like terrorism, acknowledges no borders. The core of our 2016 program, through its three main sections, is closely linked to all the above-mentioned anguishes. While mass-media depict these issues in black and white, we provide context and present their nuances and shades. And this is how we will glimpse beyond the borders, to see that the old continent mourns and shivers, but preserves its unique charm and the straightforwardness of the values that kept it alive. Or that migration has always existed, and in the Middle East people still have fun, or love each other, even if around them it raves and storms.

Yet, nothing is more ghastly than what the human being does to his own kind. In other four sections we gathered films talking about injustice of judicial systems and about violence against women, about the absurdity of the "working market" and about the cruelty of institutions for people with mental disabilities. Bitter as they might seem, the selected films account for a necessary antidote to all those evils.

Documentary, as a film genre, is resting on edges, and lays there, where fiction borders journalism, where the experimental borders sound civic-mindedness. This *being in-between borders*, specific to non-fiction film, is perhaps the reason why documentary is so well-equipped to talk about frontiers. The genre itself essentially migrated towards ever more hybrid territories. The power of documentary genre resides in its mobility hard to constrain by definitions, in the fact that it swiftly absorbs the most cutting edge online tendencies, as it ventured in the landscapes of video games and already took off in the dizzyingly unknown space of virtual reality. Through our festival's events, we also tried to paint a comprehensive portrait of this emerging adventures beyond any sort of established or expected borders.

The fears and uncertainties in which we dwell are to be reassured by the magic of film, by the affection documentary makers show for the people whose lives they record, by the compassion they trigger in every single one of us. And not only films are at stake here: there are experiences and encounters that we envisaged around this selection. And thanks to all of the above, at least for one week, we will gather our strengths to overcome fears, even when it seems there is nothing left to lean on.

Dare to cross the border, and come on our side!

In memory of Václav Havel

This is not a formal gesture, because we did not come from nowhere. 17 years ago, One World started in Prague, in Havel's spirit and at his initiative. For five years, our festival was organised under his patronage. After his physical disappearance, in 2011, he stubbornly survives in our minds and souls. Václav Havel, you have the word:

It is an essential thing, I'd say even a thing of panhuman solidarity, the fact that every now and then we must be capable to accept someone who is in need, who is running away from somewhere. Especially when someone is running from war, poverty, misery. Also, we must be able to help somehow. It is not possible to keep asking for help and not to be able to help anyone or to turn our nose up at those who, at this specific moment, are in a worse situation than we are. There has been a time when we weren't doing well either.

Václav Havel
April 18th, 1994

As you probably know, the film festival was founded by the Czech Centre Bucharest in 2008, after the manner of One World in Prague. Two years later, my predecessor Monika Štěpánová founded the One World Romania Association which, it was intended back then, would take on full responsibility for the festival at some point in future. After seven years of supporting, advising and overseeing the transfer, we've fulfilled our remit; there is really nothing more we can do here.

The dream of every cultural facilitator is to achieve the credibility and sustainability of their activities. We've now reached that stage of maturity, and it is time for the Czech Centre to hand the festival over entirely to the Association team.
However:

1. The Czech Centre will keep moving on human rights, both critically and in practical terms. Our current research focuses on the actual requirements of people in need, and examines the problematics of donation. Meanwhile, we've just installed the first textile donation container in Bucharest. We are also involved in volunteering and sending humanitarian aid to refugees and asylum seekers in Serbia.

2. **Documentary Mondays** – this long-running programme of screening documentaries on social themes now continues not only at the Czech Centre in Bucharest, but also at venues in other Romanian cities.

3. **Future Museum** – this new institution strives to create fresh perspectives on society, questioning the docile acceptance of our everyday lives and political systems.

On behalf of my predecessors, the Czech Centre in Bucharest, and the Embassy of the Czech Republic to Romania, I would like to convey my thanks to the Romanian One World Association, their members, their collaborators and their volunteers.

František Zachoval
Director, Czech Centre Bucharest

When in the wake of the fall of Communism at the end of the 1980s, Francis Fukuyama predicted "the end of history as such: that is, the end point of mankind's ideological evolution and the universalization of Western liberal democracy as the final form of human government", it seemed reasonable to assume that at least in the mid-term, human rights activists would, inevitably, have their work cut short for them. The euphoria of the "Wind of change", as reflected in the song of the Scorpions with the same title, was, of course, quite short-lived, to be replaced by the bitter realities not only of the incomplete transformation of the post-Communist countries, but also of the new threats to the world order, with terrorism ensuing as possibly the most significant danger to the values of democracy, whether in North America, Europe or the Middle East. The past two years represented an awakening call which finally proved the optimism of the early 1990s wrong. With the annexation of Crimea, the hybrid war in the East of the Ukraine, the on-going armed conflicts in the Arab world and refugees literally flooding into the European Union, it became clear that there would be at least another season in the series of human history, before the words "The end" would flicker across the screen.

Instead, the world is becoming – and dangerously so – a place in which fear has become a constant companion. Fear has never been known to be a source of good or wise counsel. On the contrary, on both the individual and collective levels, it generates short-sighted decisions which may obliterate achievements that took decades, maybe even centuries to reach. One such area is the field of human rights. All over Europe, extremists are openly calling for at least a more "flexible" approach in this respect. And all over the world, dictatorial regimes are cynically using the new threats in order to justify clamping down on legitimate opponents, restricting the public space to allow only for the official discourse, and even physically threating those who still believe that man was created free by God. Never have human rights been under threat as they are now. As stated in the latest "Freedom in the World" report by Freedom House, we are witnessing the 10th consecutive year of decline in global freedom. This development is further nurtured by weak democratic institutions and by politicians seeking not the common good, but the pursuit of their own interests. And as technology progresses, even the internet as a space devoid of censorship is being threatened by those who fear the power of the uncontrollable.

Against this backdrop, it lies at the core of the Konrad-Adenauer-Stiftung's mission to further its commitment to the promotion of human rights as a cornerstone of democracy and the rule of law. Our foundation's international work is based on the principles of freedom, justice and solidarity, none of which are possible in societies governed in an arbitrary and discretionary manner. We also firmly believe that it is our moral duty, based on the Christian appeal for compassion, to not close our eyes when it comes to human rights abuses, even if they are carried out in far-away places which seem to have no connection to our – apparently – cozy surroundings. As the German Basic Law states, human dignity is inviolable and "[t]he German people therefore acknowledge inviolable and inalienable human rights as the basis of every community, of peace and of justice in the world".

RULE OF LAW PROGRAM SOUTH EAST EUROPE
Str. Franzelarilor nr. 5, 020785 Bucureşti, România
office.rspsoe@kas.de
www.kas.de/rspsoe
www.facebook.com/kas.rlpsee

Accordingly, we view the One World Romania International Human Rights Documentary Film Festival, of which the Rule of Law Program South East Europe has been the main partner for several years now, as a contribution in raising the awareness especially of young Romanians that their daily freedoms and opportunities are by no means to be taken for granted. Especially in the context of nostalgic discourses regarding the totalitarian past of Romania dangerously creeping into mainstream media, we view it as crucial for the sustainable development of a democratic society that the generations born after the demise of Communism remain aware of the threats posed by authoritarianism and extremism. In a Europe in crisis, the temptation of simple solutions to complex issues has to be countered emphatically and comprehensively. And what better means to reach the smartphone generation than by films? Our sincere hope is that each and every viewer will not only engage in the lively debates following each screening, but will also become a multiplier of the message that the privilege of living in a democracy incurs the obligation to put the plight of the less fortunate among us enduring the oppression of dictatorship on the public agenda – today, tomorrow and in the years to come.

It is with these thoughts that I wish the festival the best possible success!

Sven-Joachim Irmer
Director, Rule of Law Program South East Europe
Konrad-Adenauer-Stiftung

One World Romania 2016

The Team

Alexandru Solomon – festival director
Ana Alexandra Blidaru – executive director
Mădălina Roșca – associate director

Oana Koulpy – festival coordinator
Diana Păroiu – funding & partnerships coordinator

Adina Brădeanu – Vintage Sahia programme curator

Andreea Drăgan – international relations & guest coordinator
Andreea Burdujanu – KineDok coordinator & accompanying events
Alexandra Ivan – press & media partnertships
Anca Macoviciuc – PR & online communication
Daniel Bratosin – graphic designer
Boglarka Nagy – accompanying events
Tudor Calnegru – technical coordinator
Darie Calnegru – print traffic & subtitling coordinator
Dani Prisacariu – volunteer coordinator
Cristina Zaharia – party location scout

Laura Orlescu – Civil Society Pitch coordinator
Maia Teszler – translator & catalogue editor
Irina Maria Mihuțescu – web assistant
Andra Popescu – partnerships assistant
Sorina Neaga – KineDok assistant
Andreea Dănilescu – video editor
Mihaela (PAC) Oprea – guest service assistant

Monika Štěpánová – founding director

Program Selection

Adina Brădeanu
Mădălina Roșca
Alexandru Solomon

Preselection

Boglarka Nagy
Petra Dobruská
Andreea Drăgan
Oana Koulpy
Marc Solomon

Educational Projects

Petra Dobruská – One World Romania at School program director
Ioana Brăilescu – One World Romania at School program assistant
Elena Stanciu – jury assistant
Ioana Bogdana Neagu – high-school screenings assistant
Oana Maria Filip – academic partnerships assistant
Radu Moldoveanu – One World Romania at School photographer

Visual Identity of the Current Edition

Concept & spot: Alexandru Solomon

Art director: Ana Alexandra Blidaru

Layout & DTP: Daniel Bratosin

Webdesign: Șerban Jipa

Website programming: Ștefan Boicea

the photograph used courtesy of Thomas Câmpean

Czech Centre Bucharest Team

František Zachoval – director

Jiřina Vyorálková – head of office

Iulia Țurcanu – graphic designer, PR & event coordinator

Rule of Law Program South East Europe of the Konrad-Adenauer-Stiftung Team

Sven-Joachim Irmer – director

Doru Toma – program coordinator

Evelyn Klöss – scientific researcher

Suzana Maurer – program assistant

Ioana Petra – financial officer

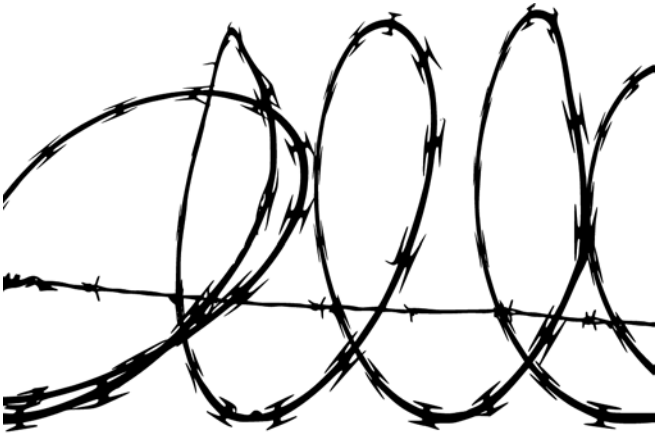

Mulțumiri

Există o persoană în spatele fiecărui logo și în spatele fiecărei decizii luate pentru a ne ajuta să organizăm și să promovăm acestă ediție a festivalului.

Agnieszka Skieterska – Institutul Polonez București
Aldel Alfares – Alfares Construct
Alexandra Obancea
Alin Mureșan – IICCMER
Alis Vasile – British Council România
Ana-Maria Seman – Bankwatch România
Anca Mitran – Centrul Național al Cinematografiei
Anca Sert – Centrul Medical Medsana
Anca Stoica – UNDP România
Andreea Banu – CNCD
Andreea Brahaștianu – CEZ România
Andreea Ghimpu-Lupașcu – Consiliul Național Român pentru Refugiați
Andrei Istrate – Romanian Game Developers Association – RGDA
Angela Filote – Reprezentanța Comisiei Europene în România
Angelica Barbu – CEZ România
Antigona Silvia Rogozea – Muzeul Național de Artă Contemporană
Bogdan Voicu – Ambasada Regală a Danemarcei
Carmen Niculescu – Canopy
Carmen Stejeroiu – Centrul Național al Cinematografiei
Caroline Seebregts – Ambasada Regatului Țărilor de Jos în România
Călin Dan – Muzeul Național de Artă Contemporană
Christophe Gigaudaut – Institutul Francez din România
Christophe Pomez – Institutul Francez din România
Claudia Cîmpeanu – pentru asistența sociologică
Claudia Tocilă – Valvis Holding
Cornelia Tălângă – Arhiva Națională de Filme
Cristian Buchiu – Reprezentanța Comisiei Europene în România
Cristian Ignat – Canopy
Cristina Horia – Fundația Sensiblu
Csaba Ferenc Asztalos – CNCD
Daniela Radu – Sensiblu
David Reid – Ambasada Noii Zeelande în România
Elena Pătrățeanu – Asociația ICAR
Elisabeth Marinkovic – Forumul Cultural Austriac
Evelin Hust – Goethe-Institut București
Ezio Peraro – Institutul Italian de Cultură
Farid Fairuz
Florentina Vouciuc – CEZ România
Florin Pravai – Google România
Florina Ioniță – CNCD
Gabriela Dima – Fundația Cartea Călătoare
Gabriela Dobre – Delegația Valonia-Bruxelles la București
Gabriela Lupaș-Țicu – Bergenbier S.A. a Molson Coors Company
Gabriela Petre – Institutul Italian de Cultură
Georgiana Pascu – Centrul de Resurse Juridice
Gianina Ciobanu – Hollywood Multiplex

Hana Kulhankova – One World, Praga
Horia Sarghi
Ioana Albu – Bergenbier S.A. a Molson Coors Company
Ionuț Ruscea – CeRe, pentru că ne e alături trup și suflet
Iosef Koulpy – CCSM Corturi Industriale
Iulia Bălteanu – Ambasada Braziliei la București
Julie Kárová – One World, Praga
Laurențiu Damian – UCIN
Lorraine Creusot – Institutul Francez din România
Lucian Pricop – UCIN
Lucian Vasile – IICCMER
Kosa Andras Laszlo – Institutul Balassi – Institutul Maghiar din București
Magda Zatari – Creative Work
Magdolna Csegedi – Institutul Balassi – Institutul Maghiar din București
Manuela-Liliana Ciurea – Ambasada Elveției în România
Marc Bruchez – Ambasada Elveției în România
Maria Voica – Organizația Internațională pentru Migrație
Marina Neacşu – Goethe-Institut București
Martin Zmelík – CEZ România
Mazen Rifai – jurnalist și scriitor de origină siriană
Mihai Fulger – Cinemateca Română
Mioara Matei – Direcția Cultură Sport și Tineret, Primaria Sectorului 3
Mircea Mocanu – Organizația Internațională pentru Migrație
Mirela Lazăr – Institutul Polonez București
Mohamad Zatari – Creative Work
Mona Nicoară – trimisul nostru special la New York
Nael Selo – Asociația Sirienilor Liberi din România
Nicolae Cârcu – Consiliul Național Român pentru Refugiați
Nicoleta Manolache – Arhiva Națională de Filme
Nigel Townson – British Council România
Olguța Anghel – UNDP România
Patricia Zegreanu – Škoda România
Paul Arne Wagner – Süddeutsche Zeitung
Radu Suciu – Institutul Italian de Cultură
Roxana Iurgu – Argo SA
Rozalia Petcu – Ambasada Spaniei în România
Simina Popa – Ambasada Portugaliei în Bucureşti
Simona Pop – Ambasada Suediei la București
Sorin Anchidin – Institutul Francez din România
Smaranda Lalescu – Amset Prodexim
Teodora Agafiței – Bergenbier S.A. a Molson Coors Company
Tudor Ciortea – Noumax
Thorsten Geissler – Konrad-Adenauer-Stiftung
Valentina Vesler – Valvis Holding
Vava Ştefănescu – CNDB
Vassilis Chaniotis – Centrul Medical Medsana
Vlad Rusu – Škoda România
Yvonne Irimescu – NexT, pentru sprijin colegial

THANK YOU LIST

There is an individual behind each logo and behind every decision taken to help us make this festival happen again or to promote it.

Cabinetul de criză al Europei

Ideea unei Europe unite e rar adusă la lumină fără eternul refren că Europa însăși s-ar afla în criză – fie ea o criză financiară, politică, socială, de mediu, sau chiar una digitală. Se poate spune că acum, mai mult ca oricând în istoria Uniunii Europene, însăși ideea unei unități europene este pusă la îndoială. Mai mult chiar, unele state membre și-au intensificat amenințările de părăsire a Uniunii, în timp ce în statele candidate opinia generală tinde să se întoarcă împotriva aderării.

Cu toate acestea, unii consideră că nu aceasta este problema reală: „Europa este mai sănătoasă decât cred mulți" și „Adevărata boală a Europei sunt pesimiștii ei" sunt cuvintele fostului Președinte al Comisiei Europene, Jacques Delors. Dacă aceste cuvinte nu și-au pierdut încă sensul, atunci filmele pe care le-am selectat ar trebui să ne apropie de răspunsuri pentru speranțele și grijile pe care le nutrim față de acest continent.

Secțiunea de față reunește numeroase **EuroPains**, viziunile unor regizori originari din varii țări europene, despre numeroase suferințe care au încercat Europa în trecut – și continuă să o facă și astăzi. Vizionarea unor filme precum *Napolislam*, *Moștenirea mea nazistă* sau *Șerifi în Ucraina* ne-ar putea ajuta să înțelegem mult-vehiculata Idee Europeană, și ce însemnătate ar mai putea ea să aibă în lumea noastră de mâine. Nu în ultimul rând, filmele selectate nu sunt menite să ne prelungească agonia. Titlurile din secțiune reînnoiesc încrederea în idealurile europene, necesare în lumea de azi mai mult decât oricând, ca radar al solidarității, libertății și al drepturilor omului.

EuroPains

The idea of a united Europe rarely surfaces today without the ongoing refrain that Europe itself is in crisis – be it a financial or a political crisis, a social, environmental, or even a digital one. One could argue that now, more than ever before in the history of the European Union, the very idea of European unity is being questioned. Some member countries even augmented their threats to leave the Union, whilst in candidate countries the popular opinion tends to turn against joining.

Some, however, think that this is not the real problem at stake: "Europe is healthier than many think" and "Europe's real disease are its pessimists" are words coming from the former President of the European Commission Jacques Delors. If these words are still topical, the films we selected should bring us closer to up-to-the-minute answers to the hopes and worries we have for the continent.

This section brings together many **EuroPains**, namely the visions of filmmakers originating from many different European countries, about the many torments, past and present that Europe did go through – and still does. Watching films such as *Napolislam*, *My Nazi Legacy* or *Ukrainian Sheriffs* should help defining the European Idea for the future. And last but not least, the films we selected are not thought of to prolong or increase the agony. We rather thought of this section as a contribution to the renewing of confidence in European ideals, which are as much needed in today's world than ever, as a beacon of freedom, human rights and solidarity.

Democracy

Democrație

Regia: David Bernet

Germania, Franța | 2015 | 100 min.

VO germană, engleză, franceză | Subtitrări în engleză și română

Protecția datelor personale este una dintre cele mai acute probleme ale prezentului. Odată cu digitalizarea fiecărui domeniu al vieții cotidiene, am devenit mai previzibili şi – paradoxal – libertatea noastră de opțiune online a devenit mai limitată. Cu toții profităm zilnic de varii oferte găsite pe web; aceste căutări lasă o cantitate abundentă de 'urme digitale' – informații despre viețile noastre private în formate digitale uşor de procesat. Este, prin urmare, esențial să ne punem problema libertății de decizie – în era, dar mai ales în economia digitală – cu privire la stocarea şi utlizarea datelor noastre personale. Documentarul *Democrație* analizează procesul şi tensiunile din spatele luptei politice pentru o nouă legislație europeană a protecției datelor personale. Timp de doi ani, filmul urmăreşte o serie de persoane-cheie din spatele reformei Comisiei Europene cu privire la această problemă. Raportorul Jan Philipp Albrecht se consultă intens cu lobby-işti, activişti şi cu alte părți interesate, solicită puncte de vedere din partea politicienilor şi a *think tank*-urilor, schimbă opinii cu colegii de partid pe coridoarele puterii, raportează Comisarului Viviane Reding, şi, în final, prezintă noua propunere legislativă. O schiță alertă, credibilă a democrației puse în practică.

Data protection is one of the biggest and most important issues of our century. With the digitalization of every area of life, people become ever more predictable and their freedom of choice ever more limited. Every single day, each of us takes advantage of offers that involve us not only making ourselves personally identifiable but also leaving behind an abundance of information about our private lives in digital forms that can be easily processed. It is crucial, therefore, to ask questions about our self-determination in the digital age and, particularly, in the digital market economy, and to decide whether we, as society, consider that complete and uncontrolled harvesting of all personal data is appropriate. *Democracy* offers an insight into a hidden world of political struggle for new data protection legislation in the European Union. For two years, the film follows several key figures behind the EU's General Data Protection Regulation. We see rapporteur Jan Philipp Albrecht talking to lobbyists and civil rights activists, joining fringe gatherings and debates, participating in think tanks, talking with colleagues in the corridors of power, reporting to EU Commissioner Viviane Reding, and finally coming up with a proposal. Complex power structures come to life in a snapshot of democracy in practice.

ALTE FILME: *The Whisperers* (2005), *Jew by Choice* (2007), *Raising Resistance* (2011).

David Bernet

David Bernet s-a născut în Elveția și trăiește în Germania, unde scrie, regizează și produce documentare. În 1995, după ce a studiat literatură comparată la Viena și Berlin, a început să lucreze ca jurnalist, apoi ca scenarist și cercetător pentru documentare și în final ca regizor pentru propriile proiecte. Bernet lucrează și ca producător pentru compania Atmosfilm, și ține cursuri de scriere de scenarii pentru televiziune și film.

FESTIVALURI

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Indi Film** | info@indifilm.de | www.indifilm.de

Felvidek. Caught in Between.

Felvidek. Prinși la mijloc.

Titlul original: Felvidék – Horná Zem
Regia: Vladislava Plančíková
Slovacia, Republica Cehă | 2014 | 76 min.
VO slovacă, maghiară, cehă | Subtitrări în engleză și română

Regizoarea Vladislava Plančíková s-a născut în Felvidek – o regiune multietnică, slovaco-maghiară din sudul Republicii Slovace. De-a lungul istoriei, frecvent, Felvidek a fost prins între interesele opuse ale politicienilor și, astfel, de vârtejul istoriei. După cel de-al doilea Război Mondial, mii de persoane au fost silite să își părăsească domiciliul în timpul campaniei de relocare slovaco-ungară derulată între 1946 și 1948. Străbunica Vladislavei a sosit în Slovacia în timpul relocării. Întreaga viață a dus dorul casei din Komlosul natal. Ca să afle mai mult despre rădăcinile ei, Vladislava a decis să descifreze istoria deceniilor de după relocare – o istorie care continuă și astăzi să fie un tabu pentru cei ai căror soartă a fost modelată irevocabil de evenimentele de după cel de-al Doilea Război Mondial. Rezultatul investigației sale personale este un film fermecător, viu, care combină istoria orală, materialele de arhivă și animația documentară pentru a spune povestea sensibilă a relocării forțate a etnicilor unguri în Cehoslovacia de după război. Unele răni sunt greu de vindecat, iar unele întrebări rămân fără răspuns. Totuși, viitorul aduce speranță în viața unei generații noi care nu trebuie să trăiască cu povara greșelilor din trecut.

Filmmaker Vladislava Plančíková was born in Felvidek – a multiethnic, Slovak-Hungarian region in the southern part of the Slovak Republic. Far too often Felvidek has been trapped in between the opposing interests of politicians, and far too often its people have been tossed around by the twists of history. Following the Second World War, thousands of them were forced to leave their homes during the Slovak-Hungarian resettlement campaign between 1946 and 1948. Vladislava's great-grandmother arrived in Slovakia during the resettlement. All her life, she has missed her hometown, Komlos. Eager to learn more about her roots, Vladislava decided to unravel the history of those years – a history which, to this day, continues to be something of a taboo to those whose fate were irrevocably shaped by the events after World War II. The result of her personal investigation is a charming, lively film, which combines oral history documentary, archive footage and animation, to tell the sensitive story of the forced resettlement of ethnic Hungarians in post-war Czechoslovakia. Some wounds are hard to heal, and some questions remain unanswered. Yet the future brings hope for a new generation which doesn't have to live with the burden of past wrongdoings.

Vladislava Plančíková

Plančíková a studiat jurnalismul la Universitatea Comenius din Bratislava, și apoi producția de film documentar. În timpul studenției a regizat mai multe filme care au participat la diferite festivaluri europene. Proiectele ei reflectă interesele sale pentru istorie, oameni și modul în care contextul social influențează viața individului. *Felvidek. Prinși la mijloc* este primul ei documentar de lung-metraj.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - FicMonterrey International Film Festival, Mexic, Best documentary

2015 - Lubuskie Film Summer, Polonia

2015 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - One World International Human Rights Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - DMZ Korean International Documentary Film Festival, Coreea de Sud

2014 - IFDF Budapest, Ungaria, Main prize

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Mandala Pictures** | tomaskamin@mandalapictures.eu | www.mandalapictures.eu

Jenica & Perla

Jenica & Perla

Regia: Rozálie Kohoutová

Republica Cehă, Franța | 2015 | 71 min.

VO franceză, romani, slovacă | Subtitrări în engleză și română

Jenica și Perla sunt prietene, dar locuiesc la 1500 de km depărtare. S-au întâlnit prin organizația de dans *Kesaj Tchave*, care aduce împreună copii romi din Slovacia de Est și copii din familii de romi români din Paris. Când dansează împreună, cele două fete redescoperă ceea ce au în comun, însă în afara dansului, își proiectează viitorul din perspective diferite. Perla a copilărit într-o comunitate de romi din Slovacia de Est. Frecventează un liceu segregat pe care e tentată să îl abandoneze. Născută în România, Jenica a plecat cu părinții la Paris când avea șapte ani. Primii trei ani de Paris i-a trăit pe stradă, dar acum trăiește pe cont propriu într-o suburbie și își pregătește cu grijă fiecare pas pentru a deveni coafeză. Viețile paralele ale celor două fete ne permit ca, simultan, să asistăm la transfomarea lor în femei și să înțelegem mai mult despre viața cotidiană a romilor în două colțuri ale Europei. Care au fost circumstanțele decisive ale emancipării Jenicăi? Ar fi fost, oare, capabilă să demonstreze aceeași hotărâre dacă ar fi crescut într-un mediu la fel de ostil cu cel în care a copilărit prietena ei, Perla? Și cum ar fi crescut Perla dacă ar fi avut acces la mai multe resurse și la mai puțină excludere socială?

Jenica and Perla who are friends, but live 1500 km apart. They met thanks to the 'Kesaj Tchave' dance organization that brings together Roma children from Eastern Slovakia and children from Romanian Roma families from Paris. When they perform, they re-discover what they have in common but, apart from that, they see their future differently. Perla grew up in a Roma settlement in Eastern Slovakia. She goes to a segregated secondary school which she feels very tempted to drop out of. Jenica is 18 and was born in Romania. Her parents took her to Paris when she was seven. Having lived on the street during the first three years in Paris, she now lives independently in the suburbs and works purposefully in Paris toward her dream to become a hairdresser. Both girls dream about their future and are looking for a way to make their dreams come true. Through their eyes we see the life of Roma people in two different corners of Europe but we also capture the world of two girls turning into women. Which were the determining circumstances for Jenica's emancipation? Would she have shown the same determination had she grown up in an environment as hostile as that in which her friend Perla grew up? And how would Perla have grown up if she had access to more resources and less social exclusion?

ALTE FILME: *Aliens and Herons* (2008), *Roma Boys* (2009).

Rozálie Kohoutová

Rozalie Kohoutova s-a născut în 1985, în Praga, Republica Cehă. A studiat la Universitatea Carol, unde s-a specializat în cultura romă, temă recurentă apoi în lucrările sale. În timpul școlii a lucrat la Televiziunea Cehă. A urmat două semestre la Sorbona și în octombrie 2012 și-a terminat masteratul în film la FAMU. A făcut parte din proiectul de film documentar *Gottland*, regizat alături de alți șase tineri regizori cehi.

FESTIVALURI

2015 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - One World International Human Rights Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - Bergen International Film Festival, Norvegia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Fresh Films** | vladimir@freshfilms.cz | www.freshfilms.cz

Lampedusa in Winter

Lampedusa în iarnă

Titlul original: Lampedusa im Winter
Regia: Jakob Brossmann
Austria, Italia, Elveția | 2015 | 95 min.
VO italiană, arabă, tigrinza, engleză | Subtitrări în engleză și română

E iarnă în Lampedusa. E frig şi bate vântul pe mica insulă italiană situată la 110 kilometri de coasta Africii de Nord. Un apel radio de urgență vine de pe un vas cu refugiați: pasagerii sunt epuizați şi nu au mâncat de trei zile. Lampedusa este prima escală pentru emigranții africani care încearcă să ajungă în Europa. Acum, în plină iarnă, turiştii s-au întors acasă, refugiații rămaşi şi-ar dori să fie duşi pe uscat iar vaporul care face legătura dintre insulă şi Italia a luat foc. Primarul încearcă să mențină calmul comunității. Un avocat din Palermo încearcă să găsească un loc de înmormântare pentru cei pieriți în mare. Pescarii locali se străduiesc să obțină o barcă nouă de la compania de feriboturi. Când nu reușesc, ocupă portul în semn de protest, apoi încearcă să explice situația unui val nesfârşit de reporteri care ajung pe insulă. Între timp, insula e complet izolată iar proviziile încep să se epuizeze. Mica comunitate de la marginea Europei e angajată într-o luptă disperată pentru demnitate şi pentru solidaritate cu cei pe care mulți îi consideră drept principala cauză a crizei în desfăşurare: emigranții africani. *Lampedusa în iarnă* e o experiență cinematică emoționantă, reconfortant de complexă şi de umană.

It's winter on Lampedusa. It's cold on the small, windy Italian island, which lies some 110 kilometres from the coast of North Africa. A radio distress call from a refugee boat: the passengers haven't eaten for three days and are exhausted. Lampedusa is the first port of call for African migrants looking to reach Europe. Now the tourists have all gone home, the remaining refugees would like to be taken to the mainland and the ferry that connects the island to Italy has caught fire. The mayor is trying to keep everyone calm. A lawyer from Palermo is trying to arrange a place of burial for those who have died. The local fishermen struggle to obtain a new ship from the ferry company on the mainland. When they cannot, they occupy the port as a sign of protest. In the meantime, the island is isolated. Stocks are slowly running out, and store shelves are frighteningly bare. The islanders try to describe the role of Lampedusa to the never ending stream of reporters that stop by on the island. The tiny community at the edge of Europe is engaged in a desperate fight for dignity and for solidarity with those who many consider the cause of the ongoing crisis: the African boat people. *Lampedusa in Winter* is an uplifting cinematic experience, reassuringly, complex and humane.

ALTE FILME: *Tagwerk – A Day's Work* (2011).

Jakob Brossmann

Regizorul Jakob Brossman s-a născut în 1986 în Viena, Austria. Din 2006 până 2012 a studiat filmul și scenografia la Universitatea de Arte Aplicate din Viena în clasa profesorului Bernhard Kleber. În 2012 a câștigat un premiu pentru cel mai bun scenariu încă neprodus al Drehbuchwerkstatt Salzburg cu Gehen-Ein Heimatfilm. Brossman este regizor, artist și scenograf. A participat la expoziția anuală Belvedere Research Center Essence.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Semaine de la Critique, Locarno Film Festival, Italia, Golden Boccalino award

2015 - Disburser Filmwoche, Germania, Audience Award

2015 - Viennale, Austria, Best Austrian Documentary, MehrWERT Film Prize

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Finali Film, Wortschatz Produktion, Miramontefilm**

My Nazi Legacy

Moștenirea mea nazistă

Regia: David Evans
Marea Britanie | 2015 | 92 min.
VO engleză | Subtitrări în română

În cursul unei cercetări în legătură cu Procesele de la Nürnberg, Philippe Sands – un renumit avocat pledant pentru drepturile omului – intră în contact cu doi bărbați: Niklas Frank și Horst von Wächter, fiii lui Hans Frank și Otto Wächter, guvernatorul nazist al Poloniei ocupate, respectiv guvernatorul nazist al Galiției în Ucraina. Sands călătorește alături de cei doi bărbați în Ucraina, unde capătă certitudinea că tații lor au fost responsabili pentru anihilarea întregii familii a bunicului evreu al lui Sands. În ciuda dovezilor, Horst von Wächter insistă asupra nevinovăției tatălui său. Niklas Frank nu numai că acceptă realitatea, dar își urăște tatăl atât de puternic încât poartă în portofel o fotografie a acestuia, spânzurat la Nürnberg, pentru a fi sigur că e mort și pentru a nu uita niciodată ce s-a întâmplat în Germania. Însă conflictul nu ține exclusiv de trecut: în Ucraina, un grup de neo-naziști îl aclamă pe Horst von Wächter ca fiu al unui erou, spre mulțumirea acestuia: încă o dovadă că trecutul nu e mort și că Wächter Jr refuză în continuare să accepte crimele tatălui său, o realitate pe care Sands nu e dispus să o accepte. Un film remarcabil și o explorare inteligentă a confruntării între trei versiuni diferite asupra trecutului istoric.

In the course of his legal work surrounding The Nuremberg Trials, renowned human rights barrister Philippe Sands came into contact with two elderly men, both the sons of high-ranking Nazis: Niklas Frank and Horst von Wächter, the sons of Hans Frank and Otto Wächter, respectively the Nazi governor of occupied Poland and Nazi governor of Galicia in Ukraine. In this documentary, he travels with the two men to Ukraine, where it becomes clear their fathers were responsible for the annihilation of the entire family of Sands' own Jewish grandfather. One man protests his father's fundamental decency despite evidence that he was responsible for slaughter on an industrial scale. The other despises his father so much that he carries a picture of him, hung at Nuremberg, in his wallet, 'to be sure he is really dead, and to never forget what happened in Germany'. But the conflict is not only about the past: in Ukraine, a group of Nazi-nostalgist paramilitaries hail Horst von Wächter as the son of a hero. Wächter is clearly pretty pleased. It is a chilling demonstration that the past is not yet dead and that Wächter Jr is still in denial – something that Sands is not ready to accept. An intelligent exploration of three men wrestling with conflicting versions of the truth.

ALTE FILME: *Our boy* (1997), *Fever Pitch* (1997), *Passion Killers* (1999), *Reversals* (2003).

David Evans

Regizorul David Evans s-a născut în Wolverhampton în 1962. A fost nominalizat la premiile Emmy. A câștigat premiul BAFTA pentru un documentar despre autoarea engleză Angela Carter și un profil al feministei radicale Andrea Dworkin. Evans a mai regizat episoade din seriale de televiziune ca *Shameless*, *Downton Abbey* și *Russell T. Davies's Cucumber*

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Tribeca Film Festival, SUA

2015 - Hamburg Film Festival, Germania

2015 - Jerusalem Film Festival, Israel, Best Feature

2015 - Stockholm Film Festival, Suedia

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Viennale, Austria

2015 - Vancouver Film Festival, Canada

2015 - San Francisco Jewish Film Festival, SUA

2015 - UK Jewish Film Festival, Marea Britanie

2015 - Atlanta Jewish Film Festival, SUA

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Wildgaze Films**

Napolislam

Napolislam

Regia: Ernesto Pagano
Italia | 2015 | 75 min.
VO italiană | Subtitrări în engleză și română

Într-o bună zi, orașul Napoli se trezește și descoperă că o parte din el a devenit islamică. Numărul celor care se convertesc la Islam este în continuă creștere, iar mesajul Coranului pare să fie pretutindeni. Într-un oraș predominant catolic, nu toată lumea se bucură de această schimbare. Soți, soții și alți membri de familie protestează. Pe de altă parte, oamenii își văd de viața lor de zi cu zi – unii dintre ei, atribuindu-și nume noi: Salvatore și Francesco se numesc acum Muhammad, pe Claudia o cheamă Zeynab, iar pe Danilo îl cheamă Alì. Noii musulmani trebuie să răspundă la o mulțime de întrebări pragmatice: cum pregătești o versiune halal pentru *casatiello*? Acum că te-ai convertit, mai ai voie să mănânci Nutella? Regizorul Ernesto Pagano examinează viața de zi cu zi a celor proaspăt convertiți și le documentează dramele interioare, micile sau marile conflicte și confesiunile ocazionale. Rezultatul e un mozaic de perspective și opinii asupra unei comunități în care fiecare reacționează individual la o criză desfășurată pe mai multe paliere și care îmbină economicul cu spiritualul. Sub stratul unor povești animate, adesea hilare, stă însă o întrebare mai profundă: ce tip de dezamăgire înlocuiește Islamul? Într-o regiune dominată de Mafie și afectată de un nivel extrem de ridicat de șomaj, în care oamenii își pierd speranța în Biserica Catolică, răspunsul la întrebare este evident.

One fine day Naples wakes up and finds out that part of it has become Islamic. The numbers of converts to Islam are steadily rising and the message of the Quran seems to be everywhere. In a predominantly Catholic city, not everyone is happy about that. There are protests from husbands, wives and other family members. Apart from that, people see to their day to day lives – some of them, under new names: Salvatore and Francesco are both called Muhammad now, Claudia has turned into Zeynab, and Danilo into Alì. The new Muslims must answer a lot of (practical) questions: How do you make a halal version of casatiello? And are you still allowed to eat Nutella? Film-maker Ernesto Pagano observes the daily lives of the new converts and documents the internal dramas, the small clashes, and the occasional confessions. The result is a mosaic of different stories about people reacting, each in their own way, to a multi-levelled crisis which combines the economic and the spiritual. But underneath the colourful stories with a comic twist lies a deeper question: what kind of disappointment is Islam replacing? In a Mafia-riddled region plagued with huge unemployment, where people feel they can draw little hope from the Catholic Church, the question is self-explanatory.

Ernesto Pagano

Ernesto Pagano a studiat Islamul la Universitatea "L'Orientale" din Napoli și a urmat o carieră în jurnalism. A trăit pentru trei ani în Cairo, unde a lucrat ca translator din arabă și ca reporter pentru diferite publicații italiene. A condus mai multe anchete pentru televiziune și pentru filme documentare de investigație produse de Arte și National Geographic. *Napolislam* este debutul său în lung-metraj.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Biografilm Festival, Italia, Biografilm Italia Award

2015 - Molise Cinema Premio Italia

2015 - MedFilm Festival, Italia

2015 - Tertiomillenio Film Fest, Italia

2015 - FuoriRaccordo Film Festival, Italia

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Journée Cinematographique de Cartage, Tunisia

2015 - Italia in Doc, Belgia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Ladoc, Isola Film** | info@ladoc.it | matteo_parisini@hotmail.it

Siberia in a Summer Dress

Siberia, în rochie de vară

Titlul original: Une robe trop légère pour l'hiver
Regia: Bogdan Ştefan
Canada | 2015 | 16 min.
VO română, franceză | Subtitrări în engleză și română

La 25 de ani, Alexei Lungu își trăiește viața din plin, chiar dacă satul în care locuiește se află sub ocupație sovietică. În noaptea de 12 iunie 1941, Alexei e martorul unei deportări în Siberia orchestrată de poliția politică și de Armata Roșie. Cincizeci și cinci de ani mai târziu, nimeni nu-și mai amintește nimic despre Domnica și Dionisie Olaru. Casa lor a fost demolată de multă vreme. Niciun membru al familiei lor nu mai trăiește. Tot ce mai există este amintirea lui Alexei Lungu despre acea noapte de vară – o amintire repovestită acum nepotului său și, pe această cale, deschisă nouă, tuturor. O imagine succintă și emoționantă a unei deportări în Siberia.

With the ardor of his 25 years, Alexei Lungu lives life to the fullest, even if his village is under soviet occupation. On the night of June 12th 1941, he is the witness of a deportation to Siberia orchestrated by the political police and the Red army. Fifty-five years later, nobody knows anything about Domnica and Dionisie Olaru. Their house has long been demolished. There is no one left of their family. All there's left is Alexei Lungu's memory of that summer night, now recounted to his grandson and, through him, to us all.
A sparsely told, yet moving, snapshot of a deportation to Siberia.

ALTE FILME: *A Chicoutimi il n'y a plus de train bleu* (2005), *Sur la frontière* (2008), *Crêver* (2009), *Digitalove* (2009).

Bogdan Ștefan

Bogdan Ștefan este un regizor român stabilit în Saguenay, Canada. Ștefan a primit numeroase burse pentru proiecte cinematografice atât în România cât și Canada. A studiat cinematografia în Franța și a lucrat în industria filmului din România.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Saguenay International Film Festival, Canada, Regard sur le court métrage

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Noeuf Image** | bstef@9image.info | www.9image.info

Train to Adulthood

Tren spre maturitate

Titlul original: Reményvasút
Regia: Klara Trencsenyi
Ungaria | 2015 | 89 min.
VO maghiară | Subtitrări în engleză și română

Train to Adulthood spune povestea 'trenului copiilor' construit în 1948 în Ungaria comunistă, a cărui funcționare este de atunci încredințată adolescenților. În trecut, 'calea ferată a pionierilor', unde aceştia puteau fi mecanici de locomotivă sau conductori, puteau vinde bilete sau coordona trenuri, era visul fiecărui copil, de la Leipzig până la Vladivostok. Astăzi, această rămăşiță a trecutului reprezintă unul dintre foarte puținele contexte care oferă copiilor simțul siguranței de care au nevoie, în timp ce toate instituțiile care ar trebui să facă acest lucru sunt fie absente, fie ineficiente. Oferind o mostră remarcabilă de observație documentară, filmul Klárei Trencsényi plasează acest proiect utopic în dialog cu prezentul, analizând modul în care 'trenul copiilor' îi ajută pe protagoniştii filmului să învețe despre responsabilitate şi să supraviețuiască într-o lume în care se confruntă de la o vârstă fragedă cu realitatea dură a capitalismului liberal. În pragul maturității, gemenii Viktor şi Karmen şi prietenul lor Gergo operează întrerupătoare, leviere şi telefoane demodate, se aliniază pentru ceremonia înălțării steagului şi, în acelaşi timp, iau decizii fundamentale cu privire la viețile lor. Între timp, mama gemenilor muncește din greu ca să poată supraviețui, iar Gergő locuiește cu bunicii pentru că părinții sunt nevoiți să lucreze în străinătate.

Train to Adulthood centres on the 'children's train' built in 1948 in communist Hungary, whose operation ever since then has been entrusted to teenagers. In the past, the 'pioneer railway', where children could be engine drivers or conductors, sell tickets or dispatch trains, used to be the dream of every boy and girl between Leipzig and Vladivostok. Today, this relic from the past provides one of the very few contexts that offer children the sense of security they need as they grow up, while all the institutions that are supposed to do that prove either absent or ineffective. Acutely observed and beautifully photographed, Klára Trencsényi's film sets this anachronistic and utopian project in a dialogue with the present, by looking at the way in which it helps a bunch of children learn about responsibility and survive in a world where they are confronted from an early age with the harsh realities of liberal capitalism. Sitting on the threshold of adulthood, twins Viktor and Karmen, and their friend Gergo, the main protagonists of the film, operate old-fashioned switches, levers and telephones, line up for the flag ceremony, while also taking decisions about their lives. Meanwhile, the twins' single mother works hard but earns hardly enough to buy food, and Gergő lives with his grandparents because his parents are forced to work abroad.

ALTE FILME: *Az esély* (2007), *Birds' Way* (2009), *Corvin variációk* (2011).

Klara Trencsenyi

Klara Trencsenyi a absolvit secția de imagine la Academia de Film din Budapesta și în prezent lucrează, în regim de freelance, ca regizor și cameraman la documentare creative și sociale. A făcut cercetare și muncă de voluntariat și a lucrat ca fotograf și jurnalist în Kosovo, Ucraina și România. În 2008 a fost selectată la Berlinale Talent Campus, iar în 2010 a organizat primul atelier de documentar creativ și forum de pitch din Ungaria, myDEER.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - DOK Leipzig, Germania, Câștigător al secțiunii Next Masters

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Éclipse Film** | julianna.ugrin@eclipsefilm.hu | http://eclipsefilm-hu.blogspot.ro

Ukrainian Sheriffs

Şerifi în Ucraina

Regia: Roman Bondarchuk

Ucraina, Germania, Letonia | 2015 | 85 min.

VO ucraineană | Subtitrări în engleză și română

În Stara Zburjivka, un cătun izolat din sudul Ucrainei, echipa tragicomică de „şerifi" Victor-Volodea trebuie să soluționeze o serie de crime complexe precum furtul a două rațe. Alte probleme care necesită rezolvare urgentă implică bețiile şi varii răfuieli între vecini – cele mai multe, consecințe ale sărăciei, analfabetismului şi nivelului ridicat de şomaj al populației satului. Unii săteni sunt oarecum neobişnuiți: un bărbat pune un şarpe în şopronul soției; un altul se plimbă prin sat cu un topor; un al treilea obişnuieşte să mănânce câinii vecinilor, ceea ce-l face oarecum nedorit în sat. Călătorind într-o Lada galbenă dotată cu un steguleț ucrainian, cei doi protagonişti trec dintr-un incident în altul încercând să mențină calmul şi să restabilească ordinea. Anii şi anotimpurile trec, până ce, dintr-o dată, ecranele televizoarelor încep să transmită ştiri despre conflictele separatiste în plină desfăşurare în țară. Localnicii râd şi se scaldă în continuare iarna în apa înghețată, dar momentele idilice devin tot mai rare odată cu apariția Euromaidanului şi cu agravarea conflictului intern. Când Ucraina aniversează 70 de ani de independență, bărbații din sat sunt deja recrutați pentru a pleca la război. Roman Bondarchuk observă cu aceeaşi meticulozitate comicul situațiilor cotidiene cât şi presiunea istoriei derulate altundeva.

In Stara Zburjivka, a remote hamlet in Southern Ukraine, the tragicomic sheriff duo Viktor and Volodya have to solve crimes such as the theft of two ducks. Other issues that need urgent resolve are neighbour disputes, drunkenness, and physical abuse – many of these being consequences of the prevalent unemployment, poverty and illiteracy in the village. Some of the villagers are quite peculiar: a man puts a snake in his woman's shed; another one is on the loose with an axe; a third has a tendency to eat his neighbours' dogs, which makes him somehow unpopular in the village. Driving in a yellow Lada with its own little Ukrainian flag, the two heroes travel from incident to incident trying to calm things down and re-establish order. The seasons pass until political developments reach the village by way of the TV screen, showing the separatist conflicts already unfolding elsewhere. The town folks are dipping in icy water and laughing, but the pastoral slowly ends with the advent of Euromaidan and the descent into the limbo of a civil crisis. Around the time of the celebrations for the country's 70th Independence Day, the men of the village are drafted into the army. Roman Bondarchuk directs with a keen eye for the comical side of everyday situations and the urgency of the history happening elsewhere.

ALTE FILME: *Radunytsia* (2007), *Cafe "Voyage"* (2013), *Euromaidan. Rough Cut* (2014).

Roman Bondarchuk

Roman Bodnarchuk a fost elevul lui Yuriy Illenko, unul dintre fondatorii Școlii de Cinema Poetic Ucrainian. Bodnarchuk a regizat numeroase scurtmetraje, videoclipuri și documentare. A scris cărți de ficțiune și a participat la expoziții de fotografie și artă contemporană. Bodnarchuk este de asemenea selecționer la Festivalul Internațional de Film Documentar pentru Drepturile Omului Docudays, din Kiev.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda, Special Jury Award in Feature Length Competition

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Dar'ya Averchenko, Uldis Cekulis, Tanja Georgieva, Irena Taskovski**

Vintage Sahia: Hungary 1956

Sahia Vintage Ungaria 1956

Revoluția ungară din 1956 a fost unul dintre cele mai spectaculoase evenimente petrecute în fostul lagăr sovietic în cea de-a doua jumătate a anilor '50, cu consecințe asupra designului ulterior al relațiilor dintre statele din regiune. În România, apropierea de Ungaria declanșează reacții de solidarizare, în special în rândurile studenților, în vreme ce regimul Gheorghiu-Dej – care percepe evenimentul ca o modalitate de a-și demonstra loialitatea față de puterea sovietică – oferă „ajutor frățesc" Ungariei pentru înăbușirea evenimentelor, iar Securitatea efectuează arestări printre masele de revoltați, reușind să țină în frâu evenimentele.

Studioul Sahia, aflat în cel de-al șaselea an de la înființare, trimite o echipă la Budapesta pentru a înregistra evenimentele. Documentarea se va face în conformitate cu interpretarea oficială a epocii și mobilizând jargonul ideologic specific: momentul este prezentat ca o „contrarevoluție" marcată de „crime odioase" comise de „bande de teroriști" care urmăresc „restaurarea dominației grofilor și a capitaliștilor." Filmul rezultat se află acum la Arhiva Națională de Film într-o singură copie pozitivă, fără generic.

Proiecția va fi urmată de o discuție cu un specialist de la **Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului şi Memoria Exilului Românesc** (IICCMER).

The Hungarian Revolution of 1956 remains one of the most spectacular political uprisings that took place in the former Soviet space in the second half of the 1950s, with major consequences on the relations among the states in the region over the following years. In Romania, the events in Hungary led to a wave of marches and protests, particularly among students. At the same time, the Gheorghiu-Dej government offered 'brotherly support' to Hungary to crush the revolts, as it regarded the context as an opportunity to prove its loyalty to Moscow. In the meantime, the Romanian Securitate increased its number of informers in the major Romanian cities and made a substantial number of arrests in late autumn 1956.

The 'Alexandru Sahia' Documentary Studio, which at the time was in its sixth year of existence, sent a crew to create a visual record of the events. The documentation followed the official interpretation by the Romanian state and mobilised the specific ideological jargon of the time: the context is described in the film as a 'counter-revolution' and a 'fascist rebellion' where 'terrorist bands' engage in 'odious crimes' as part of an attempt to destroy the recent achievements of the working people and bring back capitalism. The resulting film is currently held at the National Film Archive as a single positive copy with no credits.

The screening will be followed by a discussion with a specialist from **The Institute for the Investigation of Communist Crimes and the Memory of the Romanian Exile** (IICCMER).

studioul cinematografic
ALEXANDRU SAHIA
BUCUREȘTI

Filmul prezentat este unul de propagandă, fiind produsul cultural al unui regim totalitar de extremă stânga. Difuzarea sa se face în scop exclusiv educațional, fără nicio valență propagandinstă.

Evenimentele din Ungaria

Regia: Herman Rabinovici

România | 1957 | 20 min.

VO română | Subtitrări în engleză

Valiza cu refugiați

Ungaria este prima dintre țările europene care a început să demonteze Cortina de Fier, înlăturând, în 1989, gardul electric care o separa de Austria. Mii de locuitori ai Republicii Democrate Germane, care se refugiaseră în Ungaria, au primit permisiunea de a pleca „în țara aleasă de ei", pe fondul unei cotituri istorice spre democrație și respect pentru drepturile omului. În mod ironic, doar 27 de ani mai târziu, Ungaria construiește un controversat gard de protecție de-a lungul uneia dintre granițe, cu o înălțime de patru metri și o lungime de 175 km, în încercarea de a opri valul de azilanți.

Iar Ungaria nu este singura țară care a răspuns astfel. 2015 va rămâne în istoria Europei drept anul granițelor închise, al zidurilor ridicate, al dovezilor de umanitate – sau al lipsei ei – în contextul gestionării crizei refugiaților. De cealaltă parte a globului, dezbaterea pe marginea imigrării în contextul drepturilor omului este la fel de aprinsă: Statele Unite ale Americii au investit sume mari de bani în baricadarea graniței cu Mexic dar, cu toate acestea, procentul victimelor așa-numitului „război de frontieră" nu a făcut decât să crească.

Filmele incluse în această secțiune explorează problemele din spatele migrării și granițelor închise, punând soarta refugiaților, din Europa sau din altă parte, în perspectivă istorică. Ajutorul oferit refugiaților (celor care sunt siliți să fugă din țara lor de teama persecuției sau chiar a morții), nu este un fenomen exclusiv contemporan. De milenii, civilizații întregi s-au format și definit în urma unui exod, fugind din fața conflictului spre un refugiu într-un spațiu mai sigur. Că exodul e departe de a fi un fenomen contemporan este o realitate care nu a fost rostită îndeajuns, iar felul nostru de a o spune a fost să alcătuim o secțiune cu povești actuale, dar și istorii de exod din trecut.

Exodus

Hungary is the first of the European countries that began to dismantle the Iron Curtain by removing the electric fence to neighbouring Austria in 1989. Thousands of Eastern Germans, who had taken refuge in Hungary, were allowed to flee "to a country of their choice", in a historical turn towards democracy and consideration for human rights. Ironically enough, only 27 years later, Hungary builds a controversial four-meter high, 175 km long security fence along one of its borders, in an effort to bring the influx of asylum-seekers to a halt.

And Hungary is not alone in its reaction. 2015 will remain in Europe's history as the year of fenced borders, erected walls, as well as proofs of humanity – or lack thereof – in facing the refugee crisis. On the other side of the globe, the immigration debate in the context of human rights is equally fervent: the U.S. have invested large amounts of money in barricading the border with Mexico, still the numbers of fatalities of the so-called "border war" did nothing but increase.

The films of this section are an exploration of the issues behind migration and fenced borders, putting the fates of refugees, be it in Europe or elsewhere, in historical perspective. The help offered to refugees, to displaced people worldwide who flee their countries fearing persecution or even death, is not merely a contemporary phenomenon. Fleeing and finding refuge are indeed fundamental to human civilization, with a history dating thousands of years back. To make this point, we selected a mix of today's cutting-edge stories and past sagas of exodus.

Bandage

Pansament

Regia: Tuija Halttunen
Finlanda | 2015 | 8 min.
VO swahili, finlandeză | Subtitrări în engleză și română

După ce a trăit mai mulți ani într-o tabără de refugiați din Congo, Annie a reușit să se mute în Finlanda împreună cu familia ei. La un curs de prim ajutor o întâlnește pe Sinikka, o profesoară care a trăit întreaga viață în condiții de pace și siguranță. Annie poate să învețe totul despre bandaje și tifon de la Sinikka, însă trebuie să învețe singură cum să-și trăiască noua viață în Finlanda. Crucea Roșie finlandeză a început să organizeze cursuri de prim ajutor destinate refugiaților sosiți în Finlanda pentru a-i ajuta să se descurce mai bine în viața de zi cu zi într-o lume cu totul nouă. Pentru prima dată, oameni care au trăit războaie și violențe majore învață să panseze o rană sau să acorde primul ajutor unui copil care se înecă. Un scurt documentar despre importanța contactului și interacțiunii umane.

Annie has managed to move to Finland with her family after several years of living in a refugee camp in Congo. During a first aid class she meets a teacher, Sinikka, who has lived all her life in peace and safety. Annie can get bandages and gauzes from Sinikka, but Annie herself has to learn how to survive in her new life with them. Finnish Red Cross, Häme District started organizing first aid classes for refugees who arrived to Finland so they could learn more skills to cope with everyday life in a whole new world. For the first time in their lives, people who have seen wars, violence, death and refugee camps learn how to bind a wound or help a choking child. A short documentary about the importance of help, touch and encounters.

ALTE FILME: *Nuku sydän* (1995), *Mielen tila* (2008), *Tabula Rasa* (2011), *Naapurit* (2013).

Tuija Halttunen

Tujia Halttunten este o regizoare finlandeză renumită care realizează documentare de peste 20 de ani. Documentarul ei de scurt metraj, *Taivas ja Maa*, a câștigat în 1995 cel mai prestigios premiu la Festivalul de Film Tampere, iar *Naapurit* a fost nominalizat în competiția Prix Europa în 2013.

FESTIVALURI

2015 - Encounters Film Festival, UK

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Wacky Tie Films** | niina@wackytie.fi | www.wackytie.fi

Broken Land

Ținut sfărâmat

Regia: Stéfanie Barbey, Luc Peter
Elveția | 2014 | 75 min.
VO engleză | Subtitrări în română

O umbră neagră traversează deșertul: este gardul din fier care se întinde pe aproximativ 2000 de mile de-a lungul graniței dintre Statele Unite și Mexic, o graniță pe care imigranții care încearcă să ajungă în SUA o traversează zilnic. *Ținut sfărâmat* spune poveștile a șapte cetățeni americani care trăiesc în partea americană a frontierei și vorbesc despre modul în care această frontieră le afectează viețile. Fiecare dintre ei se confruntă, în felul său, cu problema complexă a imigrației ilegale și cu urmele lăsate de imigranți – oameni pe care nu-i întâlnesc niciodată. Experiențele lor diverse, uneori tragice, creionează un tablou emoționant al vieții la frontieră: există cei care îi primesc cu brațele deschise pe imigranți, oferindu-le adăpost și provizii, și cei care trăiesc cotidian cu tema de necunoscut și simt nevoia să-și apere activ teritoriul, patrulând granița cu arme și sisteme de detectare improvizate. Între timp, într-o morgă din apropiere sunt depozitate sute de cadavre și schelete ridicate din deșert, care trebuie identificate. America e „cea mai bună țară din lume”... dar nu pentru toată lumea.

An ugly black shadow cuts a shape through the desert: it's the iron fence that runs for nearly 2,000 miles across the US – Mexico border, a border that immigrants trying to get to the US cross every day. *Broken Land* tells the stories of seven American citizens living in the 'militarised zone' on the US side of the fence, who talk about how the border transforms their lives. They observe the haunting traces left by the crossing migrants – people they never come face to face with – as they confide their fear, defiance and at times even compassion. Each of them faces the divisive issue of illegal immigration in their own way. Their diverse, sometimes tragic experiences weave a compelling tapestry of life on the frontier. There are those who welcome the immigrants, providing shelter and supplies, and denounce the US government for its insular surveillance state. There are others who live in fear of perceived threats and feel the need to actively defend their territory, finding a purpose to their often solitary lives by patrolling the border with guns and DIY tracking technology. Meanwhile, in a morgue, hundreds of bodies and skeletons picked up from the desert lie in cold storage, waiting to be identified. America is 'the finest country in the world', but not for everyone.

Luc Peter regizează și produce documentare din 1995. A fost operator de imagine pentru majoritatea filmelor sale și de asemenea director de imagine pentru alți regizori. Din 2001 este producător asociat la Intermezzo Films.
ALTE FILME: *A L`Est des Reves* (2000), *Record Player/Christian Marclay* (2000), *Gilles Jobin: Le Voyage de Moebius* (2002), *Les annees Schwarzenbach* (2010).

Stéfanie Barbey a studiat relații internaționale și a lucrat câțiva ani în jurnalism. A făcut un curs de film documentar la Ateliers Varan în Paris, și, odată cu întoarcerea la Geneva, a început să regizeze și să lucreze la diferite filme.
ALTE FILME: *Magic Radio* (2007), *Portrait d'un marechal-ferrant* (2009), *Construite la Suisse* (2010).

FESTIVALURI

2015 - Rotterdam International Film Festival, Olanda

2015 - Mexico Documentary Film Festival, Mexic

2015 - Raindance Film Festival, UK

2015 - Docs Against Gravity Film Festival, Polonia

2015 - Beldocs International Documentary Film Festival, Serbia

2015 - Buenos Aires Festival Internacional de Cine Independiente, Argentina

2015 - Solothurner Filmtage, Elveția

2014 - Locarno Film Festival, Elveția

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Intermezzo Films** | info@intermezzofilms.ch | www.intermezzofilms.ch

Chickpeas with Sugar

February 7, 1937. The entrance of nationalist troops in Málaga is imminent. A woman and her four daughters are preparing for a long way on foot to look for her husband. Surviving each day becomes their main objective. Almería is more than 200 kilometres away. Fatigue, hunger and war become the main companions of the travellers. Pepa, one of the girls, will become the protagonist of this true story. A rich mix of archive footage, photographs and sketches, and an 'ethnographic' slice of one's daily life as a refugee.

Năut cu zahăr

Titlul original: Garbanzon con azúcar
Regia: Antonio Aguilar García
Spania | 2015 | 10 min.
VO spaniolă | Subtitrări în engleză și română

7 februarie 1937. Intrarea trupelor naționaliste în Málaga este iminentă. O femeie se pregătește, alături de cele patru fiice ale sale, să străbată pe jos un drum lung în căutarea soțului ei. Obiectivul lor principal este să rămână în viață. Almería se află la peste 200 km depărtare. Oboseala, foamea și războiul devin principalii companioni de drum. Pepa, una dintre fete, va deveni protagonista acestei povești reale. Un montaj luxuriant de schițe, fotografii și material filmat de arhivă, și o frântură „etnografică" a vieții cotidiene de refugiat.

ALTE FILME: *The Silent Killer* (2009), *Formen Fila* (2013).

Antonio Aguilar García

Antonio Aguilar Garcia și-a început cariera fiind cameraman pentru numeroase filme și proiecte de televiziune. Într-o încercare de a își spune propriile povești, Garcia a înființat propria companie, alături de Raul Mancilla. Producțiile lor au fost premiate la diferite festivaluri, primind inclusiv un premiu Goya în 2009 pentru cel mai bun film animat. În prezent îmbină producția proiectelor sale cu activitatea de profesor.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Festival de Cine Humano, Spania, Grand Public Prize

2015 - Festival de Cine de Málaga, Spania, Project Prize

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Avenate** | avenateproducciones@gmail.com

Dreaming of Denmark

Visând la Danemarca

Titlul original: Drømmen om Danmark
Regia: Michael Graversen
Danemarca | 2015 | 58 min.
VO daneză, italiană, engleză | Subtitrări în engleză și română

Tânărul Wasi a emigrat în Danemarca la vârsta de cincisprezece ani, ajungând acolo singur din Afganistan. Cu toate că încă are coșmaruri, a găsit siguranță și prieteni aici. Wasi e la fel ca orice alt adolescent: face glume, cântă rap și flirtează cu fetele. Dar cererea lui de azil e respinsă. Pentru că se teme să nu fie trimis înapoi în Afganistan când împlinește 18 ani, Wasi părăsește Danemarca și pleacă în Italia, sperând să obțină un permis de ședere care îi va permite ulterior revenirea pe cale legală la Copenhaga. Însă viața în Italia nu e ceea ce își închipuia el. Deși încearcă să-și construiască un soi de normalitate personală, viitorul pe care îl proiectase refuză să se arate. Regizorul Michael Graversen, care l-a urmărit pe Wasi mai mulți ani pe traseul Danemarca-Italia, a reușit să obțină un acces remarcabil la viața underground a lui Wasi în Europa, urmărindu-l în lupta sa continuă nu numai pentru supraviețuire, dar și pentru a-și construi o identitate în afara țării de origine și în absența unei familii. *Visând la Danemarca* este o poveste emoționantă despre traseul de viață complicat al unuia dintre miile de copii refugiați neacompaniați de adulți care dispar an de an din centrele de azil din Danemarca. Numeroase povești sumbre rămân nespuse.

Young Wasi came to Denmark when he was fifteen, having arrived alone from Afghanistan. Although he still has nightmares, he has found safety and friends in Denmark. He is in some ways like any other teenager: he cracks jokes, raps, and flirts with girls. But his application for asylum is rejected. When he turns 18, as he is aware that there is a risk to be sent back to Afghanistan, he leaves Denmark for Italy, hoping to obtain a residence permit that will later allow him to return legally to Copenhagen. But life in Italy is far from what Wasi has expected. He struggles to maintain life as a normal young man, but it is not easy to wait for a future that never arrives. Filmmaker Michael Graversen, who followed Wasi for several years between Denmark and Italy, has managed to obtain remarkable access to Wasi's underground life in Europe and followed him throughout his year-long struggle, not only for survival, but also for an identity outside his country and in the absence of a family. *Dreaming of Denmark* is a compelling insight into what happened to one of the many unaccompanied refugee children who disappear each year from Danish asylum centres. Many darker stories remain untold.

ALTE FILME: *Ghetto Noise* (2005), *Searching for the Electric Car* (2009), *The Pact* (2011), *Den sidste nattevagt* (2012).

Michael Graversen

Michael Graversen a studiat Film, Media și Psihologie la Copenhaga și Londra. Filmografia lui prezintă teme existențiale, relatate într-o manieră poetică și intimă. *No Man's Land*, care spune povestea unui azil de copii din Danemarca a fost proiectat la IDFA și a câștigat premii la festivaluri din Teheran, Hamburg și Belgrad. Înainte de a studia în Marea Britanie a lucrat ca jurnalist cultural la televiziunea națională daneză.

FESTIVALURI

2015 - CPH:DOX, Danemarca

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Klassefilm Aps** | info@klassefilm.dk | www.klassefilm.dk

Every Face Has a Name

Orice chip poartă un nume

Regia: Magnus Gertten
Suedia | 2015 | 75 min.
VO suedeză, poloneză, engleză | Subtitrări în engleză și română

La 28 aprilie 1945, vapoare cu supraviețuitori din lagăre de concentrare naziste au sosit în portul Malmö, Suedia. Mulțimea celor ce coboară de pe vase e o tranșă de diversitate umană: bărbați din mișcarea de rezistență norvegiană, mame poloneze ținându-și la piept bebelușii nou-născuți, spioni britanici și supraviețuitori evrei, uniți cu toții de experiența cutemurătoare a lagărului și de acel moment aparte al eliberării. La momentul respectiv, sosirea supraviețuitorilor a fost înregistrată pe peliculă. Șaptezeci de ani mai târziu, după o cercetare minuțioasă, regizorul Magnus Gertten a reușit să identifice câteva dintre persoanele din materialul filmat în 1945 și le-a invitat să vorbească despre bucuria, confuzia și nesiguranța asociate cu acel moment în care viețile lor au reînceput. *Orice chip poartă un nume* nu este doar un film despre momentul complex al unei eliberări pierdute în trecut, ci și unul care păstrează prezentul în vizor în vreme ce examinează acel trecut. Prezentul ne oferă tot mai multe contexte care amintesc de cel din 1945: în fiecare zi, valuri nesfârșite de refugiați de război sunt forțați să își părăsească țara natală. Îi vedem la știri: anonimi, fețe neidentificate, fără nume. Asta până când le vom oferi șansa să își redobândească identitatea, așa cum s-a întâmplat cu cei din Malmö.

On April 28, 1945, ferries with survivors from the German concentration camps arrived at the harbour of Malmö, Sweden. The crowd welling out on the docks in Malmö was a cross-section of humanity: Norwegian resistance men, Polish mothers with new-born babies, British spies and Jewish survivors, all united by their past harrowing experience and by that particular moment of freedom. As the survivors took their first steps off the boats, news teams filmed them. Seventy years later, after minutious research, film-maker Magnus Gertten has managed to identify some of the faces in the footage from 1945 and invite them to speak about the happiness, confusion and insecurity associated with that particular moment when their lives began again. *Every Face Has a Name* is not only a film about a complex moment of liberation from the past, but also one that keeps the present in focus while talking about that past. Virtually everywhere today we come across contexts that remind us of those from 1945: an endless stream of war refugees are forced to leave their home-country every day. We see them in the news: anonymous, faces without names: Until the time comes for them to regain their identities, as the ones from Malmö did.

ALTE FILME: *Long Distance Love* (2008), *Harbour of Hope* (2011).

Magnus Gertten

Magnus Gertten este un cunoscut și premiat regizor originar din Malmö, Suedia. Documentarul său muzical, *Rolling Like a Stone*, a fost desemnat ca fiind cel mai bun documentar la festivalul american Silverdocs. Un alt film care abordează o tematică muzicală, *A Thousand Pieces*, este unul dintre cele mai de succes documentare suedeze ale ultimilor 20 de ani. În calitate de producător și co-producător, Gertten a fost premiat atât la festivalul de la Berlin cât și la cel de la Cannes.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Filmfest Hamburg, Germania, Best Political Film

2015 - Jerusalem International Film, Israel, Honorable Mention

2015 - Thessaloniki Documentary Festival, Grecia, FIPRESCI Award for best international documentary

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Göteborg International Film Festival 2015, Suedia

2015 - Tempo Documentary Festival, Suedia

2015 - Minneapolis St. Paul International Film Festival, SUA

2015 - San Francisco Jewish Film Festival, SUA

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Auto Images AB** | magnus.gertten@autoimages.se | www.autoimages.se

Flotel Europa

Flotel Europa

Regia: Vladimir Tomic

Danemarca, Serbia | 2015 | 70 min.

VO bosniacă | Subtitrări în engleză și română

În 1992, când războiul a izbucnit în Bosnia, Vladimir Tomić, atunci la vârsta de 12 ani, a părăsit Sarajevo și a plecat la Copenhaga, împreună cu mama și fratele lui mai mare. Odată ajunși acolo, Crucea Roșie i-a plasat într-un hotel improvizat pe un vas plutitor – un 'flotel' – împreună cu o mie de alți refugiați. În timpul celor doi ani în care au așteptat să li se ofere azil, viitorul regizor Tomić a început să-și filmeze viața de zi cu zi pe flotel, precum și viețile altor refugiați sârbi, musulmani și croați cu care el și familia lui împărțeau spațiul. Văzut din perspectiva prezentului, filmul editat din materialul VHS filmat în anii `90 funcționează simultan ca o resursă istorică de excepțională valoare cât și ca declanșator de nostalgie: o poveste despre maturizarea unui adolescent care surprinde, în același timp, o paletă diversă de personaje, momente personale amuzante sau emoționante, dar și escaladarea naționalismului în rândul celor care împart un vapor așa cum au împărțit o țară. În plus, filmul oferă și un element original de arheologie media, oferind spectatorilor o perspectivă privilegiată asupra modului în care valurile de imigranți ai anilor `90 foloseau „vederi VHS" pentru a comunica cu cei dragi rămași acasă.

In 1992, when the war broke out in Bosnia, twelve year old Vladimir Tomić left Sarajevo for Copenhagen, together with his mother and his older brother. Once there, the Red Cross put them on a giant hotel-ship, along with a thousand other refugees. During the two years that they had to spend waiting to be granted asylum, future film-maker Tomić started filming their daily life, as well as the lives of the other Serbian, Muslim and Croatian refugees with which they shared their lives on the flotel. Seen from the present, the film edited from old VHS footage works simultaneously as a poignant historical resource and a trigger for nostalgia: a coming-of-age story which captures a range of colourful characters, funny and emotional private moments, but also the escalation of nationalism among those who must share a boat as they shared a country. The film also includes a moving element of media archaeology, as we gather a privileged perspective into how the waves of migrants of the 1990s were using 'VHS postcards' to communicate with their dear ones left home.

ALTE FILME: *The Trilogy* (2003), *Echo* (2005), *The Valley of Shadows* (2006), *My Lost Generation* (2009), *Unfinished Journeys* (2012).

Vladimir Tomic

Vladimir Tomić s-a născut în 1980 la Sarajevo, în Bosnia și Herțegovina. În 2009 a absolvit Academia Daneză Regală de Arte. Filmele sale de artă se înscriu în sfera artei contemporane și a documentarelor experimentale. Tema centrală a proiectelor sale este, de multe ori, tensiunea universală și umană cauzată de structura în schimbare a societății.

PRODUCȚIE **Srdjan Keca, VT and co UZROK**

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Berlinale 2015, Germania, Tagesspiegel Readers' Prize

2015 - CPH:DOX, Danemarca

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - DokuFest Prizren, Kosovo, Best Balkan Film Award

2015 - Bratislava International Film Festival, Slovacia

2015 - Watch Docs Human Rights Film Festival, Polonia

2015 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - Pančevo Film Festival, Serbia

2015 - Torino Film Festival, Italia

2015 - Tromsø International Film Festival, Norvegia

2015 - goEast: Festival of Eastern and Central European Film, Germania

2015 - Documenta Madrid, Spania, Special Jury Award

2015 - Bratislava International Film Festival, Slovacia, Special Mention

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Haunted

Bântuiți

Titlul original: Maskoon
Regia: Liwaa Yazji
Siria | 2014 | 113 min.
VO arabă | Subtitrări în engleză și română

Când au început să cadă bombele, primul lucru pe care l-am făcut a fost să fugim. Abia mai târziu am realizat că n-am avut timp să privim în urmă. Nu am fost lăsați să ne luăm rămas bun de la căminul nostru, de la amintiri, de la fotografii și de la viața trăită între ele. Am devenit goi precum aceste spații lăsate în urmă; bunurile noastre împachetate pe fugă și lucrurile uitate ne bântuie și azi.

Războiul civil i-a adus pe sirieni într-o stare de nesiguranță permanentă. În documentarul ei de debut, regizoarea Liwaa Yazji explorează consecințele actului de a te refugia din fața războiului. Cei nouă protagoniști ai filmului se află într-o stare constantă de alertă dată de posibilitatea de a fi siliți să își părăsească brusc căminele. Documentarul *Bântuiți* examinează relația sirienilor cu căminele lor în timpul războiului. Ce este un cămin – în sens fizic și metaforic? Ce simt acești oameni atunci când sunt forțați să plece? Prin poveștile complexe pe care le colectează, Yazji surprinde urma subtilă a deplasărilor nesfârșite ale refugiaților în regiune în decursul ultimilor șaptezeci de ani. Imaginile granulare înregistrate în timpul sesiunilor Skype și cadrele intenționat imperfecte, filmate cu camera mobilă, fără trepied, adâncesc senzația de dezrădăcinare care a devenit parte a vieții protagoniștilor.

When the bombs fell, the first thing we did was run away. It was not until later that we realized we had not looked back. We were not allowed to say goodbye to our home, our memories, our photos and the life that was lived with them. We have become vacant like these spaces; our hastily packed belongings and the forgotten things haunt us.

The civil war in Syria has thrown its people into a state of permanent insecurity. In her debut feature documentary, Syrian director Liwaa Yazji explores what it means to flee a war. The film's nine protagonists are in constant state of alert in case they are unexpectedly forced to leave their homes. *Haunted* is about the Syrian people's relationship with their homes during the war. What is a home – in a physical and in a metaphorical sense? And how do these people feel when they are forced to leave? Through the stories that she collects, Yazji captures the subtle trace of the endless refugee movements in the region during the past seventy years. The grainy images captured from Skype conversations and the deliberately imperfect shots taken with a hand-held camera add to the feel of destruction and rootlessness which have become part of the lives of the film's protagonists.

Liwaa Yazji

Născută în 1977 la Moscova, Liwaa Yazji a urmat o facultate de teatru în Damasc și a lucrat în domeniu, în special ca scenarist, dar și ca actriță. A lucrat ca scenarist de televiziune și a fost asistent de regie pentru docudrama *Windows of the Soul*. În anul 2012 și-a publicat prima piesă de teatru, *Here in the Garden* și în prezent lucrează la a doua, în colaborare cu Royal Court. În 2014 i-a fost lansată cartea de poezii, *Peacefully, We Leave Home*, la Beirut. *Bântuiți* este debutul său regizoral.

PRODUCȚIE **Liwaa Yazji** | liwaa.yazji@gmail.com

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Visions du Réel Nyon, Elveția

2015 - !f Istanbul Independent Film Festival, Turcia

2015 - DocPoint Helsinki Documentary Film Festival, Finlanda

2015 - International Mediterranean Film Festival Tétouan, Maroc

2015 - Human Rights Film Festival in Kiev, Ucraina

2015 - Arab Film Festival Berlin, Germania

2015 - Refugee Film Days Anakara, Turcia

2015 - Alexandria Film Festival for Mediterranean Countries, Egipt

2014 - Festival international du documentaire de Marseille, Franța, Special Mention of the First Film Prize

2014 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2014 - Dubai International Film Festival, UAE

2014 - Festival des 3 Continents Nantes, Franța

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Logbook_Serbistan

Serbistan – Jurnal de bord

Titlul original: Destinacija_Serbistan
Regia: Želimir Žilnik
Serbia | 2015 | 94 min.
VO engleză, franceză, kurdă, arabă, somaleză
Subtitrări în engleză și română

Serbia se confruntă zilnic cu zeci de cazuri de refugiați din Siria, Afganistan, Somalia sau Ghana. Condiții inumane de călătorie, trafic de ființe umane, încălcări ale drepturilor omului – acestea sunt doar câteva dintre obstacolele cu care azilanții se confruntă înainte de a ajunge în Serbia, în drumul lor de durată spre libertate. Docu-drama semnată de Želimir Žilnik, scrisă în colaborare cu protagoniștii filmului, urmărește viața imigranților cu statut nereglementat și a azilanților găzduiți în centre de refugiați din Serbia în urma unor evadări dramatice din țările de origine, copleșite de război și sărăcie. Protagoniștii lui Žilnik nu vorbesc limbile țărilor pe care le traversează în drumul lor spre necunoscut și nu cunosc numele contrabandiștilor pe care ar trebui să se bazeze pentru a trece dintr-o țară într-alta. E cumva firesc ca acești oameni să ducă cu ei povești memorabile: „cam așa ar putea arăta viața acestor oameni ajunși fără voia lor în Balcani", pare să spună filmul lui Žilnik, care își spune povestea cu vitalitate, umor și muzică, în încercarea de a-și face personajele credibile la nivel individual, dincolo de eticheta colectivă de victime. Va fi Serbia o simplă escală sau vor încerca, poate, să rămână și să înceapă o nouă viață aici?

The Serbian asylum system has to deal every day with dozens of cases from Syria, Afghanistan, Somalia, Ghana and other remote countries. Difficult travelling conditions, trafficking, human rights abuses - these are only some of the obstacles that asylum seekers face before entering Serbia, on their year-long path to freedom. Želimir Žilnik's docu-drama, written in collaboration with his protagonists, follows the lives of immigrants with irregular status and asylum-seekers who are housed in refugee centers in Serbia following dramatic flights from war and destitution. They neither speak the languages of the countries they have to cross on their way into the unknown, nor do they know the names of the smugglers they have to rely on. It's nothing but natural those people have powerful stories to tell. This is how life can be for the people stranded against their will in the Balkans: Žilnik tells it with panache and accompanied by music, in an attempt to build some new credibility for them as individual human beings, beyond the victim label. Will Serbia be just a stopover or could they, perhaps, settle down and start a new life here?

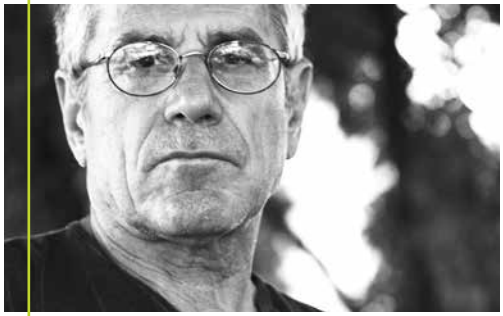

ALTE FILME: *Fortress Europe* (2000), *The Old School of Capitalism* (2009), *One Woman – One Century* (2011), *Pirika on Film* (2013).

Želimir Žilnik

Želimir Žilnik s-a născut în 1942 și trăiește în Novi Sad, Serbia. Începând cu anii '60 documentarele lui axate pe lumea fostei Iugoslavii i-au adus numeroase premii la diverse festivaluri. După ce proiectele sale din anii '70 au fost marcate de cenzură, în anii '80 și-a dezvolat un limbaj propriu exprimat prin docu-drame, limbaj ce va fi folosit pentru a reflecta tensiunile politice din Balcani. Anii 2000 au reprezentat o diversificare a subiectelor sale, care includ acum și politicile vamale din Europa.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Belgrade Festival of Documentary and Short Feature Film, Serbia, Best Feature Documentary

2015 - Zagreb Dox, Croația

2015 - LET'S CEE Film Festival, Austria

2015 - DokuFest Prizren, Kosovo

2015 - DocLisboa International Film Festival, Portugalia

2015 - goEast: Festival of Eastern and Central European Film, Germania

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Playground produkcija** | playgroundprodukcija@gmail.com | www.playground-produkcija.net

Minor Border

Frontiera

Regia: Lisbeth Kovacic
Austria | 2015 | 24 min.
VO farsi, somali, germană, pashtou, maghiară
Subtitrări în engleză și română

Granița dintre Austria și Ungaria pare să-și fi pierdut semnificația odată ce a devenit o graniță Schengen. Stațiile de frontieră, printre care granița mică ce traversează Nickelsdorf/Hegyeshalom sunt acum înlăturate. Cu toate acestea, granița persistă la nivel cultural și social, pe fondul unor resentimente istorice, dar și al noilor legi europene. La mai bine de douăzeci și cinci de ani de la căderea Cortinei de Fier, granița continuă să existe și să divizeze oamenii la nivel de bunăstare și standard de viață. Dacă cei care trăiesc în zona fostei granițe au uitat că aceasta a existat vreodată, cei care călătoresc spre și în Europa fără documente sunt încă nedumeriți de ceea ce a rămas din ea. Pentru cei nou-veniți fosta graniță persistă ca demarcare.

The border between Austria and Hungary appears to have lost its meaning since it became a Schengen border. The border stations, among them the small border crossing in Nickelsdorf/Hegyeshalom are being removed. However, the border persists culturally and socially, based on historically grown resentments and new European laws. More than twenty-five years after the fall of the Iron Curtain, the border still exists as division in income and life standards. While those who live around the former border have already forgotten that it ever existed, those who travel to and within Europe without all the necessary papers are still puzzled by what is left of it. For the new-comers from other lands the border is not a line to cross anymore.

Lisbeth Kovacic

Lisbeth Kovacic s-a născut în 1978 la Graz și încă din timpul liceului a realizat și a jucat în piese de teatru. În 2000 a absolvit College for Photography and AV-Media, iar apoi a studiat Teatru-Film și Studii media la Universitatea din Viena. Între 2001 și 2003 a fost curator în cadrul Mostar Intercultur Festival și al Short Film Festival Mostar, și a lucrat ca profesor de fotografie și video. În 2011 a absolvit cum laudae Academia de Arte Frumoase din Viena și Pictură la Marmar Üniversitesi Istanbul.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Diagonale, Festival of Austrian Films, Austria, Best Documentarz Short Award

2015 - Art Film Festival, Cannes, Franța, First Prize

2015 - Sarajevo Film Festival,

2015 - Architectur Film Days, România

2015 - dotdotdot Film Festival, Italia

2015 - DokuFest, Prizren

2015 - Bock auf Kultur, Austria

2015 - Verzio International Human Rights Documentary Film Festival, Ungaria

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Lisbeth Kovacic** | lisbeth@klingt.org | http://lisbeth.klingt.org

Mos Stellarium

Mos Stellarium

Regia: Karolina Markiewicz, Pascal Piron
Luxemburg | 2015 | 52 min.
VO franceză, germană | Subtitrări în engleză și română

Mos Stellarium este un documentar poetic despre Dzemil, Milena, Anna, Yunus, Rijad şi Eko – şase tineri refugiați care vorbesc despre evadările şi călătoriile lor, despre problemele pe care le întâmpină pe drum sau odată ajunşi în Luxemburg. Călătoriile lor îi duc în diverse colțuri ale lumii: Afganistan, Siria, Kosovo sau Muntenegru. Unite, aceste colțuri creează hărți asemănătoare cu cele ale constelațiilor. Distanțele parcurse şi experiențele traversate îi obligă să se maturizeze înainte de vreme, dar nu le anulează demnitatea. Titlul Mos Stellarium, trimite la „Mos Maiorum", denumirea – cu origini latine mai vechi – a unei operațiuni la nivel european a forțelor de poliție, efectuată în octombrie 2014 în statele membre ale Uniunii Europene. La momentul respectiv, autoritățile au inițiat o evidență a traseelor, rutelor şi rețelelor de traficanți, iar informațiile colectate în timpul respectivei operațiuni au format rețele în formă de constelații pe harta Europei. Deşi menită să identifice rețelele de traficanți, operațiunea „Mos Maiorum" a rezultat în trimiterea înapoi în țările de origine a mai multor azilanți. Constelațiile reale au un impact mic sau nul asupra vieților noastre, însă aceste constelații care reconstituie traseul noilor migrații în Europa ne afectează substanțial şi la mai multe niveluri viețile. Ascultați-le poveştile.

Mos Stellarium is a poetic feature documentary about Dzemil, Milena, Anna, Yunus, Rijad and Eko – six young refugees who talk about their escapes and trips, and about the problems they encounter in Luxembourg and elsewhere on the way. Like mysterious maps of constellations, their voyages began in Afghanistan, Syria, Kosovo or Montenegro. They headed for Europe, Luxembourg in particular. Their strenuous journeys turned them into young adults by accident, but full of dignity nonetheless. The title Mos Stellarium refers back to 'Mos Maio¬rum', the Latin name adopted by a European police operation organised in the EU countries in October 2014. At the time, the authorities outlined migrant journeys and collected information on smuggling routes, which formed constellation-like networks across the map of Europe. Although meant to weaken the capacity of organised crime groups to facilitate illegal immigration to the EU, the collation of the information gathered during this police operation led to many asy¬lum seekers being sent back to their countries of origin. Whereas real constella¬tions have little or no impact on our lives, these constellations that represent people's migra¬tions affect us substantially, in innumerable ways. Just listen to their stories.

ALTE PROIECTE: *Everybody shoud have the right to die in an expensive car, Some people cried, some people laughed, most people were silent.*

Karolina Markiewicz
Pascal Piron

Karolina Markiewicz și Pascal Piron sunt un duo artistic. Karolina este și critic independent de artă. Din 2013, cei doi colaborează la o serie de proiecte, printre care și un blog cu interviuri despre creația artistică, luate unor reprezentanți din diferite domenii precum cinema, teatru sau muzică.Primul lor documentar a fost selecționat la festivaluri de la Paris și Berlin.

ALTE FILME: *Les Formidables* (2014)

FESTIVALURI & PREMII

2015 - DOK Leipzig, Germania, Winner of Next Master Selection

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Tarantula** | elise@tarantula.lu | www.tarantula.lu

Focus: Orientul Apropiat

Continuăm inițiativa focusului pe o un spațiu geografic (care în 2015 a fost dedicat Africii). Anul acesta punem sub lupă Orientul Apropiat, tocmai pentru a complementa secțiunile **Exodus** și **EuroPains**, de vreme ce Orientul Apropiat este zona din care valul cel mai însemnat de migranți testează nervii politici ai Europei. Filmele incluse în această secțiune creionează un tablou uman și social foarte divers și contradictoriu, din Palestina și Israel până în Egipt, și din Siria până în Iran.

La ce ne gândim mai întâi când auzim astăzi despre Orientul Apropiat, care sunt primele imagini care ne vin în minte? Sau, mai bine zis, care sunt imaginile cu și despre oamenii din aceste țări apropiate, imagini ajunse la noi prin canalele de știri și care ne rămân întipărite în minte?

De obicei ni se vorbește despre Orientul Apropiat doar ca front al unora dintre cele mai violente conflicte din prezent, un creuzet de tensiuni, devastat de război și sectarianism. Distrugere, violență, sânge, moarte: acestea sunt imaginile care par să definească Orientul Apropiat de astăzi. Dar oare e just sau complet acest fel de a privi Orientul Apropiat, un spațiu cu mii de ani de civilizație in spate, culturi bogate și atât de diverse, și la a cărui istorie, de fapt, am fost părtași până astăzi? Să încercăm să ne imaginăm ce s-ar fi ales de Europa dacă restul lumii i-ar fi întors spatele în timpul războaielor mondiale, considerând-o un loc fără putință de scăpare, în care trăiesc brute dornice doar să se distrugă reciproc? Da, conflictele intense apasă viețile oamenilor din Orientul Apropiat în fiecare zi. Cu toate acestea, sau poate tocmai de aceea, în acest an am încercat să descoperim cele mai duioase povești realizate în Orientul Apropiat – povești despre dragoste, frumusețe și speranță – și să le aducem publicului OWR9: din Orient, cu dragoste.

From the Middle East, with Love

We will continue the initiative of a geographic focus on human rights through documentaries (dedicated to Africa in 2015). Putting the Middle East in the center of this focus will be crucial in complementing **Exodus** and **EuroPains**, since it is from that part of the world that migration movements are testing Europe's political nerves as well as its steadfastness when it comes to the application of human rights these days. The films selected for this section describe a very diverse and contradictory human and social landscape, from Palestine and Israel to Egypt and from Syria to Iran.

What is the first thing coming to our minds when we think of the Middle East today, which are the images surfacing form the backs of our minds? Or, better to say, which are the Middle Eastern pictures actually reaching us through news channels, becoming etched on our memory?

More often than not, we get to hear about the Middle East simply as the ground of some of the most violent clashes nowadays, a melting pot of tensions, ravaged by wars and sectarianism. Destruction, violence, blood and death, those are the pictures seemingly defining the Middle East of today. But do we do justice to the rich and diverse cultures, of thousands of years of civilization, shared history and enlightening cultural exchange? What would have become of Europe, let us think, if the rest of the world would have turned their back on the continent in times of the world wars as a place beyond saving, where brutes live who cannot help but kill each other?

Heavy conflicts are depressing the lives of Middle Easterners day by day, nevertheless we set our goal this year in finding the most beautiful Middle Eastern documentaries – stories of love, beauty and hope – and in bringing them to the One World Romania public: from the Middle East, with love.

9 Days - From My Window in Aleppo

One morning in August 2012, renowned Syrian photographer Issa Touma saw young men lugging sandbags into his street. It turned out to be the start of the Syrian uprising in the city of Aleppo. Touma grabbed his camera and spent nine days in his apartment, recording what was happening outside. The result is a powerful glimpse into a war that has been raging for three years now: the everyday life of a revolution as seen from behind the window.

9 Zile – De la fereastra mea din Alep

Regia: Floor van der Meulen, Thomas Vroege
Olanda, Siria | 2015 | 13 min.
VO arabă | Subtitrări în engleză și română

Într-o dimineață de august din 2012, renumitul fotograf sirian Issa Touma observă mai mulți bărbați tineri cărând saci cu nisip pe strada pe care locuiește. Este începutul revoltei siriene din orașul Alep. Touma își ia aparatul de filmat și petrece nouă zile închis în apartament, filmând ceea ce se întâmplă afară. Rezultatul este o perspectivă tulburătoare asupra unui război care, în momentul de față, se derulează deja de de trei ani: viața cotidiană a unei revoluții văzute din spatele ferestrei.

Thomas Vroege este născut în anul 1988 și a absolvit Sint Joost Academy of Arts cu documentarul de scurtmetraj *The Son & The Stranger*, care a câștigat premiul WILDCARD din partea The Netherlands Filmfund.
ALTE FILME: *So Help Me God* (2015).

Floor van der Meulen, născută în 1989, a absolvit în 2012 Design Audiovizual la Willem de Kooning Academy din Rotterdam. Și-a făcut debutul internațional în 2014 ca regizoare de documentare cu filmul *Paradijsbestormers*, care a avut premiera la DokLeipzig.
ALTE FILME: *You & I* (2012), *The Son & The Stranger* (2014), *So Help Me God* (2015).

FESTIVALURI

2015 - DOK Leipzig, Germania
2015 - Winterthur International Short Film Festival, Elveția

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Deepfocus Webdocs** | info@deepfocus.nl

A Syrian Love Story

Love Story în Siria

Regia: Sean McAllister
Marea Britanie | 2015 | 76 min.
VO engleză, arabă, franceză | Subtitrări în engleză și română

Când regizorul Sean McAllister începe să filmeze *Love Story în Siria*, anterior valului de revoluții care au zguduit lumea arabă, Raghda e prizonieră politică, iar Amer are grijă singur de copiii lor. Cei doi s-au întâlnit cu cincisprezece ani în urmă, când au fost plasați în celule vecine într-o închisoare siriană. Odată cu 'Primăvara arabă' care distruge regiunea, soarta familiei se schimbă irevocabil: filmul documentează odiseea unui cuplu care trebuie să lupte simultan pentru revoluție, pentru patrie, dar și unul pentru celălalt. Filmat în decursul a cinci ani, de cele mai multe ori în spații private, intime, filmul urmărește traseul incredibil al acestei familii nu numai dincolo de mediul lor privat, dar și dincolo de Siria, reușind să contureze niște profiluri memorabile ale indivizilor angajați în lupta împotriva regimului Assad. *Love Story în Siria* e un portret delicat, extrem de emoționant, al unei familii în care copiii și-au petrecut întreaga viață privindu-și părinții încarcerați din pricina convingerilor lor politice. Poate că înainte de orice, filmul rămâne în memorie prin povestea femeii care luptă între identitatea maternă și cea politică, mobilizată de un devotament față de țara ei care transcende orice alt angajament.

When director Sean McAllister began shooting *A Syrian Love Story*, prior to the wave of revolutions that changed the Arab world, Raghda was a political prisoner and Amer was caring for their young children single-handedly. The couple had met each other some fifteen years before, when they were placed in neighbouring cells in a Syrian prison. As the 'Arab Spring' sweeps the region, the family's fate shifts irrevocably and the film charts the incredible odyssey of a family fighting at the same time for the revolution, their homeland and each other. Shot over a period of five years, mostly in kitchens, bedrooms or around the coffee table, the film follows their incredible journey which reaches not only beyond the private environment of the characters, but also beyond Syria, putting some memorable faces and personalities to the struggle against the Assad regime. *A Syrian Love Story* is an intimate, deeply moving portrait of a family where the children have spent their whole lives watching their parents being imprisoned for their political beliefs. Perhaps before anything else, the story stays with us as the powerful portrait of a woman who battles between being a mother and a revolutionary, drawn by a devotion to her country that transcends every other commitment.

ALTE FILME: *Working For The Enemy* (1997), *The Minders* (1998), *The Liberace Of Baghdad* (2004), *Japan: A Story Of Love And Hate* (2008).

Sean McAllister

Sean McAllister, regizor cunoscut pentru filmele sale sincere, prezintă, cu un simț puternic al intimității, viețile oamenilor obișnuiți care încearcă să supraviețuiască unor conflicte personale sau politice. *A Syrian Love Story* a fost proiectat în parlamentul britanic și al altor țări europene și desemnat numărul 3 pe lista celor mai bune filme ale anului 2015, publicată de *The Guardian*.

PRODUCȚIE **Postcode Films** | elhum@postcodefilms.com | www.postcodefilms.co.uk

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Sheffield Doc/Fest, UK, Grand Jury Prize

2015 - Biografilm Festival, Italia, Special Jury Award, Special Mention

2015 - Watch Docs Human Rights Film Festival, Polonia, Jury Prize

2015 - Flahertiana, Rusia, Special Jury Prize

2015 - Cambridge Film Festival, UK

2015 - Zurich Film Festival, Elveția

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - Adelaide Film Festival, Australia

2015 - CPH:DOX, Danemarca

2015 - DocPoint Helsinki Documentary Film Festival, Finlanda

2015 - European Film Awards nomination

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Dirty Business

Afaceri murdare

Regia: Vadim Dumesh
Israel | 2015 | 15 min.
VO arabă, ebraică | Subtitrări în engleză și română

Ya'abad este un orăşel vechi palestinian situat la 20 km vest de Jenin în Cisiordania. Ya'abad şi satele adiacente au depins întotdeauna, ca sursă principală de venit, de atelierele de cărbune în care cheresteaua este arsă în spațiu deschis pentru a-l produce. Ciclul de producție a cărbunelui arată modul în care economia palestiniană şi cea israeliană sunt, în mod bizar, interconectate, în ciuda imaginii convenționale a separării lor. *Afaceri murdare* are în centru realitatea cotidiană la nivel micro a comerțului şi cooperării între israelieni şi palestinieni şi expune fisurile legale care fac posibil acel comerț: copaci tăiați în Israel şi vânduți în Palestina pentru a fi transformați în cărbune, iar apoi re-vânduți în Israel.

Ya'abad is a small, old Palestinian town 20km West of Jenin in the West Bank. For generations, Ya'abad and the adjacent villages have been relying on the charcoal workshops in which timber is burned in open air to produce coal, as their main source of income. The production cycle of that coal reveals how, in some twisted way, the Palestinian and Israeli economies are closely interconnected, despite conventional images of separation. *Dirty Business* focuses on day-to-day 'micro' reality of trade and cooperation between Israelis and Palestinians and exposes the legal loopholes which make that trade possible: trees cut in Israel and sold to Palestine to be burned into coal, and then resold back to Israel.

ALTE FILME: *State 194* (2013, producător asociat), *Album 61* (2013, cercetător/director de producție), *24 Hours Jerusalem* (2014, producător).

Vadim Dumesh

Născut în Letonia, Vadim Dumesh a urmat studiile de licență la Școala de Economie Stockholm din Riga. Din 2006 s-a mutat în Tel Aviv, unde a studiat management, iar în 2008 a fost acceptat la Școala de Film și Televiziune Sam Spiegel în Ierusalim. După absolvire, Dumesh a urmărit implicarea în cât mai multe proiecte în calitate de producător sau regizor. *Dirty Business* este debutul său în regie.

FESTIVALURI

2015 - Visions Du Reel, Elveția

2015 - CinéDOC Tbilisi, Georgia

2015 - Jerusalem Film Festival, Israel

2015 - Cinemambiente Environmental Film Festival Torino, Italia

2015- Medfilmfestival, Italia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Vadim Dumesh** | vadim.dumesh@gmail.com

I FOR IRAN

I DE LA IRAN

TITLUL ORIGINAL: I comme Iran
REGIA: Sanaz Azari
Belgia | 2014 | 50 min.
VO persană | Subtitrări în engleză și română

Cum poți vorbi despre Iran – o țară pe care ai părăsit-o la o vârstă fragedă, înainte de a fi avut timp să înveți să scrii și să citești în limba maternă? Regizoarea Sanaz Azari s-a născut în Iran, dar a copilărit în Belgia. În spatele ușilor închise ale unei clase dintr-o școală din Bruxelles, Sanaz învață să scrie și să citească în limba persană. Pe bancă se află un manual din vremea Revoluției Islamice. În fața ei se află o tablă pe care profesorul, un iranian cărunt, și el exilat, scrie meticulos cuvinte și propoziții care devin o poartă spre istoria și cultura Iranului. Treptat, metoda didactică a lecțiilor se dezvoltă într-un colaj poetic luxuriant care problematizează concepte precum libertatea sau revoluția. Apropierea de aceste imagini presupune descoperirea și reînsușirea treptată a unui spațiu personal de libertate în relație cu limba unei țări altminteri pierdute. Azari se menține tot timpul invizibilă, printr-o tactică menită să ofere poziția centrală limbii în sine și persoanei care o predă ca și cum ar performa pe o scenă. Da, limba aceasta melodioasă este, într-adevar, limba ei maternă, cu toate că nu poate deocamdată nici să o citească, nici să o scrie.

How can one talk about Iran today? How can you do it when you left Iran as a child and the Persian language is now completely foreign to you? Sanaz Azari was born in Iran but grew up in Belgium. Behind the closed doors of a classroom in Brussels, she is learning how to read and write in her mother tongue. There is a textbook from the time of the Islamic Revolution on her desk. In front of her, there is a blackboard, on which her teacher, a grey-haired Iranian, exiled as well, carefully traces words and sentences which become a gateway to the history and culture of Iran. Gradually, the didactic method of the lessons evolves into a poetic, visual collage, which introduces the notion of freedom and questions the meaning of a revolution. Getting close into the surface of those images comes down to finding a personal space of freedom as a sort of re-appropriation of one's mother tongue, one's country and its culture via film. Azari keeps herself in the background, through a strategy of self-effacement meant to give centrality to language itself and the man who teaches it as if on a theatre stage. That language is indeed her mother tongue, though she can neither read nor write it.

Sanaz Azari

Sanaz Azari a studiat fotografia și a absolvit atelierul de scenografie la École Nationale Supérieure des Arts Visuels de la Cambre. În paralel cu studiile sale, a urmat timp de trei ani cursuri intense de teatru după metoda Stanislavski. În 2010, după crearea mai multor lucrări de scenografie, instalații urbane și expoziții, a realizat documentarul ei de debut, *Salaam Isfahan*.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Festival International du Film Oriental de Genève, Elveția, Mention spéciale pour sa poésie

2015 - Rotterdam International Film Festival, Olanda

2015 - Documentaire sur grand ecran, Franța

2015 - Indielisboa, Portugalia

2014 - Festival international du documentaire de Marseille, Franța, Georges de Beauregard International Award, Mention Speciale

2014 - Kaunas International Film Festival, Lituania

2014 - Festival International du Film Francophone de Namur, Belgia

2014 - Traces de vie, Franța

2014 - Festival dei Popoli, Italia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Centre Video de Bruxelles** | philippe.cotte@cvb-videp.be | www.cvb-videp.be

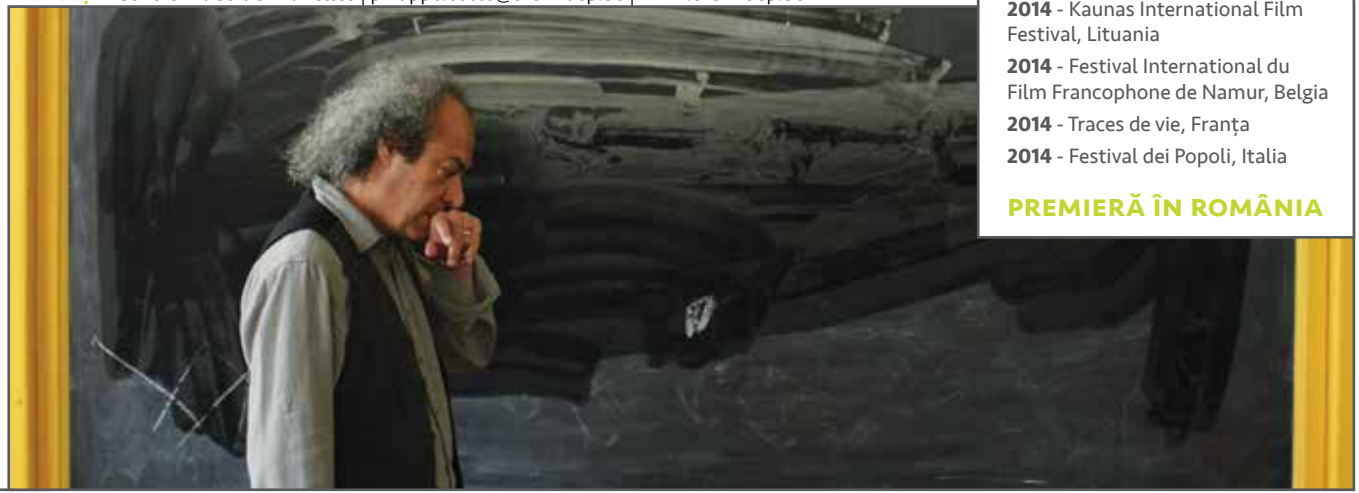

One Million Steps

Un milion de paşi

Regia: Eva Stotz

Germania, Turcia | 2015 | 21 min.

VO turcă | Subtitrări în engleză și română

Undeva în lume, o dansatoare de step e urmărită în timp ce dansează. Altundeva, oameni fug de gazul lacrimogen împrăștiat de polițiști. Două lumi separate – până în momentul în care o breșă în spațiu îi permite dansatoarei să ajungă instantaneu în mijlocul protestelor sociale din centrul orașului Istanbul. Dansatoarea devine martoră la manifestația oamenilor pentru libertate și folosește ocazia pentru a-și transforma dansul într-o declarație de solidaritate. *Un milion de pași* – muzică, dans și metaforă folosite pentru a vorbi altfel despre acțiune civică și protestul din Gezi Park.

A tap dancer performs, while elsewhere people run from the tear gas of the police. Two worlds apart – if it wasn't for an unexpected opening in the floor, right in front of the dancer. She decides to jump, and lands in the middle of the social protests in Istanbul. The dancer witnesses the people's fight for personal freedom and takes the opportunity to transform her dance into a statement of solidarity. *One Million Steps* – music, dance and metaphor used to speak differently about civic action and Gezi Park.

ALTE FILME: *Devil hides in doubt* (2010), *Global Home* (2012), *Earth in hand* (2004) *Breaking point* (2008).

Eva Stotz

Eva Stotz a studiat regia la Academia Germană de Film și Televiziune din Berlin și ține anual cursuri de film documentar la Școala de Vară Harvard, tot în Berlin. Filmul său de debut în documentar, *Devil Hides in Doubt*, a fost proiectat la unele dintre cele mai cu-noscute festivaluri europene de film. A regizat unul dintre episoadele producției internaționale *24h Berlin*, iar filmul ei de absolvire, Global Home, a avut premiera la SXSW în Austin, Texas.

PRODUCȚIE **ronjafilm** | mail@evastotz.com

FESTIVALURI

2015 - Documentarist - Istanbul Documentary Days, Turcia

2015 - Dokubazaar International Documentary Film Festival, Slovenia

2015 - West Nordic International Film Festival, Norvegia

2015 - International Exhibition of Video Art & Cinema Beyond, Italia

2015 - Cambuquira Short Film Festival, Brazilia

2015 - St. Louis International Film Festival, SUA

2015 - Luksuz Film Festival, Slovenia

2015 - Scenecs International Debut Film Festival, Olanda

2015 - Cucalorus Film Festival, SUA

2015 - Asiatica, Encounters with Asian Cinema, Italia

2015 - Karama Human Rights Film Festival, Iordania

2015 - Ares Film & Media Festival, Italia

2015 - Bamberger Kurzfilmtage, Germania

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Oriented

PopOrient

Regia: Jake Witzenfeld

Marea Britanie, Israel | 2015 | 83 min.

VO arabă, engleză, ebraică | Subtitrări în engleză și română

Filmul urmărește viețile a trei prieteni palestinieni homosexuali în confruntarea cu propriile identități naționale și sexuale în contextul social și politic al Tel Aviv-ului contemporan. Un musulman care trăiește relativ confortabil cu iubitul său evreu, un naționalist palestinian confruntat cu o iubire vinovată pentru un evreu și un tânăr homosexual care încearcă să își destăinuie identitatea familiei sale conservatoare – fiecare dintre cei trei se confruntă cu propriul conflict interior trăit pe fondul situației tensionate din țară, conștienți fiind de faptul că reprezintă o nouă generație de palestinieni, mai puțin vizibilă până în momentul de față. Regizorul Jake Witzenfeld documentează dilemele personale ale celor trei, apelând la momente private de acces, reușind să schițeze fidel modul în care fiecare individ trăiește febril la intersecția circumstanțelor individuale cu cele ale comunității care îl conține. Hotărâți să își schimbe viețile și să învețe mai multe despre condiția lor ca indivizi politici, forțându-se să iasă din propria zonă de confort, cei trei prieteni formează un grup pentru a promova o formă de rezistență culturală și non-violentă la brutalitatea lumii în care trăiesc. Acțiunile lor nu vor schimba lumea, dar îi vor ajuta să-și trăiască viețile cu sentimentul că ei înșiși, și nimeni altcineva, sunt cei care își aleg destinul.

Oriented follows the lives of three gay Palestinian friends as they confront their national and sexual identities against the backdrop of today's Tel Aviv. Whether a Muslim living with a Jewish boyfriend, a Palestinian nationalist confronted by guilty Jewish love or 'simply' a young gay man struggling to come out in front of a conservative family, each of them has his own set of personal conflicts to deal with, adding to the tense situation of the country: As one of them puts it, they are 'a new Palestinian generation' – one that we haven't yet had the chance to meet. Film-maker Jake Witzenfeld chronicles their personal dilemmas, through the familiar language of gossip and confession, in an attempt to stay truthful to the way in which each individual is affected by his own individual circumstances, as well as by the violence which surrounds all of them. Determined to change their lives and learn more about their condition as political individuals, by forcing themselves out of their comfort zones, the three friends form a group meant to promote non-violent cultural resistance and to fight intelligently and with humour for gender and national equality. While their work may not change the world, it certainly helps them learn about themselves and move forward in life with a sense that they, and nobody else, are the ones who decide which way they want to go.

Jake Witzenfeld

Regizorul și producătorul englez Jake Witzenfeld s-a născut și a crescut în Essex, Anglia. După ce a absolvit Universitatea Cambridge cu o diplomă în Studiul Orientului Mijlociu în 2012, Witzenfeld s-a mutat în Tel Aviv unde a filmat și *PopOrient*, filmul său de debut. Este co-fondatorul unei agenții de creație și a lansat încă una, specializată pe producția de film.

FESTIVALURI

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - DOK Leipzig, Germania

2015 - Sheffield Doc/Fest, Marea Britanie

2015 - Los Angeles Film Festival, SUA

2015 - NewFest New York's LGBT Film Festival, SUA

2015 - Arab Film Festival, SUA

2015 - Antenna Documentary Film Festival, Australia

2015 - Palm Springs International Film Festival, SUA

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Conch** | info@conchstudios.com

Teaching Ignorance

Profesori de ignoranță

Regia: Tamara Erde
Franța | 2015 | 51 min.
VO arabă, ebraică | Subtitrări în engleză și română

Ce este libertatea? Au păsările acte de identitate? Este acest zid care traversează curtea școlii potrivit pentru o școală sau, mai degrabă, pentru o închisoare? Să-l păstrăm sau să-l dărâmăm?, întreabă un profesor de istorie într-una dintre numeroasele școli vizitate de regizoarea francezo-israeliană Tamara Erde. În *Profesori de ignoranță*, Erde face o călătorie de un an prin Israel și palestiniene, observând modul în care diverși profesori, care lucrează pentru diferite tipuri de școli – israeliene, palestiniene, publice, private, mixte sau segregate pe bază de gen – prezintă istoria propriului popor, își confruntă elevii sau se luptă cu restricțiile impuse de programa școlară. Filmat în săli de clasă, filmul revelează efectul profund și de lungă durată pe care conflictul israeliano-palestinian îl transmite următoarei generații prin aceste versiuni de istorie. Cu excepția comentariului pe care îl adaugă ocazional din spatele camerei, Erde lasă profesorii și elevii să vorbească liber în film. Astfel, materialul pare aproape brut, neprelucrat, iar filmul transmite senzația de actualitate și urgență. Perpetuarea prejudecăților și a versiunilor unilaterale este reală: majoritatea profesorilor susțin o anume versiune a istoriei și ignoră existența unor perspective diferite.

What is freedom? Does a bird have an identity card? Is this separation wall that goes through our schoolyard suitable for a school – or a prison? Is it better to keep it or remove it?, asks a History teacher at one of the many schools visited by French-Israeli filmmaker Tamara Erde. In *Teaching Ignorance*, Erde takes a one year journey through Israel and the Palestinian territories, looking at the way in which different teachers working for different types of schools (Israeli, Palestinian, state-run, private, mixed or gender segregated) teach the history of their people, exchange information with, and confront their students, or struggle with the official curriculum and its restrictions. Filmed in classrooms and school offices, the film exposes the profound and long-lasting effect that the Israeli/Palestinian conflict transmits to the next generation through the versions of history transmitted in class. Beyond narrating minimally from behind the camera, Erde lets the teachers and students speak for themselves. Thus, the footage feels raw and filmed with a sense of immediacy and urgency. The perpetuation of prejudices and one-sided versions is real: most educators tell one version of the story and appear to be oblivious to the existence of another perspective.

ALTE FILME: *Very Heavy Stones* (2009), *Rober* (2009), *Jericho* (2010), *Crazy People Here* (2014), *This is my land* (2013/2014), *Disney Ramallah* (2014).

Tamara Erde

Tamara Erde este o regizoare cu origini franceze și israeliene născută în 1982 la Tel-Aviv. A studiat în Israel la Academia Bezalel și în Franța la Școala de Film Le Fresnoy, iar acum locuiește la Paris. În documentarele ei adoptă adeseori tematica conflictului palestiniano-israelian, combinând reflexii personale și imaginare cu o cercetare aprofundată.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - FIFOG Festival Geneva, Elvetia, FIFOG D'Or

2015 - Washington DC Film Festival, SUA, Justice Matters Special Prize

2015 - MESA Film Festival, SUA

2015 - Other Israel Film Festival, Israel

2015 - Human Rights Watch Film Festival, SUA

2015 - Zagreb Dox, Croația

2015 - Rotterdam International Film Festival, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Saya-France** | lestudio@saya.fr | www.saya.fr

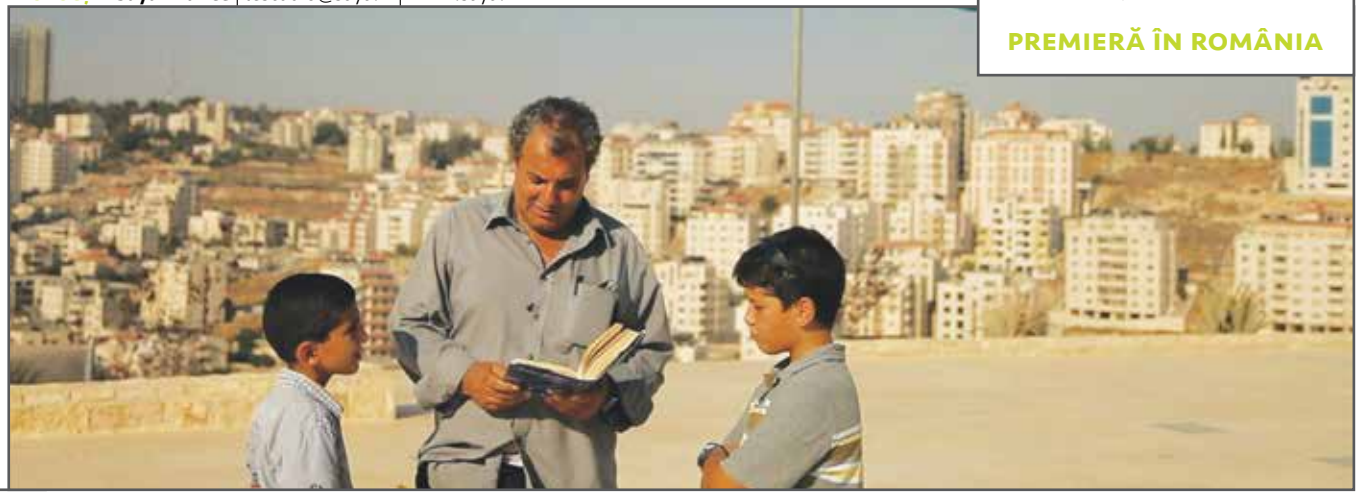

The Amina Profile

Profilul Aminei

Titlul original: Le Profil Amina
Regia: Sophie Deraspe
Canada | 2015 | 85 min.
VO engleză, franceză, arabă | Subtitrări în engleză și română

Sandra Bagaria, o franțuzoaică care trăiește în Montréal, și Amina Arraf, o americancă atrăgătoare de origine siriană, încep o relație virtuală care, timp de luni de zile, le apropie romantic și intelectual. Încurajată de Sandra, Amina lansează blogul „O lesbiană în Damasc", în care publică regulat ca reprezentantă a unei minorități sexuale marginalizate în Orientul Mijlociu. În scurt timp, Amina devine un blogger de succes – în special după ce Siria se alătură revoltei arabe din 2011. Însă lucrurile se schimbă atunci când Amina e răpită în plină zi, în centrul Damascului, lucru care declanșează o mișcare internațională de a o salva de tortură, viol, sau chiar moarte. Filmul curge ca un thriller documentar ce îmbină senzualitate și fervoare revoluționară, aducând în prim plan agenții secrete de informații, agenții media de top, activiști și simpatizanți ai Aminei. Plasat pe fundalul tumultuos al unei națiuni divizate aflate în război civil, povestea complexă a unei relații ce rămâne în mod fundamental virtuală, capătă dimensiuni internaționale. Ceea ce începe ca o cronică ușor indiscretă a unei aventuri online se transformă treptat într-un avertisment cu privire la identitățile fluide ale erei digitale, la pericolele Internetului și la consecințele emoționale devastatoare ale acestora.

Sandra Bagaria, a Frenchwoman living in Montreal, and Amina Arraf, an attractive Syrian-American, start an online relationship which, for months, keeps them involved romantically and intellectually. Encouraged by Sandra, Amina launches the blog 'A Gay Girl in Damascus' as a marginalized voice in the Middle East. That soon turns her into a star blogger, particularly after Syria enters the Arab uprising of 2011. But it's Amina's subsequent abduction – carried out in broad daylight in downtown Damascus, allegedly by the Syrian secret police – that sparks an international movement to save her from torture, rape or even death. Playing out like a detective story told in immersive cinematography, which mixes feminine sensuality and revolutionary fervour, the film involves American intelligence agencies, top-tier global media, and a host of activists and sympathizers. Set against the tumultuous backdrop of a divided nation being drawn into civil war, this tale of virtual relationships in the era of online data takes on international dimensions. What begins as an account of an online affair gradually morphs into a cautionary tale about identity in the Information Age, the dangers of the web and the emotional damage they can cause.

ALTE FILME: *Missing Victor Pellerin* (2006), *Vital Signs* (2009), *The Wolves* (2015).

Sophie Deraspe

Sophie Deraspe a ajuns în lumea cinematografiei prin intermediul artelor vizuale și a literaturii. A lucrat în majoritatea cazurilor la filme documentare, atât în calitate de regizor, cât și de director de imagine. În 2006 a realizat primul său film de tip realist, Missing Victor Pellerin, aclamat la nivel internațional. Următorul, Vital Signs, a câștigat 15 premii la mai mult de 30 de festivaluri.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Sundance Film Festival, SUA

2015 - Stockholm Film Festival, Suedia

2015 - HotDocs, Canada, Special Jury Prize

2015 - Dallas International Film Festival, SUA

2015 - Cleveland International Film Festival, SUA

2015 - Chéries-Chéris, Franța

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Esperamos** | jpmassicotte@esperamos.ca | www.esperamos.ca

The Tentmakers of Cairo

Țesătorii din Cairo

Regia: Kim Beamish

Australia | 2015 | 94 min.

VO arabă | Subtitrări în engleză și română

Filmat pe parcursul a peste trei ani, *Țesătorii din Cairo* acoperă intervalul de timp dintre revoluția din Egipt din ianuarie 2011 și alegerile din iunie 2014, când Abdel Fatah al Sisi a devenit Președintele Republicii Arabe a Egiptului. Filmul oferă o perspectivă intimă asupra evenimentelor printr-un acces fără precedent la o mică comunitate profesională egipteană situată în inima vechiului Cairo. În mijlocul tumultului 'Primăverii Arabe', vânzătorii dintr-un mic souk urmăresc cu atenție curgerea evenimentelor în timp ce încearcă să păstreze vie tradiția practicii lor și să-și țină afacerile la linia de plutire. Hosam, Ekramy, Hany și Tarek se trezesc azvârliți într-o lume necunoscută și imprevizibilă în vreme ce guvernarea de 40 de ani a Președintelui Mubarak ia sfârșit. Cu toate că nu părăsesc piața, revoluția ajunge la ei prin zvonuri, propagandă și știri văzute la televizoarele și auzite la radiourile care împânzesc magazinele. Filmul propune un portret colectiv fascinant al unei națiuni în tranziție și o abordare empatică a unor evenimente politice complexe, evitând clișeele și combinând perspectivele *micro* și *macro*. Un Egipt pe care nu mulți au șansa de a-l întâlni, dincolo de clișeul Piramidelor și de superficialitatea știrilor.

Filmed over three years, *The Tentmakers of Cairo* spans the time between Egypt's January 2011 revolution through to the June 2014 election of Abdel Fatah al Sisi as President of the Arab Republic of Egypt. The film offers an intimate perspective on the events, through an unprecedented access to a small Egyptian community located in the heart of Old Islamic Cairo. Amid the tumult of the Arab Spring, vendors in a small souk observe the political upheaval while seeking to preserve their ancient tradition of fabric making. Hosam, his brother Ekramy, and stitchers Hany and Tarek, four talented craftsmen, find themselves thrown into an unknown and unpredictable world as President Mubarak's 40 year rule is brought to an end. Although they do not leave the market, the revolution reaches them through rumours, propaganda and news from the television sets and radios that can be found in each and every shop. The result is a fascinating microcosm of a transitioning nation, a deeply original and empathetic approach to Egypt's turmoil, which deals masterfully with the complexity of major political events, avoiding any clichés and combining micro and macro perspectives. A journey into a part of Egypt many will never visit, well beyond the Pyramids and the rush of the evening news.

ALTE FILME: *Just Punishment* (2006).

Kim Beamish

Kim Beamish este un regizor australian, director al companiei independente de producție de film Non'D'Script. În 2006 a produs documentarul *Just Punishment*, despre Van Nguyen, condamnat la moarte pentru trafic de droguri în Singapore. Filmul a jucat un rol important în schimbarea legilor în astfel de situații. După 3 ani petrecuți la Cairo, s-a reîntors în Australia, unde lucrează la un proiect despre efectele schimbărilor climaterice asupra unei familii de fermieri din New South Wales.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Visions du Reel, Elveția, Prix Buyen-Chagoll

2015 - Margaret Mead Film Festival, SUA, Margaret Mead Filmmaker Award

2015 - Canberra International Film Festival, Australia

2015 - Faith after the Pharaohs exhibition, British Museum, Marea Britanie

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Non'D'Script** | kim@nondscript.com | www.nondscript.com

Drepturi și strâmbe

Nu există sisteme de justiție perfecte – nicăieri în lume. Unele sunt defectuoase dar par că pot fi îndreptate, altele sunt chiar injuste și fără putință de reformare. Ce e cert însă e că ele diferă foarte mult de la o țară la alta.

Selecția de față transportă spectatorul într-o călătorie în jurul lumii, din Canada în Brazilia până în India și Afganistan, dezvăluind limitări sau nedreptăți ale brațului lung al legii. Concluzia, totuși, nu este cu totul sumbră: pentru fiecare neajuns din sistem poate să existe cineva care e gata să se lupte eroic cu legea – pentru dreptate. *Legea lui Motley*, de exemplu, urmărește parcursul lui Kimberly Motley. Avocată din Statele Unite, Kimberly pleacă în Afganistan „pentru bani", cum spune ea în film, de vreme ce plata „avocățească" este bună în partea aceea de lume. Cu toate acestea, călătoria o schimbă și ar putea chiar să o transforme din mercenar în apărător al drepturilor omului.

Timp de mai bine de un deceniu, avocatul Canadian Dennis Edney a luptat pentru drepturile clientului său, Omar Khadr, supranumit Guantanamo Child. În documentarul omonim, Khadr, cel mai tânăr prizonier deținut vreodată la Guantánamo Bay, ne pune la încercare perspectiva asupra justiției (oricare ar fi ea!)

E de la sine înțeles că în România – și nu numai – tema este de actualitate, iar documentare ce tratează subiectul dintr-o perspectivă creativă și independentă au potențialul de a genera o dezbatere semnificativă în societatea românească. Analizând situația din România într-un context global înțelegem similitudini și diferențe dintre contextele locale și internaționale, precum și posibile metode de abordare – și, să sperăm, de reparare – ale defectelor sistemice din justiție.

Rights and Wrongs

There are no perfect judiciary systems in the world. Some are flawed and might be improved, some are simply unjust and might be beyond repair, but what is sure is that they are differing very much from country to country.

This film selection takes you on a journey around the world, from Canada to Brazil all the way to India and Afghanistan, revealing limitations or systemic failures of the long arm of the law. The conclusion is not entirely bleak as for every flaw in the system, there might be someone heroically fighting it.

Motley's Law, for instance, tracks down Kimberly Motley, the American lawyer who goes to Afghanistan as a mercenary, since the pay is good for 'lawyering' in that part of the world. Yet, the journey changes her and might even turn her into a defender of human rights. For more than a decade, the Canadian lawyer Dennis Edney fought for the rights of his client Omar Khadr. Khadr, the youngest inmate ever held at Guantanamo Bay, famously nick-named the Guantanamo Child, is challenging our views on justice in the documentary with the same name.

It goes without saying that in Romania as well as in many countries in the world the theme is very current and relevant. Films illustrating the topic from a creative and independent point of view have the potential to generate significant debate in the Romanian society. By giving thought to the Romanian situation in a global context we can find better ways of understanding the similarities and the differences between local and overseas contexts, as well as discover possible means of addressing – and hopefully fixing – failures of the judiciary system.

Cecilia

Cecilia

Regia: Pankaj Johar

India, Norvegia | 2015 | 84 min.

VO hindi, bengaleză, engleză | Subtitrări în engleză și română

Când regizorul Pankaj și avocata Sunaina se căsătoresc, o angajează pe Cecilia, o femeie dintr-un trib din Bengalul de Vest, ca menajeră. Patru luni mai târziu, Cecilia primește un telefon și află că fiica ei a fost găsită decedată într-o casă din Delhi în care lucra. Într-o țară în care mii de copii sunt victime ale traficului de persoane și mulți nu sunt găsiți niciodată, Cecilia decide să lupte pentru dreptate cu ajutorul angajatorilor ei. Împreună, cei trei se angajează într-o luptă împotriva corupției la toate nivelurile și se trezesc nagivând prin ițele unei rețele complexe de polițiști, traficanți, judecători, avocați și membri ai familiilor implicate. Cecilia se confruntă cu o opoziție puternică din partea propriilor sale rude și a consătenilor ei, care o presează să renunțe la acuzații, însă reușește să rămână o femeie puternică ce refuză ca fiica ei să devină o simplă cifră statistică. Beneficiind de un comentariu sensibil al regizorului, filmul se conturează ca o investigație în același timp urgentă și delicată, care reușește să schițeze un tablou complex al traficului de copii crescut din India, precum și al sistemului de privilegii sociale și prejudecăți de gen care fac acest trafic posibil.

When film-maker Pankaj and lawyer Sunaina got married, they hire Cecilia, a tribal woman from West Bengal-India, as a housekeeper. Four months later, Cecilia gets a call that her daughter has been found dead in a house in Delhi where she was working. In a country where thousands of children get trafficked every year and many are never found, Cecilia decides to fight for justice with the help of her employers. As the trio battle corruption at all levels, they find themselves navigating a complex network of police, traffickers, judges, lawyers, villagers and family members. Cecilia faces strong opposition from her own relatives and villagers who urge her to drop the case, but she comes through as a strong woman who fights for her rights and her daughter's memory by refusing to let her become yet another figure in a statistic. Told as a first-person narrative, the film is a poignant yet intimate investigative documentary which sheds light on the growing problem of child labour and child-trafficking in India, as well as on the system of social privileges and gender prejudices which make it all possible.

ALTE FILME: *Shuttlecock Boys* (2010), *Still Standing* (2011).

Pankaj Johar

La vârsta de 23 de ani Pankaj Johar a renunțat la slujba de consultant financiar, devenind producător de televiziune. În emisiunile sale, pentru care a câștigat numeroase premii, a abordat teme diverse, de la încălzirea globală la conflictul din Sri Lanka. În 2008 și-a înființat propria companie de producție și de atunci lucrează la filme corporate pentru clienți ca Skoda, Națiunile Unite, guvernul indian sau TED.

FESTIVALURI

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Penny Wise Films** | pankaj@pennywisefilms.com | www.pennywisefilms.com

Guantanamo's Child: Omar Khadr

Copilul din Guantanamo - Omar Khadr

Regia: Michelle Shephard, Patrick Reed
Canada | 2015 | 80 min.
VO portugheză, engleză, germană | Subtitrări în engleză și română

Nu-mi doresc ca oamenii să mă iubească, nu-mi doresc ca oamenii să mă urască, tot ce-mi doresc e ca oamenii să-mi dea o șansă, spune Omar Khadr, singurul minor judecat vreodată pentru crime de război. În timpul unui atac militar din 2002, adolescentul născut în Toronto ar fi aruncat o grenadă asupra trupelor americane stabilite în Afganistan, ucigând un soldat. La 15 ani, Khadr a fost deținut în închisoarea militară americană din Guantánamo Bay. În octombrie 2010, a pledat vinovat pentru cinci crime de război, în schimbul unei negocieri a pedepsei în urma căreia a primit o sentință de opt ani şi şansa de a se întoarce în Canada. A fost eliberat pe cauțiune în mai 2015 şi în prezent face recurs pentru condamnarea din Guantánamo. După 13 ani de închisoare, Khadr, acum în vârstă de 28 de ani, poate în sfârşit să vorbească despre experiențele sale. Juxtapunând interviuri în exclusivitate cu Khadr din timpul primelor zile de libertate, cu membri ai familiei sale, funcționari ai guvernului american şi foşti colegi din închisoare, documentarul realizat de Patrick Reed şi Michelle Shephard analizează implicațiile politice ale cazului lui Khadr: primul caz de după cel de-al doilea Război Mondial în care un proces american de crime de război a condamnat o persoană pentru fapte comise ca minor.

I don't wish people to love me, I don't wish people to hate me, I just wish for people to give me a chance, says Omar Khadr. He is the only minor ever tried for war crimes. During a military firefight in 2002, the Toronto-born teen has allegedly thrown a grenade at US troops in Afghanistan, killing one soldier. At 15 Omar Khadr was held at the US military prison at Guantanamo Bay in Cuba. In October 2010, Khadr pleaded guilty to five war crimes, including 'murder in violation of the laws of war,' in return for a plea deal that gave him an eight-year sentence and chance to return to Canada. He was released on bail in May 2015 and is appealing his Guantanamo conviction. Now 28 years old, after 13 years locked away, he is finally able to speak about his experiences. Featuring exclusive interviews with Khadr during his first few days of freedom and unprecedented access to family members, government officials, and Khadr's former fellow inmates, Patrick Reed and Michelle Shephard's documentary acquaints us with an incredibly resilient youth who grew up in a tragic situation. It also analyses the political implications of Khadr's case: the first instance since World War II where a US war crimes trial convicted someone for acts allegedly committed as a child.

Patrick Reed a colaborat în ultimii 10 ani la mai multe documentare pentru compania White Pine Pictures. Aceste filme au apărut la festivaluri prestigioase precum IDFA, Sundance și HotDocs, au fost difuzate în întreaga lume și au primit mai multe premii internaționale.
ALTE FILME: *Triage*, *Fight Like Soldiers*, *Die Like Children*, *Tsepong: A Clinic Called Hope*.

Michelle Shephard este membră a Comisiei de Directori ai Forumului Canadian de Jurnaliști pentru Combaterea Violenței și Traumei și abordează des probleme legate de securitatea națională și drepturi civile. A colaborat la mai multe documentare, inclusiv la *Under Fire: Journalists in Combat* nominalizat la Oscar și câștigător al Peabody Award.
ALTE FILME: *Decade of Reporting from Terrorism's Grey Zone* (2011).

PRODUCȚIE **White Pine Pictures** | davida@whitepinepictures.com | www.whitepinepictures.com

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Calgary International Film Festival, Canada, Audience Choice

2015 - Toronto Film Festival, Canada

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015- Rencontres Internationales du Documentaire de Montréal, Canada

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

Motley's Law

Legea lui Motley

Regia: Nicole Nielsen Horanyi
Danemarca | 2015 | 90 min.
VO engleză | Subtitrări în română

Kimberley Motley, de origine africano-americano-coreeană, e soție, mamă și fostă Miss regională în Statele Unite ale Americii. Cu cinci ani în urmă, și-a lăsat soțul și cei trei copii și a plecat să lucreze ca avocat în Kabul. Motivul plecării a fost clar de la bun început: banii. Kimberley a sacrificat multe pentru a-și atinge țelul: copiii o văd doar trei luni pe an. Ceea ce a fost inițial o decizie personală dictată de o logică strict economică a devenit în timp sentiment al datoriei profesionale: Kimberley și-a dat seama că stă în puterea ei să îmbunătățească modul haotic în care se aplică legea în sistemul juridic afgan, care combină legislația modernă cu legea Sharia. Încălcările abuzive ale drepturilor omului, lipsa drepturilor femeii și prezența corupției în instituții au determinat-o să-și schimbe modul de lucru și să combine munca plătită cu cea *pro bono*, care îi dă sentimentul datoriei împlinite, chiar dacă e conștientă că „nu plătește facturile". Astăzi, Motley e primul și singurul avocat străin care lucrează în tribunalele din Afganistan, însă amenințările la persoană și condițiile generale din țară încep să îi afecteze activitatea. Totuși, Motley își păstrează sângele rece: o femeie încăpățânată, care vorbește natural despre bombardamente și focuri de armă în vreme ce continuă să-și câștige existența așa cum știe cel mai bine.

Kimberley Motley is an African-American-Korean wife, mother and former beauty queen who left her husband and three children in the US in order to work as a defence lawyer in Kabul. Kimberley came to Afghanistan for the money and has sacrificed much to reach her goals: her children only see her three months a year. What was initially a financially driven personal decision has quickly developed into an obligation towards the underdeveloped Afghan legal system, which blends Afghan Law and Sharia Law. The human rights abuses, the lack of women rights, and the presence of corruption in virtually every institution has determined her to change her pattern of work and combine paid with the pro bono work which she enjoys, although 'it doesn't pay the bills.' Today, Motley is the first and only foreign lawyer who litigates in Afghanistan's courts. For over five years now, human rights cases and troubled expats have motivated her to stay, but personal threats and general conditions in the country make it harder for her to continue her work. In spite of all that, she remains fearless: a stubborn woman who talks casually about bombings and gunfire while trying to make a living as a one-of-a-kind lawyer.

ALTE FILME: *The Soccer Girls* (2010), *Au Pair* (2011), *Naked* (2014).

Nicole Nielsen Horanyi

Nicole Nielsen Horonyi a absolvit facultatea de regie de film documentar din cadrul Școlii Naționale de Film din Danemarca în anul 2007. Filmele ei au participat la numeroase festivaluri ca CPH:DOX, Silverdocs Documentary Film Festival, SXSW, Nordisk Panorama, Bergen International Film Festival sau Göteborg International Film Festival.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - NYC Docs Festival, SUA, Grand jury prize winner

2015 - Chicago International Film Festival, SUA

2015 - CPH:DOX, Danemarca

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Made in Copenhagen** | luna@madeincopenhagen.dk | www.madeincopenhagen.dk

Tiny Little Delicate Foreign Castles

Castele străine, mici şi delicate

Regia: Rob Key

Portugalia, Marea Britanie | 2014 | 11 min.

VO engleză, portugheză | Subtitrări în engleză și română

Regizorul Rob Key încearcă să filmeze ambasadele în Lisabona ca parte a unui exercițiu filmat de testare a limitelor. Cu această ocazie află că prezența sa constituie o amenințare reală, că o cameră de filmat este o armă periculoasă și că, în general, e inutil să încerci să argumentezi ceva logic în fața celor ce stau de pază în fața ambasadelor. În fața amenințărilor teroriste de astăzi, sunt aceste răspunsuri standard ghidate pur şi simplu de un pragmatism rațional? Sau, mai degrabă, Key e prins într-o paranoia generalizată astăzi, conform căreia absența dovezilor cu privire la existența reală a unei amenințări nu înseamnă – așa cum am fi tentați să credem – că amenințarea nu există, ci doar că e ascunsă mai adânc?

Film-maker Rob Key tries to film embassies in Lisbon as part of an attempt to test boundaries. He finds out that a camera is a dangerous weapon, rational argument is useless, and his presence is a plausible threat. Yet, no one really knows what's going on. In the face of today's increased terrorist threats, is that response being guided simply by rational pragmatism? Or, is it falling prey to a bottomless paranoia where decreasing evidence of danger only means the danger must be better hidden?

ALTE FILME: *Newspaper* (2014), *To Knit a Jumper for a Button* (2015).

Rob Key

Rob Key s-a născut în Anglia la mijlocul anilor '80. Cu studii în filosofie și psihanaliză la Universitatea din Essex, Key a terminat în 2015 un master Doc-Nomads în regie de film documentar, program în cadrul căruia și-a realizat filmul de debut, *Castele străine, mici și delicate*. Filmele lui Key reușesc, printr-un echilibru între divertisment și schimbare, să transforme banalul în curios.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - DocLisboa, Portugalia

2015 - Visionaria International Film Festival, Italia, câștigător secțiunea 'Borders'

2015 - dotdotdot Film Festival Vienna, Austria

2015 - Qabila Film Festival, Egipt

2015 - Encontros de Cinema de Viana, Portugalia

2015 - Caminhos Film Festival, Portugalia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Rob Key** | robkey26@gmail.com

White Out, Black In

Albii afară, negrii înăuntru

Titlul original: Branco Sai, Preto Fica
Regia: Adirley Queirós
Brazilia | 2014 | 95 min.
VO portugheză | Subtitrări în engleză și română

În 1986, într-o discotecă de la periferia Brasíliei, un grup de polițiști au profitat de o razie antidrog pentru a-i bate violent pe toți cei prezenți – sau poate că nu pe toți: polițiștii au fost auziți strigând „Albii afară, negrii înăuntru". Ambii protagoniști ai filmului, muzicianul Marquim și dansatorul Sartana, au rămas 'înăuntru'; astăzi, Marquim e în scaun cu rotile, iar Sartana se deplasează cu ajutorul unei proteze. *Albii afară, negrii înăuntru* e o docu-dramă distopică despre victimele violenței rasiale în Ceilandia, un oraș-satelit construit pentru a-i împiedica pe imigranții săraci din regiunile rurale să se mute în capitala futuristă a Braziliei. Într-o lume bazată pe inegalitate, dreptatea poate veni doar din viitor – aici, în persoana lui Dimas, agent și cercetător care sosește, în stil Doctor Who, cu o mașină a timpului improvizată, pentru a înregistra mărturiile celor doi bărbați și a colecta dovezi ale abuzului comis de stat împotriva lor. Regizorul Adirley Queirós decide să spună această poveste plasând în centru viețile bărbaților în prezent, fără a încerca re-crearea trecutului. Tot el ia decizia radicală de a hibridiza docu-drama cu zona SF, permițînd astfel protagoniștilor să însceneze o fantezie care să le exorcizeze trauma. Cine spune că documentariștii nu se pot inspira din filmul de gen?

In 1986, in a run-down disco on the outskirts of Brasília, a group of policemen used a drug raid as an excuse to severely beat everyone present – or, perhaps not 'everyone', as the policemen were heard shouting: 'White out, black in.' Both of the film's protagonists, musician Marquim and ex-dancer Sartana, stayed 'in' at the time. Today, the former is wheelchair-bound and the latter walks with the help of prosthetics. An intriguing, dystopian docudrama about the traumatized underclass living in the shadows of Brazil's futuristic capital, *White Out, Black In* explores the trauma of victims of racist violence in Ceilandia, a satellite city serving as a buffer to keep the rural migrants from moving into Brasília. In a world predicated on inequality, justice can only come from the future, as embodied by Dimas, an agent-researcher who arrives, Doctor Who –style, via a time machine in the shape of a cargo container, to collect testimonials from the two men and, generally, evidence of the abuse committed by the state against them. Filmmaker Adirley Queirós tells the story by concentrating on the men's lives in the present, instead of recreating their past. He also makes the brilliant choice of pushing his docu-drama into the sci-fi domain, to allow his protagonists stage a fantasy to exorcise their trauma. Who said that documentarists shouldn't look at genre cinema?

ALTE FILME: *Rap o canto da Ceilândia* (2005), *Dias de greve* (2009), *Fora de campo* (2009).

Adirley Queirós

Adirley Queiróz a fost fotbalist profesionist timp de nouă ani. A studiat apoi film la Universidade de Brasília, pe care a absolvit-o în 2015. A participat la festivaluri internaționale precum World Cinema Amsterdam, Brazilian Hollywood Festival și BAFICI din Argentina. *White Out, Black In* este al cincilea lui film și al patrulea documentar.

FESTIVALURI

2015 - Nuremberg International Human Rights Film Festival, Germania

2015 - Rotterdam International Film Festival, Olanda

2015 - Viennale, Austria

2015 - True/False Film Fest, SUA

2014 - DocLisboa International Film Festival, Portugalia

2014 - Filmfest Hamburg, Germania

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Cinco da Norte** | cincodanorte@gmail.com

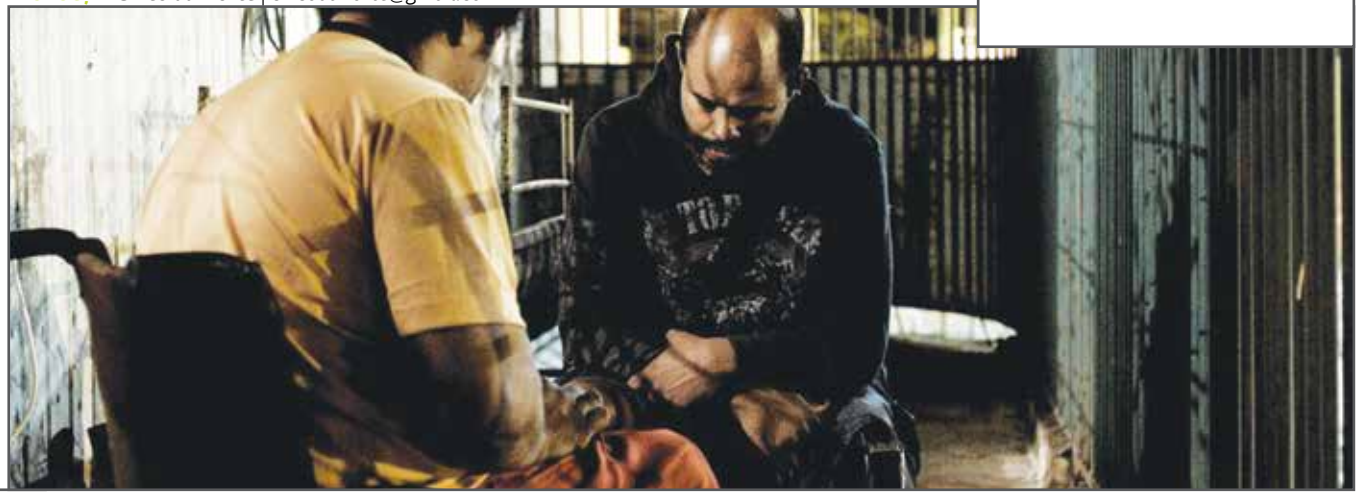

Ochiul vânăt al dragostei noastre

„O fată decentă nu hoinărește de una singură la nouă seara", declara violatorul condamnat Mukesh Singh, în documentarul din 2015, *Fiica Indiei*, selectat în această secțiune. „O fată este mult mai responsabilă pentru viol decât un băiat", adăuga Singh. *Fiica Indiei* are în centru violul care a dus la moartea unei studente la medicină din India, o tragedie care, în 2012, a stârnit indignarea întregii lumi. Cu câteva luni în urmă, guvernul Indiei a recunoscut impactul pe care îl poate avea un documentar și a interzis filmul, a cărui premieră fusese inițial programată cu ocazia Zilei Femeii. Mai mult decât atât: când filmul a fost publicat online, guvernul Indiei a cerut YouTube să facă indisponibil materialul video în întreaga țară.

Documentarele despre violența împotriva femeii sunt adesea concepute cu o agendă bine definită. *Violență domestică*, de pildă, un alt film care poate fi vizionat în această secțiune, nu are doar un regizor, un producător și un cercetător ca membri esențiali ai echipei: în proiect a fost adus un strateg de impact. Echipa din spatele filmului și-a propus să inițieze o reformă legislativă cu privire la abuzul domestic – ceea ce a și reușit!

În ultimele luni, ambele subiecte, violul și violența domestică, au fost aduse în atenția publicului din România dar, din păcate, exploatate fără etică de presa autohtonă. Violența domestică și abuzul sexual, în România și în aproape orice alt loc din lume, rămân două dintre cele mai puțin raportate crime. Să vorbim despre asta este urgent, să recunoaștem că acest soi de violență este pretutindeni în jurul nostru este o îndatorire.

Hardcore

"A decent girl won't roam around at nine o'clock at night", convicted rapist Mukesh Singh stated in the 2015 documentary film *India's Daughter*, which we selected for this section. "A girl is far more responsible for a rape than a boy", Singh added. *India's Daughter* focuses on the rape and murder of a medical student in India, a tragedy that, in 2012, caused outrage in the entire world. Only some months back, the Indian government acknowledged the power a documentary might have, by banning the film, which was initially scheduled to be aired on Women's Day. Even more so: when the film was uploaded online, the government asked YouTube to block the video in India.

Documentaries dealing with violence against women are often made with an agenda in mind. *Private Violence*, for example, another film to be watched in this section, does not only have a filmmaker, a producer and a researcher as key members of the team: an impact strategist was brought in on the project. The film aimed to initiate a legislative reform regarding domestic abuse – and succeeded in doing so. Such films should not only be perceived within the narrow frames of domestic and sexual violence, but as "Films of Winfluence"*.

When it comes to violence against women, issues of freedom of expression come hand in hand with the problem at stake. In the course of the last months both topics, rape and domestic violence, were brought to the attention of the Romanian public and, unfortunately so, alongside an unethical exploitation by the Romanian media. Sexual assault as well as domestic violence in Romania, and almost anywhere else in the world, remain two of the most under-reported crimes. The raising of awareness in Romania and elsewhere requires urgency and a wider public discourse is vitally needed. This section aims to be a strong reminder that this particular type of violence is all around us.

**Name coined by Save the Children International and the European Union for their panel on films which empower vulnerable women.*

Coups de foudre

Coups de foudre

Regia: Christophe Reyners
Belgia | 2014 | 51 min.
VO franceză | Subtitrări în engleză și română

Oricine poate deveni o victimă a violenței domestice și a abuzului, dar cu toate acestea, problema este adeseori ignorată, scuzată, sau negată. Cinci femei tinere ale căror traiectorii de viață le-au adus într-un adăpost prezintă cinci povești de dragoste dramatice. Pe rând, fiecare oferă o relatare cronologică a procesului prin care relația sa romantică s-a degradat datorită violenței partenerului masculin. Umilința, izolarea, dependența, intimidarea, amenințările, negarea sau (auto-)învinovățirea - o întreagă simptomatologie a semnalelor de avertisment este detaliată în cele cinci interviuri despre faliile care cresc în interiorul unei relații și despre încercările de a rezista abuzului fizic sau psihologic. Boala, coma, încercarea de suicid, sunt doar câteva dintre consecințele trăite de persoanele care au permis abuzului să continue: din rușine, din teama de a-și pierde copiii, sau pur și simplu în speranța că situația se va ameliora. Ce rămâne de reținut e faptul că persoana abuzată nu e niciodată vinovată pentru violența agresorului. Toți cei care se descoperă în astfel de situații trebuie să ceară ajutor. Pentru că acest ajutor există, la nivel instituțional, în fiecare țară și pentru că nimeni nu trebuie să trăiască temându-se de persoana pe care o iubește.

Domestic violence and abuse can happen to anyone, yet the problem is often overlooked, excused, or denied. Five young women whose lives have brought them into a shelter tell their dramatic love stories. Taking turns, they provide a chronological account of the process through which their romantic relationships descended into violence and their lovers into tormentors. Dominance, humiliation, isolation, dependence, intimidation, threats, denial and blame - a whole symptomatology of warning signs is presented in five compelling interviews about the growing cracks in their relationships and their struggles to cope with horrific abuse, whether physical or psychological. Illness, coma, attempted suicide, were only some of the consequences for those who allowed the abuse to continue, out of shame, for fear of losing their children or simply in hope that the situation might improve. Remember: somebody else's violent behaviour is never your fault. If you recognize yourself or someone you know in the situations on the screen, reach out. No one should live in fear of the person they love.

ALTE FILME: *Mariette* (2006), *Les Occasionnelles* (2009).

Christophe Reyners

Christophe Reyners a studiat regia de film la Bruxelles. Începând cu anul 1994 a regizat numeroase reportaje și documentare atât de scurt, cât și de lungmetraj pentru televiziunea națională belgiană,. Filmele sale au fost proiectate și premiate la diferite festivaluri naționale și internaționale.

FESTIVALURI

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Dérives** | info@derives.be | www.derives.be

Fair Play

Fair Play

Regia: Tommi Rajala
Finlanda | 2015 | 29 min.
VO swahili, finlandeză, engleză | Subtitrări în engleză și română

În 2012, o echipă feminină de fotbal din Tanzania ajunge în Finlanda pentru a juca la Helsinki Cup. Niciuna dintre fete nu a călătorit în afara regiunii din care provine și fiecare are așteptări mari cu privire la modul în care turneul internațional le va influența viitorul. Cu toate acestea, la revenirea fetelor acasă, așteptările lor par să fi rămas neîndeplinite: performanța la școală nu e îmbucurătoare, oamenii sunt geloși, echipa de fotbal se destramă, iar câțiva dintre vecini nici nu cred că fetele au fost plecate. O poveste morală despre viață, visuri și despre *fair play*-ul care, chiar dacă se manifestă pe teren, uneori lipsește din viața reală.

In 2012, a Tanzanian girls' football team arrives in Finland to play football in Helsinki Cup. None of the girls have ever travelled outside their home region before, and they have great expectations on how the international tournament will affect their future. However, when the girls return home, their expectations seem to be left unfulfilled: school isn't going well, people are jealous, the team is falling apart, and some of their neighbours don't even believe the girls have been anywhere at all. A story about life, dreams, and fair play: It may be fair play in the pitch, but not so much in life itself.

Tommi Rajala

Regizorul și scenaristul Tommi Rajala a studiat la Universitatea de Științe Aplicate Tampere. S-a implicat în munca de voluntariat și dezvoltare în Ghana și Tanzania. A regizat o serie de scurt-metraje de ficțiune, documentare și videoclipuri în Finlanda, dar și în câteva țări de pe continentul african, precum Nigeria, Ghana sau Tanzania.

FESTIVALURI

2015 - Nordisk Panorama, Suedia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Wacky Tie Films** | niina@wackytie.fi | www.wackytie.fi

India's Daughter

Fiica Indiei

Regia: Leslee Udwin

Marea Britanie | 2015 | 63 min.

VO hindi, engleză | Subtitrări în engleză și română

La 6 decembrie 2012, după o seară la cinema, Jyoti Singh, o studentă la Medicină în vârstă de 23 de ani și un prieten al ei se urcă într-un autobuz privat din Delhi. În autobuz se află alți șase bărbați. Însoțitorul lui Jyoti e bătut, Jyoti e violată și torturată. Amândoi sunt aruncați din autobuz. Jyoti moare 13 zile mai târziu. Moartea ei declanșează proteste de stradă fără precedent în India și în lume. *Fiica Indiei* e un omagiu adus lui Jyoti – cea care, după proteste, în amintirea celor impresionați de povestea ei, a devenit „fiica Indiei". Regizoarea Leslee Udwin reconstruiește crima și prezintă interviuri cu părinții victimei, cu unul dintre violatori, cu un avocat al apărării și cu un număr de participanți la alcătuirea unui document guvernamental - Raportul Verma - având ca obiect violența de gen. Filmul merge dincolo de investigarea cazului, examinând cultura patriarhală a Indiei, prejudecățile cu privire la raporturile dintre sexe și cultura violului care a rezultat la intersecția acestora. Intr-un prezent marcat încă de trauma prilejuită de moartea lui Jyoti, ce speranțe le rămân celorlalte „fiice ale Indiei" într-o țară în care avocatul celor vinovați de moartea lui Jyoti declară liber că femeile nu trebuie să iasă pe stradă neînsoțite și că, dacă propria lui fiică ar face asta, ar arde-o de vie?

On December 6, 2012, after going to the cinema, Jyoti Singh, a 23-year-old medical student, and a male friend boarded a private bus in Delhi. The man was beaten by six men who then raped and tortured Jyoti. They threw their bloody bodies off the bus and returned home. She died 13 days later. After the crime was revealed, Delhi saw a month of daily demonstrations. Jyoti's death sparked unprecedented protests and riots throughout India and the world. *India's daughter* pays tribute to a remarkable young woman who, born in an impoverished family, did her best to become a doctor and help her fellow human beings. Director Leslee Udwin reconstructs the crime and offers interviews with the victim's parents, one of the convicted rapists, a defense attorney, and other commentators on the rape, including some who participated in the Verma Report, a government document dealing with gender violence. Going beyond the facts, the film points to India's patriarchal culture, which has led to widespread prejudices and a culture of rape. What hope can there be for the remaining daughters of India in a country where the attorney for the defense team stated in an interview that women should not leave home unaccompanied, and if his own daughter did that, he would burn her alive?

ALTE FILME PRODUSE: *West is West*, *Mrs Ratcliffe's Revolution*, *East is East* (premiat cu BAFTA și alte 35 de premii internaționale).

Leslee Udwin

Leslee Udwin a lucrat la filme cu impact social, precum *Who Bombed Birmingham*, care a condus la eliberarea unei persoane nevinovate după 17 ani de detenție. În prezent, este consilier la Biroul Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului pe problema educației. Udwin s-a clasat pe locul doi, după Hillary Clinton, în topul NY Times pentru cele mai de impact femei ale anului 2015. *India's Daughter* reprezintă debutul său regizoral.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - San Diego Film Festival, SUA, Best Documentary

2015 - Biografilm Festival, Italia, Contemporary Lives Award

2015 - Stuttgart Indian Film Festival, Germania, Best Documentary

2015 - Asian Media Awards, UK, Best Investigative Documentary

2015 - UN Association Film Festival, SUA, Grand Jury Prize, Best Documentary

2015 - Orlando Film Festival, SUA, Social Awareness Award

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Assassin Films** | ludwin1290@gmail.com

Keeping Balance

Denise, a 20-year-old girl, visits nearly every day the Viennese 'Prater' amusement park to take some rides with the electronic 'Tagada' carousel. The visits are part of a personal tactic developed to cope with the traumas of a difficult personal past, marked by domestic violence.

În echilibru

Titlul original: Gleichgewicht
Regia: Bernhard Wenger
Austria | 2015 | 5 min.
VO germană | Subtitrări în engleză și română

Denise, o tânără de 20 de ani, vizitează parcul de distracții Prater din Viena aproape în fiecare zi pentru cel puțin o cursă în caruselul Tagada. Vizitele ei sunt, de fapt, o tactică personală dezvoltată pentru a depăși traumele unui trecut personal dificil, marcat de violență domestică.

ALTE FILME: *With Best Regards* (2013), *Alles Ruhig* (2015), *Gleichgewicht* (2015).

Bernhard Wenger

Născut în 1992 la Salzburg, Bernhard Wegner a început studiile în 2014 la Academia de Film din Viena. Ca regizor, producător și scenarist liber profesionist, Wegner a lucrat la numeroase scurt-metraje, videoclipuri și reclame. Ultimele sale două scurt-metraje au participat la peste 100 de festivaluri de film din întreaga lume, iar videoclipurile i-au fost difuzate la canale de televiziune precum MTV și Viva.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Offenburg Shorts Film Festival, Germania, Best International Film

2015 - Festival of Nations Lenzing, Austria, Lenzing Award Best Youth Film

2015 - Kratkofil Plus International Film Festival, Bosnia & Herzegovina, Best Documentary Award

2015 - Los Gurkos Short Film Festival, Austria, 1st prize

2015 - Brussels Short Film Festival, Belgia

2015 - DOK. FEST Munich, Germania

2015 - Short film Corner at Cannes, Franța

2015 - Chicago International Film Festival, SUA

2015 - Miradas Doc film Festival, Spania

PRODUCȚIE **Filmakademie Wien**

Private Violence

Violență domestică

Regia: Cynthia Hill
SUA | 2014 | 77 min.
VO engleză | Subtitrări în română

Aceeași societate care încurajează femeile să își găsească adevărata dragoste e necruțătoare cu ele atunci când această dragoste devine periculoasă. Violență domestică explorează un adevăr simplu, dar cutremurător al vieții americane: cel mai periculos loc pentru o femeie în Statele Unite este propriul său cămin. În Statele Unite, cel puțin patru femei sunt ucise zilnic de actualii sau foștii lor parteneri. Deanna, o polițistă din Oklahoma, a fost răpită de soțul ei înstrăinat și bătută într-un camion în decursul unei călătorii chinuitoare de patru zile. Când au fost opriți de poliție, soțul nu a fost arestat, în ciuda rănilor ei grave. Regizoarea Cynthia Hill urmărește parcursul Deannei în încercarea acesteia de a-și reclădi viața și de a-și trimite fostul partener în spatele gratiilor. Alături de Deanna se află Kit Gruelle, o victimă a violenței domestice devenită activist, care navighează prin lumea complexă a tribunalelor, a azilelor și a implementării legilor privitoare la violența domestică. Munca lui Kit ne apropie de viețile mai multor astfel de femei, în încercarea lor de a-și părăsi partenerii abuzivi, poziționându-le în conflict cu instituții care eșuează în mod sistematic să le facă dreptate, blamând adeseori victimele pentru violența de care acestea încearcă să scape. Pe măsură ce Deanna se transformă din victimă în supraviețuitor, *Violență domestică* începe să creioneze întrebări noi, puternice, care au potențialul de a schimba societatea în care trăim: Cum se ajunge la abuz? De ce rămâne societatea indiferentă? De unde trebuie pornit pentru a începe să clădim un viitor fără violență domestică?

The same society that encourages women to seek true love shows them no mercy when that love turns dangerous. *Private Violence* explores a simple, but disturbing fact of American life: the most dangerous place for a woman in America is her own home. Every day in the US at least four women are murdered by abusive partners or ex-partners. Oklahoma policewoman Deanna was kidnapped by her estranged husband and beaten in the cab of his truck over a harrowing four-day journey. When they were pulled over by police, he was not arrested in spite of her devastating injuries. Film-maker Cynthia Hill follows Deanna's journey as she rebuilds her life and fights to place her former partner behind bars. Accompanying Deanna is Kit Gruelle, a domestic violence victim turned advocate who navigates the complex world of domestic violence courts, shelters, and law enforcement. Kit's work immerses us in the lives of several other women, as they attempt to leave their abusers, setting them on a collision course with institutions that continuously and systematically fail them, often blaming victims for the violence they hope to ease. As Deanna transforms from victim to survivor, *Private Violence* begins to shape powerful, new questions that hold the potential to change our society: 'Why do they commit abuse?', 'Why do we turn away?', 'How do we begin to build a future without domestic violence?'

ALTE FILME: *Tobacco Money Feeds My Family* (2003), *February One* (2003), *The Guestworker* (2006), *A Chef's Life* (2015).

Cynthia Hill

Cynthia Hill realizează documentare care abordează într-o manieră complexă probleme contemporane acute, subiectele filmelor sale întinzându-se de la creșterea de tutun până la forța de muncă a imigranților latino sau a practicilor culinare sudice, provocând astfel discuții despre prejudecățile despre zona rurală a sudului SUA. Hill a ținut cursuri la Centrul pentru Studii în Documentare din cadrul Universității Duke și este co-fondatoarea organizației non-profit Southern Documentary Fund.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Human Rights Watch Film Festival, SUA

2015 - Emmy nomination for "Outstanding Informational Programming", SUA

2014 - Documentary Edge Festival, Noua Zeelanda

2014 - Doxa Documentary Film Festival, Canada

2014 - Hot Docs Film Festival, Canada

2014 - Dallas International Film Festival, SUA, Silver Heart Award

2014 - Sundance Film Festival, SUA

2014 - True/False Film Festival, SUA

2014 - Full Frame Documentary Film Festival, SUA, Kathleen Bryan Edwards award for Human Rights

PREMIERĂ EUROPEANĂ

PRODUCȚIE **Cynthia Hill**

Trăim ca să muncim?

Când vine vremea să punem o pâine pe masă, cei mai mulți dintre noi ne-am dori uneori să ne ascundem la adăpostul Articolului 24 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (articolul care se referă la dreptul la odihnă, timp liber și concedii plătite). Ce bine-ar fi dacă ne-am putea bizui mai mult pe dragul de Articol 24!

Nu mai știm, sau nu ne mai pasă, că lupta pentru trivialul drept la muncă a marcat, de fapt, istoria recentă a umanității. Sintagma „dreptul la muncă" a fost inventată de utopistul francez de stânga, Louis Blanc, și a influențat decisiv parcursul Revoluției de la 1948. A fost nevoie să mai treacă exact o sută de ani de la acest moment istoric până când diferite drepturi ale muncitorilor au fost ratificate de Declarația Universală a Drepturilor Omului. Și totuși, aceste drepturi nu sunt nici astăzi întru totul respectate, și asta nu doar în țările în curs de dezvoltare ci – tristul adevăr – peste tot în lume.

Filme din varii țări europene, din nord și până-n sud, explorează acest subiect complex care ne privește pe fiecare în parte. Ar trebui oare să ne supunem obedienți regulilor pieței muncii, și să ne lasăm puși în cutii pentru tot restul vieții? Rebelii adolescenți din Norvegia refuză să danseze cum le cântă „piața" (*Rebeli*), în timp ce o mână de greci se luptă să reinventeze un sistem economic în care oameni, muncă și bani ar putea să intre pe făgaș într-un sistem mai simplu, mai onest. Ca să punem lucrurile în perspectivă, am adaugat în această secțiune un program de filme despre muncă produse de studioul Sahia între 1949 și 1986. Regimurile comuniste promiseseră că munca avea să facă pe toată lumea fericită, dar folosind în fapt tocmai munca pentru a-și înrobi cetățenii. În Serbia post-comunistă, tatăl și fiul ce lucrează în mină trăiesc eșecul unei tranziții haotice. Mai există totuși și o altă cale? Ar trebui să sacrificăm libertatea și fericirea pe altarul muncii, sau de fapt munca însăși ar putea să ne aducă mai multă liberate și împlinire?

Work

Sooner rather than later in life, when having to put the bread on the table, most of us might feel that we could have a better take on Article 24 of the Universal Declaration of Human Rights – the one concerning rest, leisure, and paid holidays. But if only even we could stick to the 24th Article!

Little do we today know or care about the fact that the mere struggle for the very right to work has shaped the recent history of humanity, as we know it. "The right to work" as such was first coined by the French left-wing utopian Louis Blanc and it was one of the decisive factors influencing the 1848 Revolution. After this historical moment, exactly one hundred years passed until various rights of the workers were ratified by the Universal Declaration of Human Rights. Yet again, these rights are still not being respected and not only in developing countries, but everywhere in the world.

Films from various European countries, from the North to the South, explore this complex topic concerning every single one of us. Should we comply with the existing rules of the market and let ourselves be put in boxes for the rest of our lives? The Norwegian adolescent rebels refuse to dance to this tune, while a handful of Greeks strive to reinvent an economic system in which people, work and money are placed back into a simple, honest chain. To put things into perspective, we have added to this section a program of films on work produced by the Sahia studio, between 1949 and 1986. Communist regimes promised that work would make everybody happy, while using work to enslave its citizens. In post-communist Serbia, a father and son working in a mine experience the failures brought upon by a chaotic transition. Is there another way? Should we abandon our freedom and happiness just to work, or could work bring us more freedom and happiness?

Greece: Days of Change

Grecia – zilele schimbării

Regia: Elena Zervopoulou
Grecia | 2014 | 78 min.
VO greacă | Subtitrări în engleză și română

Ştirile din ultimii ani au fost acaparate de poveşti sumbre despre criza economică din Grecia. Însă dincolo de poveştile pesimiste vehiculate de presă, cum a fost afectată societatea greacă de criză şi ce tip de reacții a primit statul din partea cetățenilor? Un nou val de regizori greci încearcă să abordeze aceste întrebări într-un mod minimalist şi inteligent, documentând varii contexte de solidaritate socială şi concentrându-se pe curajul şi creativitatea dovedite de oameni în fața crizei. *Grecia: zilele schimbării* este unul dintre documentarele sociale cu cea mai mare putere de a inspira un comportament asemănător. Urmărim oameni ca Glorgos care, odată ajuns fără adăpost, a găsit puterea de a-şi reclădi viața, sau ca Grigoris, care se mută cu familia în afara oraşului în căutarea unui nivel de trai mai bun; sau ca Ilias, care inițiază „mişcarea cartofilor" pentru a încuraja solidaritatea, democrația directă şi, nu în ultimul rând, pentru a boicota lanțurile alimentare comerciale. Pentru Grecia, vremea crizei se dovedeşte a fi şi vremea schimbării, aşa cum dovedesc aceste portrete de greci care au decis să-şi ia destinele în propriile mâini. Ar putea, oare, această criză să fie şansa lor de reinventare personală şi socială?

Bleak stories about the Greek crisis have been dominating the news in recent years. But how has the crisis really affected Greek society, and what kind of reactions has the country seen from its people, beyond the pessimistic stories circulated by mainstream media? A new wave of Greek film makers are trying to tackle these questions in an understated, yet engaging way, by documenting contexts of social solidarity and focusing on resilience and creativity in front of the crisis: *Greece: Days of Change* is one of the most inspiring social documentaries to have come out of the country recently. We follow people like Glorgos who, having discovered himself homeless, has found the strength to put his life back together; or, like Grigoris', who takes his family out of the city in search for a better quality of life; or, like Ilias, who starts the 'potato movement' to practice solidarity, direct democracy and, not least, to challenge the commercial food supply chain. In times of recession, here are the portraits of several Greeks trying to take their destiny in their own hands. Could this crisis be their chance to re-invent themselves and their society?

ALTE FILME: *Flowers and Knives* (2012), *Sea Gypsies* (2012), *Anti-Bullism Campaign* (2013).

Elena Zervopoulou

Cu o pregătire profesională de etnopsiholog și un master în film antropologic și documentar, Elena Zervopoulou a lucrat la Paris cu familii de imigranți și a fost consultant UNESCO. Din 2006 a produs, regizat, filmat și editat documentare creative și a realizat material video pentru ONG-uri internaționale. Organizează ateliere cu tineri defavorizați pentru a încuraja activismul social la nivel local, și dezvoltă și creează proiecte interactive cross-media educaționale.

FESTIVALURI

2015 - Millennium International Documentary Festival, Belgia

2015 - Docs Barcelona, Spania

2014 - Thessaloniki International Documentary Festival, Grecia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **One Vibe Films** | elena.z@onevibefilms.com | www.onevibefilms.com

In the Dark

Subteran

Titlul original: U mraku
Regia: Goran Stanković
Serbia | 2014 | 60 min.
VO sârbă | Subtitrări în engleză și română

Un om întreg la minte n-ar veni nicicând să lucreze aici. Vii aici pentru că eşti prost, spune Davor. Are 22 de ani şi îşi doreşte altceva. O posibilă soluție ar fi să părăsească orăşelul minier Lubnica în care a trăit până acum. Nu vrea să lucreze o viață în mina de cărbune, aşa cum a făcut tatăl său. E o viață lipsită de ambiție. Opțiunile lui Davor sunt însă limitate. În regiunea săracă în care s-a născut, subteranul e singura opțiune viabilă – aceeaşi opțiune făcută cândva de tatăl lui Davos, opțiune pe care o fac acum împreună, alături, zi de zi. Filmul dezvoltă într-o estetică memorabilă metafora muncii în întuneric, oferind un cadru pentru examinarea muncii în Serbia contemporană, în care oamenii şi-au pierdut speranța că se poate schimba ceva. Davor şi tatăl său discută deschis în fața camerei despre îndoielile, spaimele şi speranțele lor, în vreme ce continuă să lucreze în condiții periculoase în subteran. Un portret intim, emoționant, al unui tânăr care ajunge la vârsta maturității şi se străduieşte să îşi articuleze propriul destin. *Subteran* refuză să ofere soluții de-a gata dilemelor complexe cu care se confruntă oamenii. Filmat într-un mod inteligent şi atent coreografiat, documentarul lui Goran Stanković surprinde cu sensibilitate viața cotidiană a celor doi bărbați care îşi petrec viața împreună la suprafață şi în subteran.

A sane man would never come to work here. You come here because you're a fool, says Davor. He is twenty-two-year-old and he wants something different. Perhaps a solution would be to leave the small mining town of Lubnica in Serbia, where he has lived his whole life. Working in the coal mine, like his father, is no life, no ambition. But Davor's career options are limited. In the poor region in which he was born, the only option is to descend into that dark, like his father did and still does on a daily basis. The film develops beautifully the metaphor of working in the dark, providing a frame for observing life in Serbia today, where disaffected people are losing hope that a change of course is possible in their lives. Davor and his father talk openly to the camera about their doubts, fear and hopes while carrying out their hazardous work underground. An intimate portrait of a young man growing up and struggling to carve out his own destiny, *In the Dark* refuses to provide ready-made solutions to the complex dilemmas that people are confronted with. Through an intelligent, carefully choreographed camerawork, film-maker Goran Stanković captures with sensitivity the daily life of the two men who spend their lives together, whether above or below the ground.

ALTE FILME: *Who Guards The Guardians* (2007), *Old Mountain* (2010).

Goran Stanković

Goran Stankovic a crescut în Serbia, unde a studiat regie de film și a lucrat la numeroase producții naționale și străine. A urmat un master de regie la Institutul American de Film. *Way in Rye*, filmul său de absolvire, a fost nominalizat la Premiile Academiei Studențești pentru Cel mai bun scurt-metraj narativ. A primit bursele Hollywood Foreign Press și Richard Frank în timpul studiilor din SUA. *In the Dark* e primul lui documentar de lung-metraj.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - SEEfest Los Angeles, SUA, Audience Award and Best Cinematography

2015 - Belgrade Documentary and Short Film Fest, Serbia, Best Mid-length Documentary

2015 - Zagreb DOX, Croatia

2015 - DMZ Film Festival Korea, Coreea de Sud

2014 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **This and That** | snezana@thisandthat.rs | www.thisandthat.rs

Rebels

Rebeli

Titlul original: Pøbler
Regia: Kari Anne Moe
Norvegia, Olanda | 2015 | 91 min.
VO norvegiană, engleză | Subtitrări în engleză și română

Un grup de tineri care au abandonat școala primesc o nouă șansă. Jan Olav suferă de dislexie și și-a petrecut anii de școală certându-se cu profesorii. Kelly a fost agresată frecvent de colegi la școală, iar Maylen suferă de ADHD. Jakob iubește băutura mai mult decât școala. Ei sunt aleși pentru un curs de pregătire conceput pentru a-i ajuta să pășească pe un drum mai sigur în viață. Statisticile arată că în Uniunea Europeană, unul din șase oameni cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani renunță la școală înainte de a absolvi liceul. În Scandinavia, cifrele sunt și mai dezarmante: în Norvegia, unul din trei abandonează școala. În drumul lor spre o existență fără un loc de muncă, bazată pe ajutor social, acest grup de tineri primește o șansă să își schimbe considerabil viața. Când regizoarea Kari Anne Moe a descoperit proiectul 'Rebel', a realizat că poate să spună povestea acestor tineri într-un mod viu și credibil. A decis să facă un film care să ofere o perspectivă nouă asupra temei și să încurajeze o dezbatere publică: un film în care tinerii care au abandonat școala să fie auziți. Pentru că au fost și sunt auziți, această dezbatere ar trebui să fie despre așteptări, stimă de sine, abilitare și despre modul în care experiențele din film sunt utile și altor tineri dezamăgiți de sistem și de adulții care ar fi trebuit să fie prezenți atunci când lucrurile au început să meargă prost.

A group of school dropouts are given a new chance to get back on track. Jan Olav has dyslexia and spent his school years fighting with the teachers. Kelly was bullied, and Maylen has ADHD. Jakob loves drinking more than schoolwork. They are selected for a training course designed to start them on a better life path. Statistics show that, in the European Union, one in six people aged 18-24 drop out before completing high school. In Scandinavia, the numbers are even worse: in Norway one in three drops out. On their way to an existence without a job, living on welfare, this group of dropouts get a chance to turn their lives around. When film-maker Kari Anne Moe discovered The Rebel project, he realized that it was possible to tell their story in a compelling yet entertaining way. He decided to make a film able to provide a fresh perspective on the topic and inspire public debate. *Rebels* was meant as a film where the school dropouts were heard. And because they were and are heard, this debate should be about expectations, self-esteem, empowerment, and about how the experiences in the film are useful for other young people who have been let down by grown-ups who should have been there to catch them when things started to go wrong.

ALTE FILME: *The Tambourine Man* (2005), *Salesman* (2011), *Bravehearts* (2012).

Kari Anne Moe

Keri Ann Moe, născută în 1976, este o regizoare și producătoare norvegiană. Moe a studiat regie de film documentar la Academia de Film și Televiziune din Oslo și la Colegiul Universitar Volda. Proiectele ei au fost prezentate la numeroase festivaluri din Norvegia și alte țări. În 2011 a câștigat premiul pentru cel mai bun documentar de scurtmetraj al anului la Festivalului de Film Internațional Bergen.

FESTIVALURI

2016 - Tromsø International Film Festival, Norvegia

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - The Norwegian International Film Festival, Norvegia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Fuglene** | gudmundur@fuglene.no | www.fuglene.no

Vintage Sahia – Work

Sahia Vintage – Muncă

România | Studioul Alexandru Sahia | 1949-1986 | 87 min.

VO română | Subtitrări în engleză

În imaginarul național-comunist, muncitorii şi documentariştii defilează împreună. Au în comun poziția ingrată ocupată ca parte a discursului oficial: primii, ca piese indispensabile ale angrenajului social – clasa presupus conducătoare, conştientă de rolul său istoric; ceilalți, ca „lucrători din cinematografie" aparent privilegiați, mandatați să reprezinte „realitatea vie" a primei categorii. Selecția filmelor din program urmărește, în succesiune cronologică, diverse ipostaze ale reprezentarii muncii în producția studioului Sahia, de la documentar canonic la film comun de comandă politică. Temele filmelor gravitează în jurul familiei semantice a muncii: muncă-alienantă / muncă-eliberatoare, eficientizare a muncii industriale, muncă / ne-muncă („parazitism social"), proces şi produs al muncii, muncă în timp, spații ale muncii, muncă feminină emancipatoare și proto-feminism, poezie a muncii etc.

Programul completează selecția cu aceeași tematică inclusă pe DVD-ul **SAHIA VINTAGE II: Muncă** care va fi lansat în perioada festivalului.

Filmele prezentate sunt unele de propagandă, fiind produsul cultural al unui regim totalitar de extremă stânga. Difuzarea lor se face în scop exclusiv educațional, fără nicio valență propagandinstă.

In the national-communist imagination, workers and documentary filmmakers walked side by side. They shared an onerous position assigned to them as part of the official discourse of the one-party state: the workers were a crucial component of the social and political mechanism, since they were allegedly the class, fully aware of its historical role, on behalf of which the Party ruled; the documentary filmmakers also enjoyed the official limelight, being that privileged category of cinema workers tasked with depicting the country's revolutionary present and, not least, the workers themselves. The films included here have in common an emphasis on the semantic family of 'work': work construed as alienating or liberating, work as a process, the refusal to work, the cult of work, efficient vs. inefficient work, work and time, work and female emancipation, gendered work, the poetry of work, etc.

The program complements the selection included on the DVD **VINTAGE SAHIA II: Work** which will be launched during the festival.

Un minut | One Minute
(Ion Bostan, 1949, 16 min.)
Tăbăcarii | The Tanners
(Mirel Iliesiu, 1963, 10 min.)
Să treacă vara | Let the Summer Pass
(Florica Holban, 1972, 10 min.)
Noaptea bărbaților | The Night of the Men
(Alexandru Boiangiu, 1972, 10 min.)
Jurnalul Floricăi S. | The Diary of Florica S.
(Eugenia Gutu, 1975, 10 min.)
Minerii | The Miners
(Ion Visu, 1978, 11 min.)
O echipă de tineri și ceilalți | A Team of Young Men and The Others
(Ada Pistiner, 1976, 11 min.)
Fabrica tineretului | The Youth Factory
(Adrian Sirbu, 1986, 9 min.)

Dincolo de cămașa de forță

Un amestec de groază și fascinație guvernează percepția asupra centrelor de boli mintale, azilurilor psihiatrice, și filmelor de ficțiune care povestesc despre ele. Și cum stau lucrurile când este vorba despre documentare? Ei bine, filmele documentare pe această temă au o tradiție în a schimba mentalități, legi – vieți, cu alte cuvinte (un exemplu faimos este *Titicut Follies* al lui Frederick Wiseman).

Realitatea tristă este că tocmai stigmatizarea și discriminarea endemică a pacienților cu probleme de sănătate mintală duc, până astăzi, la un tratament inuman, și la o lipsă șocantă a unor reforme, altminteri urgente, în mai multe țări europene. Statisticile arată că doar în România, în doar cinci ani, 5.000 de oameni și-au pierdut viața în astfel de instituții ale statului.*

În spatele gardurilor terifiante care ne despart de pacienții acestor instituții se ascund oameni care au mult de oferit, care tânjesc după libertate, adesea eroi ai unor povești de luptă plină de speranță pentru respectarea unor drepturi fundamentale.

Selecția din **Dincolo de cămașa de forță** e o fereastră prin care să privim în spatele gardurilor unor astfel de instituții din Germania, Austria, Italia și Croația, ca să ne apropiem de un răspuns la întrebarea: ce fel de reforme instituționale și legislative mai sunt oare necesare? Dar, mai mult decât orice, selecția își propune să dea o față umană „celuilalt," pacientul stigmatizat al acestor instituții, în speranța că va reuși să îl facă, cel puțin pe durata filmelor, unul dintre noi.

Și încă ceva: ne-am permis un ton mai lejer când am denumit această secțiune. Să abordăm deci tema cu o minte deschisă, nu cu mănuși sterile de chirurg. Aceste filme, precum și oamenii din ele, au ceva de spus, urgent, fiecăruia dintre noi.

**Potrivit statisticilor CRJ și CIM, 4.568 de persoane au murit între ianuarie 2010 și septembrie 2015.*

Cuckoo's Nest

No doubt about it: mental illness institutions, psychiatric asylums and fiction films depicting them, are chilling, yet gripping attractions. But what about documentaries? Documentary films on this topic have some tradition in inspiring relevant legal battles for reforms – an obvious example being Frederick Wiseman's 1967 Titicut Follies.

The reality is that stigma and discrimination surrounding the patients lead to inhuman treatment and, until today, shockingly unreformed European institutions. In Romania alone, in the last five years, shocking official statistics show that about 5.000 people lost their lives in state-based institutions.* Behind the shivering fences of these places hide inspiring people craving for freedom and uplifting individual fights for human rights.

The selection will allow us a look into how these institutions function in Germany, Austria, Italy and Croatia, and what kind of institutional and legislative reforms are still needed. But above all, the selection aims to give a human face to the stigmatized 'other', the inmate of the institutions, and hopefully turning her or him, at least for the duration of the films, into one of us.

One more thing: we allowed ourselves to take a lighter tone in choosing a name for this section. Let us approach the matter with an open mind, not with surgeon's gloves. These films, and the people in them, have something to say, urgently, to anyone of us.

**According to CRJ and CIM, 4.568 people died in Romania between January 2010 and September 2015.*

Free

Liberi

Titlul original: Slobodni
Regia: Tomislav Žaja
Croația | 2015 | 73 min.
VO croată | Subtitrări în engleză și română

Timp de doi ani, *Liberi* urmăreşte drumul către libertate al unui grup de persoane din Croația care suferă de dizabilități intelectuale. Ivan, Enes, Tina, Kruno, Mirko, Tomo, Silvia şi Andjelko au două lucruri în comun: sunt marginalizați de societate şi visează la libertate: îi cunoaştem în faza în care sunt instituționalizați şi observăm ce înseamnă să fii izolat, privat de intimitate şi de dreptul de a decide cu privire la propria viață. După decenii petrecute în instituții, cu toții află că vor fi eliberați şi că îşi pot imagina un nou început: Ivan şi-a dorit dintotdeauna să devină ofițer de poliție, Enes îşi cumpără o cameră video şi începe să documenteze viața cotidiană, Tina şi Kruno vor să se căsătorească, Mirko şi Tomo visează să devină antrenori de fotbal la clubul lor local preferat, Silvia începe să cânte în corul bisericii, Andjelko încearcă să-şi găsească o iubită şi un loc de muncă. Camera îi urmăreşte individual, surprinzând perspectiva fiecăruia cu privire la cea mai semnificativă schimbare din viața personală. O ocazie bună, pentru fiecare dintre noi, cei care nu am avut niciodată de-a face cu aceste instituții, să reflectăm asupra propriilor vieți şi asupra libertăților pe care le-am naturalizat în societatea în care trăim.

For two years, *Free* follows the path to freedom of a group of people with intellectual disabilities that are locked away in Croatian institutions. The only things that Ivan, Enes, Tina, Kruno, Mirko, Tomo have in common is that they are outcasts of society and they dream of freedom: we see them institutionalised and we watch what it's like to be isolated, deprived of privacy and of one's rights to make decisions regarding their own life.
One day they are informed that they will be released. After decades spent in institutions, a new beginning awaits them: Ivan has always wanted to be a police officer, Enes buys a video camera and starts to document his everyday life, Tina and Kruno want to get married, Mirko and Tomo dream of becoming football coaches at their favourite local club, Silvia starts singing in the church choir, Andjelko is trying to find a girl and a job... The camera observes them, capturing their perspective on the biggest change of their lives while they try to fulfil their long-postponed dreams. It is a good opportunity for all of us, those who never had anything to do with these institutions, to start reflecting on our own lives, our freedoms, and the things we take for granted in our societies.

ALTE FILME: *The Haidari Crisis* (2006), *Two Sisters* (2008), *Solo* (2008), *On The Edge* (2010).

Tomislav Žaja

Tomislav Žaja și-a terminat studiile la Academia de Film FAMU în Praga. Zaja a scris, regizat sau produs peste 50 de documentare, câteva scurt-metraje și filme experimentale, două adaptări pentru televiziune ale unor piese de teatru și un film de ficțiune. Are peste 25 de ani de experiență, în care a câștigat numeroase premii, printre care premiul pentru cel mai bun scenariu la Indian Cine Film Festival în 2015 sau cel mai bun film la El Ojo Cojo International Film Festival.

PREMIERĂ MONDIALĂ

PRODUCȚIE **Gral Film** | tzaya@gralfilm.com | www.gralfilm.com

Like the Others

LA FEL CA CEILALȚI

Titlul original: Wie die Anderen
Regia: Constantin Wulff
Austria | 2015 | 96 min.
VO germană | Subtitrări în engleză și română

Filmat în stil cinema direct, *La fel ca ceilalți* este rezultatul unui an și jumătate petrecut de Constantin Wulff observând rutina zilnică a centrului psihiatric pentru copii și adolescenți din spitalul din Tulln. Filmul său empatic, dar curățat de sentimentalism, documentează munca instituției ca efort permanent de menținere a unui echilibru precar: între acțiune prudentă și presiune, rutină și implicare emoțională, rigoare metodică și improvizație. Membrii echipei medicale au o perioadă limitată de timp de petrecut cu copiii înainte ca aceștia să se întoarcă la viețile lor. Observațiile medicilor se bazează pe interacțiuni complexe la diferite niveluri, uneori realizate în contexte dramatice: desene interpretate prin narațiuni, stări emoționale dezvăluite de jocuri de aranjare a unor obiecte, scene din viața de zi cu zi reconstituite cu figurine de jucărie. Altminteri mobilă, camera nu părăsește niciodată spitalul. Totuși, lumea exterioară e prezentă constant înăuntru, sfidând parcă munca doctorilor, a terapeuților și a asistentelor din clinică: în timpul ședințelor din pavilionul clinicii, doctorii discută repetat despre strategiile necesare pentru garantarea protecției pe termen lung a copiilor care, odată ieșiți din centru, riscă să fie abuzați fizic și sexual.

Filmed in a Direct Cinema tradition, *Like the Others* is the outcome of one and a half years spent by Constantin Wulff accompanying the daily routines of the child and adolescent psychiatric centre at the district hospital in Tulln. His unsentimental, yet empathic film shows the institutional work as a permanent balancing act: between gentle caution and pressure, routine and emotional involvement, regulations and improvisation. Just like the viewers, the staff members can only accompany the children and adolescents for a short while, before they return to their everyday lives. The doctors' insights are based on complex interactions on various levels, sometimes gained in drama-like settings: drawings are interpreted through story-telling, emotional states are revealed by arranging objects, scenes from everyday life are re-enacted with play figurines. The skilfully mobile camera never leaves the hospital, and yet the outside world is permanently present – as if always defying the work of the physicians, therapists, educators and nurses in the clinic. Time and again, in the ward meetings, doctors discuss strategies of how to provide long-term and caring protection for children at risk of being physically and sexually abused.

ALTE FILME: *Promenade to Syracuse* (1993), *Treid* (1999), *Ulrich Seidl – a director at work* (2014), *The Great Museum* (2014).

Constantin Wulff

Născut în 1962 în Hamburg, Germania, Wulff a crescut în Elveția și a studiat la Academia de Film din Viena. În perioada 1997 - 2003 a fost co-director al Festivalului de Film Austriac Diagonale din Graz. Este membru fondator al companiei de producție Navigator Film Vienna și din 2003 este membru de consiliu la dok.at, Asociația de Film Documentar din Austria. Wulff este și jurnalist.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Academy Awards, USA, Oscar for Best Documentary Film
2015 - BAFTA, UK, Best Documentary Film Award

2015 - Directors' Guild, USA

2015 - FicMonterrey International Film Festival, Mexic, Best documentary

2015 - Lubuskie Film Summer, Polonia

2015 - Jihlava International Documentary Film Festival, Republica Cehă

2015 - One World International Human Rights Documentary Film Festival, Republica Cehă

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Navigator Film Produktion** | j.rosenberger@navigatorfilm.com | www.navigatorfilm.com

Only Barberry Remains

Doar mărăcinii

Titlul original: Zum Schluss bleibt nur die Berberitze
Regia: Lia Sudermann
Germania | 2015 | 78 min.
VO germană | Subtitrări în engleză și română

În aprilie 2012, doi evadați din aripa de maximă securitate a unui spital psihiatric găsesc o ascunzătoare sigură în Wiesbaden în casa lui Hans Georg-Fischer, psiholog part-time. Bărbatul decide să îi ducă în Sardinia pentru a deschide împreună un centru de terapie alternativă, şi contactează doi studenți de la Academia de Arte Media din Köln pentru a le documenta proiectul. Documentarul urmăreşte acțiunile îndrăznețe ale celor trei bărbați, oferind în acelaşi timp informații despre construcția noului spital psihiatric din Göttingen. Planurile ambițioase ale directorului medical şi conceptul său de securitate oarecum neobişnuit sunt puse în contrast cu misiunea ilegitimă a psihiatrului reformator autoproclamat. „În sanatoriile astea te îmbolnăveşti de-a binelea", susține Fischer, care are propriile opinii despre modul în care societatea ar trebui să aibă grijă de pacienții cu boli mintale. Între timp, spitalul din Göttingen dezvoltă o nouă metodă de a menține pacienții în condiții de siguranță în interior, amenajând spațiul cu vegetație, în special tufişuri speciale de mărăcini cu spini lungi, pentru a securiza gardurile înalte din jurul spitalului. Tufişurile de mărăcini vor ajunge înalte de 3-4 metri, după cum promite unul dintre constructori: *Întocmai ca în Frumoasa din pădurea adormită, doar că, în cazul nostru, Prințul vrea să scape, nu să intre în castel.*

In April of 2012 two escapees from the maximum security wing of a forensic psychiatric hospital find a safe hideout in Wiesbaden in the home of developer and part-time psychologist Hans Georg-Fischer. The man decides to take them to Sardinia, to start an alternative therapy centre together. He contacts two students of the Academy of Media Arts Cologne to document their project. The resulting documentary accompanies the audacious journey of the tree men, while also documenting the construction of the new forensic psychiatric hospital in Göttingen. The ambitious plans of the medical director and his fairytale-like security concept stand in contrast to, the outlaw-mission of the self-proclaimed psychiatry reformer. 'A person can get sick just from living in these mental institutions', believes Fischer, who has his own views about how society should care about the patients with a mental illness. At the same time, the Göttingen hospital grows, putting into practice a new vision of keeping patients secure inside its premises, by using a wide strip of vegetation, consisting mainly of barberries with long thorns, to secure all surrounding fences. The thorn bushes will reach up to 3-4 metres in height: *Just like in Sleeping Beauty, except that, in this case, the Prince wants to get out, not in.*

Lia Sudermann

Născută în 1985, în Nurenberg, Lia Suderman a lucrat ca asistent de producție la Coproduction Office și la Essential Filmproduction în Berlin și Paris. Din 2009 până în 2015 a studiat la Academia de Arte Media din Koln, iar documentarul *Doar mărăcinii* este lucrarea ei de diplomă.

PREMIERĂ MONDIALĂ

PRODUCȚIE **Lia Sudermann** | lia.sudermann@googlemail.com

Dincolo de cămaşa de forță
proiecție de film şi dezbatere

În România, 25.000 de copii şi adulți cu dizabilități mintale trăiesc în 700 de „lagăre" ale statului. Oameni închişi între paranteze, unde abuzurile sunt regula, iar respectarea drepturilor, excepția. Singura şansă ca aceşti oameni să poată duce o viață demnă este ieşirea din instituțiile izolate şi integrarea în comunitate. Împreună cu Centrul de Resurse Juridice, scoatem la lumină această problemă ignorată. Un prim pas va fi proiecția filmului „Free", prin care regizorul croat Tomislav Žaja spune povestea unor persoane cu dizabilități mintale care, după timpul petrecut în instituții, se întorc în societate. Vă invităm apoi la o dezbatere în prezența regizorului şi a unui grup de experți, despre instituții închise şi libertate.

Centrul de Resurse Juridice (CRJ) este singura organizație din România care a reuşit să pătrundă în centrele pentru persoanele cu dizabilități şi să rupă tăcerea din jurul abuzurilor şi condițiilor inumane de viață. CRJ a făcut un pas esențial pentru drepturile acestor oameni: proiectul de lege pe care l-a propus pentru a preveni abuzurile în instituții a fost adoptat la finalul anului trecut, după o campanie susținută.

Această lege este însă doar un pas spre un sistem unde drepturile persoanelor cu dizabilități intelectuale şi probleme de sănătate mintală să fie respectate. Vă invităm să discutăm despre aceste vieți tabu: avem de câştigat o libertate în numele celor care nu şi-o pot câştiga singuri.

*Secțiunea **Dincolo de cămaşa de forță** este organizată în parteneriat cu Centrul de Resurse Juridice, în cadrul campaniei „Lagărele de lânga tine", proiect finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România. Pentru informații oficiale despre granturile SEE şi norvegiene accesați www.eeagrants.org.*

Cuckoo's Nest

SCREENING AND DEBATE

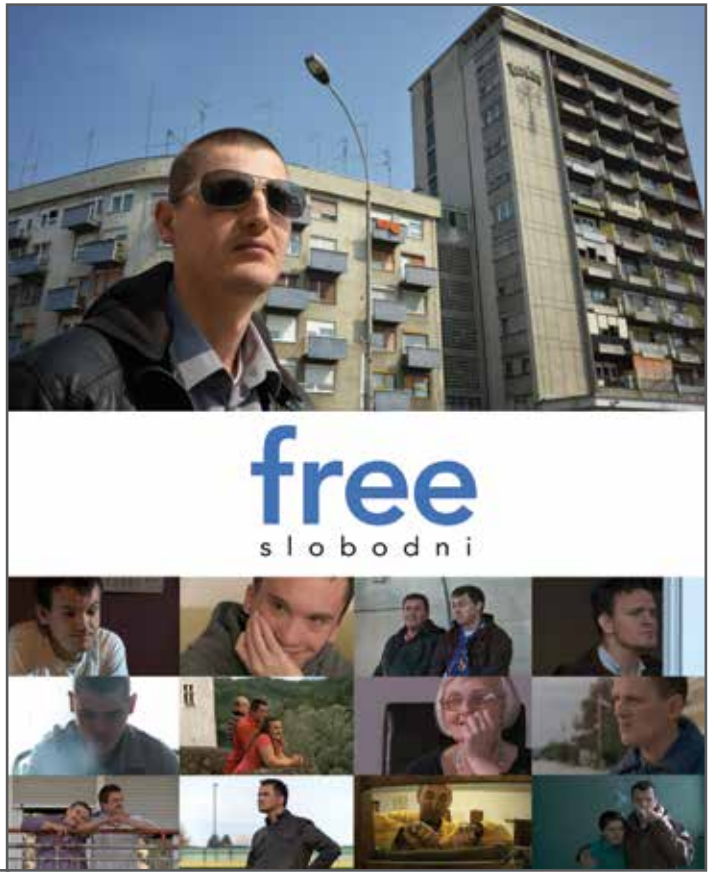

In Romania, 25,000 mentally disabled children and adults live in state-run "camps". People confined between brackets, where abuse is the norm and respect for human rights, the exception. The only chance for these people to lead a dignified life is to escape these isolated institutions and integrate themselves into the community. Together with the Center for Legal Resources (Centrul de Resurse Juridice) we disclose this long neglected issue. We will screen Free, a documentary in which the Croatian director Tomislav Žaja tells the story of a group of people with mental disabilities who, after having spent years in this type of institutions, are now returning to society. We then invite you to take part in a debate on closed institutions and freedom in the presence of the director and a group of experts.

The Center for Legal Resources / Centrul de Resurse Juridice (CRJ) is the only organization in Romania which managed to get into disability centers and break the silence around abuse and degrading living conditions. CRJ has taken an essential step towards defending the rights of these people: the bill it had tabled for the prevention of abuse in institutions was adopted at the end of last year, after a tireless campaign.

Nevertheless, this law is merely one step on the path to a system in which the rights of intellectually and mentally disabled people are respected. We invite you to discuss about these taboo lives: there is freedom to be earned on behalf of those who cannot do it by themselves.

Delicatessen

În această secțiune am păstrat loc pentru câteva dintre cele mai îndrăznețe și interesante filme ale ultimului an. Ele nu s-au potrivit cu cele câteva constrângeri tematice ale secțiunilor noastre, poate și pentru că filmele cu adevărat extraordinare sunt greu de înghesuit într-o singură cutie: ele vorbesc despre multe, și multe sunt interpretările pe care le putem gasi. Ar fi nedrept ca noi, ca un festival dedicat drepturilor omului ce suntem, să le lăsăm afară din selecție doar pentru atâta lucru.

E drept că în aceste câteva Delicatessen veți întrezări conexiuni sau referințe la alte filme și subiecte din programul nostru. Să luăm de exemplu nominalizatul la Oscar, *Cartel Land*: el înfățișează peisajul uman din Mexic, nevăzut în povestea din *Ținut sfărâmat* (proiectat în secțiunea noastră **Exodus**). Filmul arată cum un stat corupt, cu un sistem judiciar sortit eșecului, își lasă cetățenii fără altă opțiune în afara delictului – sau a emigrării. *Grozny Blues* și *Sub soarele partidului* vorbesc și ele despre două sisteme politice extreme, unde drepturile omului sunt călcate în picioare, iar în spatele legii se ascund de fapt doar servitute și teroare. Sau *Dansând cu Maria*: Maria este ea însăși o imigrantă, precum cei din *Orice chip are un nume* (filmul lui Gertten din secțiunea **Exodus**), dar se petrece într-un registru mai vesel. Printre elevii Mariei sunt oameni cu dizabilități mintale – precum personajele din *Liberi* sau din *Doar mărăcinii* – care înfloresc prin dans, sub vraja ei.

Urmărește așadar ițele invizibile care îi leagă pe toți acești oameni, și adu-ți aminte că lumea e numai una. Bucură-te de Delicatessele noastre!

Delicatessen

In this section we left room for some of the most daring and interesting films of the past year. They did not fit exactly in our thematic constraints, since excellent films are hard to squeeze in a box: they speak of many issues and can be interpreted in many different ways. As a human rights festival, it would be unfair to leave these films out just because of that.

However, you will find in all these gems reflections of other films and topics from our program. Take the Oscar Nominee *Cartel Land*, for instance: it depicts the Mexican human landscape that is missing in Broken Land (presented in our **Exodus** section). It shows how a corrupt state with a failed judiciary leaves its citizens with no other options than crime or emigration. *Grozny Blues* and *Under the Sun* are talking about two other extreme political systems, where human rights are trampled and law is nothing but terror and slavery. Or take *Dancing with Maria*: Maria is herself an immigrant like those people in *Every Face Has a Name* (Gertten's film from the **Exodus** section), but of a happier sort. Among Maria's pupils are people with mental disabilities - likewise to the characters in *Free* or *Only Barberry Remains* - that flourish through dance under her spell.

Follow the invisible threads that weave all these people and remember the world is but one. Enjoy our Delicatessen!

A Flickering Truth

Adevăr pe peliculă

Regia: Pietra Brettkelly
Noua Zeelandă, Afganistan | 2015 | 91 min.
VO dari | Subtitrări în engleză și română

Între sediul militar și ambasadele intens supravegheate se află Arhiva Afgană de Film, înființată cu sprijin american în anii `60. Astăzi, arhiva își revine din trauma regimului taliban, când cinema-ul – considerat element al culturii occidentale decadente – a fost interzis, iar angajații arhivei au fost obligați să ardă majoritatea filmelor. Din fericire, numeroase piese valoroase din colecție au fost ascunse și astfel salvate de la distrugere. Regizorul Arify, fugit în Germania după ce fusese încarcerat sub regimul mujahedin, s-a întors pentru a conduce lucrările de recondiționare a colecției de film afgane. Isaaq, care a locuit în sediul arhivei mai bine de trei decenii, a ajuns să o considere propria casă, chiar dacă a văzut prea puțin din filmele pe care le păzește. *Adevăr pe peliculă* e un film tulburător dedicat cinefililor împătimiți care au dezgropat, păstrat și restaurat mii de ore de material de film din trecutul cinematografic al Afganistanului: peste 8000 de ore de cinema filmat în diverse perioade, începând cu domnia Regelui Amanullah Khan în anii `20, trecând prin invazia rușilor și perioada în care femeile afgane încă purtau fuste mini. O lume literalmente înghețată în timp și un film memorabil despre rolul arhivelor de film pentru memoria unei nații.

Sandwiched between military headquarters and heavily-guarded embassies is the Afghan Film Archive, established, with American support, in the 1960s, when John F Kennedy met with King Shah of Afghanistan to mark a time of peace. Today, the archive is recovering from the trauma of the Taliban years, when film was vilified as part of decadent Western culture and the caretakers were forced to burn their films. Fortunately, some brave archivists hid many valuable pieces of the collection, saving them from destruction. Arify, a filmmaker who fled to Germany to live after going to prison under the Mujahideen, has returned to rebuild the Afghan Film. Isaaq, who believes he's 82, considers the archives to be his family after living on its premises for thirty-one years. Isaaq has seen little of what he is guarding. And, until now, neither has the rest of the world. In *A Flickering Truth*, we meet the dedicated cinephiles who are excavating, preserving, and restoring thousands of hours of film footage from Afghanistan's cinematic past: over 8,000 hours of film revealing cinema from the time of King Amanullah Khan in the 1920s, the invasion of the Russians, and the days when Afghan women wore miniskirts. A world literally frozen in time and a memorable film about the importance of film archives.

ALTE FILME: *Beauty Will Save The World* (2002), *The Art Star and the Sudanese Twins* (2008), *Maori Boy Genius* (2012).

Pietra Brettkelly

Pietra Brettkelly a început să călătorească încă din timpul copilăriei, din Papua Noua Guinee în Portugalia, iar până în prezent filmele sale au purtat-o printr-o diversitate de țări și povești. A fost premiată la cele mai prestigioase festivaluri de film din lume, precum Sundance, Hotdocs, Toronto, Berlinale. Pentru documentarul său din 2002, *Beauty Will Save the World*, despre primul concurs de frumusețe din Libia, i-a luat un interviul lui Muammar Ghadaffi.

FESTIVALURI

2015 - Toronto Film Festival, Canada

2015 - Venice Film Festival, Italia
2015 - Warsaw Film Festival, Polonia

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Black Nights Film Festival Tallinn, Estonia

2015 - Vancouver International Film Festival, Canada

2015 - Festival do Rio, Brazilia

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **PBK Limited**

Above and Below

Deasupra şi dedesubt

Regia: Nicolas Steiner
Elveția, Germania | 2015| 118 min.
VO engleză | Subtitrări în română

Fie că sunt în căutarea singurătății, a libertății sau a unui sentiment de apartenență, protagoniștii documentarului *Deasupra şi dedesubt* demonstrează că un cămin poate fi creat în cele mai bizare locuri. Alternând stilul observațional cu o abordare intervenționistă, regizorul Nicolas Steiner documentează viețile mai multor oameni care trăiesc pe cont propriu şi care încearcă să se împace cu alegerile pe care le-au făcut. Anterior, fiecare dintre ei a trăit un moment traumatic în care s-a simțit respins de restul lumii: acum, Rick şi Cindy, un cuplu fără adăpost, trăiesc în sărăcie în Las Vegas; David trăieşte singur într-un adăpost din deşertul californian; April, fostă participantă la războiul din Irak, simulează o misiune pe Marte, îmbrăcată în echipament complet de astronaut, pe terenurile stâncoase din Utah. Senzația de distopie pe care o construieşe filmul este doar camuflajul unui profund umanism al acestor oameni care populează spații neprietenoase, nu reuşesc sau refuză să se integreze în lumea modernă şi care totuşi, în final, apar emoționant de asemănători cu noi, ceilalți. Amuzant, emoționant, *Deasupra şi dedesubt* rămâne un portret memorabil, în *widescreen*, al vieții trăite în marginea societății americane, care, mai devreme sau mai târziu, invită pe fiecare dintre noi la contabilizarea propriilor triumfuri şi înfrângeri.

Whether searching for solitude, a sense of freedom or of belonging, the protagonists of *Above and Below* show us that home can be created in the most bizarre of places. Alternating between an observational style and a more interventionist stance, film-maker Nicolas Steiner enters the lives of a number of different people who live their lives on their own terms, trying to find peace with their choices. In their previous lives, each of them has seen some painful rejection by the world: therefore, now, Rick and Cindy, a homeless couple, live in the gutter in the city of Las Vegas; David lives alone in a shelter in the Californian desert; April, a former soldier in the Irak war, simulates a Mars mission, in full astronaut gear, on the rocky terrain of Utah. The dystopian feel of the story is just a camouflage for the profound humanity of these people who inhabit places that look unfamiliar, don't fit into the modern world as we know it and yet, in the end, emerge as being rather similar to ourselves. Funny, moving and shot in beautiful widescreen, this is a dazzling portrait of existence on the fringes of American society, which makes you want to review your own personal history of triumphs and defeats.

ALTE FILME: *Sticky* (2008), *Thunderbolt and Wind Debauch* (2009), *It's Me. Helmut* (2010), *Battle of the Queens* (2011).

Nicolas Steiner

Nicolas Steiner s-a născut în 1984, într-un sat mic din Elveția. În timpul liceului a lucrat ca săpător de morminte, a cântat ca toboșar în diferite trupe și a făcut stagiul militar ca percuționist. A studiat la Colegiul European de Film din Danemarca, îmbinând apoi etnologie cu film. Scurt-metrajul său, *It's me. Helmut*, a fost proiectat în peste 240 de festivaluri de pe cinci continente. În 2010 a primit o bursă Fulbright la San Francisco Art Institute, iar 2014 și l-a petrecut într-o rezidență la New York.

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Milano Film Festival, Italia, Students Award

2015 - DOK.fest München, Germania, Deutscher Dokumentarfilmmusikpreis

2015 - Festival International du Cinéma des Peuples, Franța, Prix du Jeune Public, Grand Prix

2015 - Message to Man International Film Festival, Rusia, FIPRESCI Award

2015 - Docs Against Gravity Film Festival, Polonia, Millenium Award

2015 - Locarno Film Festival, Elveția

2015 - Karlovy Vary International Film Festival, Republica Cehă

2015- This Human World Film Festival, Austria

2015 - CPH:DOX, Danemarca

2015 - Vancouver International Film Festival, Canada

2015 - DokuFest Prizren, Kosovo

2015 - HotDocs, Canada

2015 - Rotterdam International Film Festival, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Maximage** | info@maximage.ch | www.maximage.ch

Cartel land

Cartel Land

Regia: Matthew Heineman
SUA, Mexic | 2014 | 98 min.
VO engleză, spaniolă| Subtitrări în engleză și română

Matthew Heineman plonjează adânc în lumea cartelurilor de droguri din Mexic, inserându-se în două grupuri de *vigilante* aflate de cele două părți ale graniței dintre Statele Unite ale Americii şi Mexic. Documentarul surprinde acțiunile celor două grupuri care acționează cu acelaşi scop: să împiedice dezvoltarea cartelurilor de droguri din Mexic, luând adeseori măsuri etic chestionabile pentru a-şi asigura victoria. Heineman urmăreşte un grup de personaje fascinante, parte din forțele de retaliere care, în contextul escaladării violenței cartelurilor, au format Autodefensas – un grup de vigilante din Mexic care luptă să îşi elibereze oraşul de sub dominarea cartelului – şi Arizona Border Recon – o armată (*miliție*) americană care apără frontiera de traficanți. O istorie brută şi brutală despre droguri şi război care, punctual, te face să te temi pentru siguranța echipei de filmare, *Cartel Land* lansează întrebări mai generale cu privire la violență, corupție, acțiune conform sau în marginea legii şi despre modurile în care intenția nobilă poate fi distorsionată de violență şi putere. Odată cu derularea evenimentelor devine clar că filmul trece dincolo de o simplă examinare vizuală a binomului bine/rău: nimic nu e alb/negru, în Cartel Land sau oriunde altundeva.

Matthew Heineman takes us deep into the world of Mexican drug cartels by embedding himself with two vigilante groups on either side of the US-Mexico border. With unprecedented access, his ground-breaking documentary captures the actions of the two groups which take action with a common aim: to impede the advancement of the Mexican drug cartels, often taking questionable measures to ensure victory. Heineman passionately follows a bunch of fascinating characters, part of the retaliatory forces that have formed in the wake of cartel violence: the Autodefensas, a Mexican vigilante group who fight to free their town from cartel dominion, and the Arizona Border Recon, an American militia who defend their border from traffickers. A raw, gripping drug-war saga, which occasionally makes you fear for the filmmakers' safety, the film poses larger questions on violence, corruption, ownership of the law and the ways in which noble intentions can become distorted by violence and power. As the events unfold, it becomes clear that the film transcends a visual examination of good and evil: nothing is black and white – in Cartel Land or elsewhere.

ALTE FILME: *Overcoming the Storm* (2006), *Our Time* (2009), *Escape Fire: The Fight to Rescue American Healthcare* (2012).

Matthew Heineman

Matthew Heineman trăiește la New York și a primit, până în prezent, nominalizări la premiile Oscar, BAFTA și Emmy. Documentarul *Escape Fire: The Fight to Rescue American Healthcare* a avut premiera la Sundance și a fost premiat în numeroase alte festivaluri. În urma lansării *Cartel Land*, Heineman a fost inclus în topul 100 al Leading Global Thinkers din 2015, întocmit de Foreign Policy Magazine.

FESTIVALURI & PREMII

2016 - Premiile Oscar, SUA, nominalizare

2015 - Sundance Film Festival, SUA, Best Director, Special Grand Jury Award for Cinematography

2015 - DGA Award, SUA, Outstanding Directorial Achievement in Documentary

2015 - British Academy of Film and Television Arts, UK, nominalizare

2015 - Tribeca Film Festival, SUA

2015 - Stockholm Film Festival, Norvegia

2015 - Sheffield Doc/Fest, UK

2015 - Human Rights Watch Film Festival, Olanda

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Our Time Projects & The Documentary Group**

Dancing with Maria

Dansând cu maria

Regia: Ivan Gergolet
Italia, Argentina, Slovenia | 2014 | 75 min.
VO spaniolă | Subtitrări în engleză și română

Nu îi întreb de unde vin, cu ce se ocupă sau nu se ocupă. Înțeleg cine sunt atunci când îi văd mișcându-se, spune Maria Fux, o dansatoare de 90 de ani din Argentina. La încheierea carierei de dansatoare, ajunsă celebră la nivel internațional, Fux se dedică dezvoltării unei abordări unice a terapiei prin dans, predând și lucrând alături de persoane cu diferite dizabilități. Astăzi, Fux continuă să danseze și să predea cu eleganța și vitalitatea unui tânăr artist în studioul ei din Buenos Aires. Organizează grupuri de dans integrate, în care primește cu brațele deschise dansatori din toate păturile sociale, un mix de femei și bărbați cu afecțiuni fizice și mentale. Oferă tuturor posibilitatea de a-și dezvolta propriul mod de expresie și scoate la lumină talentul din dansatori amatori de toate vârstele și condițiile. Filmat de-a lungul a doi ani, filmul oferă o perspectivă fascinantă asupra vieții și muncii ei prin intermediul oamenilor a căror viață a schimbat-o ireversibil. În vreme ce își inspiră elevii și le ajută trupurile să se elibereze în bucuria dansului, Maria duce ultima ei bătălie – de data aceasta, împotriva limitelor propriului său corp. O poveste plină de candoare despre frumusețea, inspirația și bucuria dansului.

I don't ask them where are they from, what are they doing or not doing. Meeting them when they are moving, I realise who they are, says Maria Fux, a 90 years old Argentinian dancer. After becoming an internationally recognised performer, Fux dedicated herself to developing a unique approach to dance-therapy, teaching and working alongside people with various disabilities. In her studio in the heart of Buenos Aires she is still dancing and teaching with elegance and the energy of a young performer. She welcomes dancers from all walks of life, including women and men with physical and mental impairments, and arranges integrated dance groups. She gives everybody the possibility to develop their own way of expressing themselves and brings out the talent in dancers of all ages and conditions. Filmed over the space of two years, the film provides a fascinating insight into her life and work through the people whose lives she has touched. While delivering inspiring speeches to her students and helping their bodies liberate themselves to the joy of dance, Maria fights the last battle – this time, against the limits of the own body. A heart-warming tale about beauty, inspiration, and the joy of dance.

ALTE FILME: *Akropolis* (2005), *Dust* (2009), *Ouverture* (2010), *Making Archeo Film* (2011).

Ivan Gergolet

Ivan Gergolet s-a născut în 1977, în Italia. A studiat cinematografia la Universitatea din Bologna și începând cu anul 2001 a scris și regizat scurt-metraje, documentare și videoclipuri, cu care a participat la numeroase festivaluri. A lucrat ca asistent de regie și de producție pentru diferite proiecte.

FESTIVALURI & PREMII

2016 - Dhaka International Film Festival, Bangladesh

2015 - Goteborg International Film Festival, Suedia

2015 - Guadalajara International Film Festival, Mexic

2015 - Ljubljana Documentary Film Festival, Slovenia

2015 - Thessaloniki International Documentary Film Festival, Grecia

2015 - Tirana International Film Festival, Albania

2015 - Zanzibar International Film Festival, Tanzania

2015 - Scottish Mental Health and Arts Film Festival, UK

2014 - Venice International Film Festival, Italia

2014 - Semaine de la Critique, Franța, Civitas Vitae Award

2014 - Zagreb Film Festival, Croația

2014 - Cairo International Film Festival, Egipt

2014 - Mar del Plata International Film Festival, Argentina

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Transmedia** igorprincic@transmedia.it | **Imaginada Films** imaginada@me.com

Grozny Blues

Grozny Blues

Regia: Nicola Bellucci
Elveția | 2014 | 104 min.
VO rusă, cehă | Subtitrări în engleză și română

A scris în ziar că a început o nouă eră, spune citatul – din Bertolt Brecht – cu care începe documentarul lui Nicola Bellucci, o examinare lucidă și sensibilă a Ceceniei prinse între un trecut marcat de violență și un prezent definit de incapacitatea de a accepta acest trecut, de un nou val de represiune politică și de servilismul președintelui Kadyrov față de puterea rusă. Filmul e structurat în jurul a patru femei care, în contextul înrăutățirii situației din țară, continuă – așa cum au făcut și în trecut – să înregistreze cazuri flagrante de încălcare a drepturilor omului cu care se confruntă concetățenii lor. Cele patru femei împart aceeași clădire cu un club de blues frecventat de un grup de tineri care, având doar amintiri vagi despre războaiele ruso-cecene din anii `90, încearcă să înțeleagă situația complexă cu care se confruntă țara lor. Conectând privatul și personalul cu publicul și politicul, și combinând materiale filmate în Cecenia de astăzi cu un excepțional material de arhivă, Nicola Bellucci schițează cu sensibilitate și compasiune portretul unei societăți divizate care se zbate între război și pace, tradiție și modernitate, represiune și libertate.

It said in the papers this morning that a new era has begun, reads to motto – from Bertolt Brecht – to Nicola Bellucci's documentary, a lucid and sensitive examination of a Chechnya caught between a war-torn past and a present defined by political repression, the failure to come to terms with the recent past, and by president Kadyrov's clinging onto Russian power. The film revolves particularly around four women who have been fighting for human rights under worsening conditions for many years. In the present of the film, they get increasingly disillusioned with the situation in Putin's Russia. The building where they work is also home to a Blues Club that is frequented by a group of young people. Having only vague memories of the Chechen wars in the 90s, they try to make sense of the strange things that are happening in their country. By linking the private and personal to the political, and by mixing footage from today's Chechnya with an exceptionally rich archive material, Nicola Bellucci shows with sensitivity and compassion what it means to live in a divided society that navigates a no-man's land between war and peace, repression and freedom, archaic traditions and modern life.

ALTE FILME:. *Era la nostra fonte* (1989), *Do It* (2001), *Onoma* (2002), *Nel giardino suoni* (2010).

Nicola Bellucci

Născut în 1963, în Arezzo, Nicola Belluci a studiat filosofie, literatură și film la Universitatea din Florența, iar în 1988 a obținut o diplomă în regie la Istituto di scienze cinematografiche. Din 1996 trăiește și lucrează în Elveția. Primul său documentar, *Nel giardino dei suoni*, a fost premiat la numeroase festivaluri internaționale.

FESTIVALURI

2015 - Locarno Film Festival, Elveția

2015 - Visions du Réel, Elveția

2015 - GOLDEN APRICOT Yerevan International Film Festival, Armenia

2015 - CinéDOC Tbilisi, Georgia

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - DOK Leipzig, Germania

2015 - Busan International Film Festival, Coreea de Sud

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Soap factory** | film@soapfactory.ch | www.soapfactory.ch

Under the Sun

Sub soarele Partidului

Titlul original: V luchakh solnca
Regia: Vitaly Mansky
Rusia, Letonia, Republica Cehă, Corea de Nord | 2015 | 105 min.
VO coreeană | Subtitrări în engleză și română

Cu ocazia aniversării lui Kim Il-Sung, Zin-mi, în vârstă de opt ani, va deveni membră a Uniunii Copiilor din Coreea. Regizorul Vitaly Mansky urmărește timp de un an viața lui Zin-mi și a familiei ei, o familie obișnuită din Pyongyang. Permisiunea de a filma e obținută după ce Manski invită Coreea de Nord ca partener de producție oficial al filmului, cu un control total asupra scenariului. Deși constant supravegheat de trimișii guvernului, Mansky dezvoltă o tactică personală menită să dezvăluie mașinăria propagandistică aplicată filmului său: regizorul lasă camera să filmeze nu numai secvențele incluse în scenariu, dar și pregătirea și coregrafierea lor politică minuțioasă. Rezultatul este spectaculos: scena unui prânz în familie e filmată până când dialogul – prescris – între membrii familiei, sună exact așa cum trebuie; o șefă de echipă dintr-o fabrică repetă un discurs în care îi felicită pe muncitori pentru eficiența muncii până când reprezentantul guvernului este mulțumit de gradul de entuziasm din vocea ei. Secvențele de stradă rare dezvăluie contrastul dintre griul vieții cotidiene și explozia de culoare a festivalurilor naționale cu sute de participanți zâmbitori. Iar tânăra Zin-Mi, mereu pregătită să joace rolul fetiței perfecte ce trăiește într-o lume perfectă, lăcrimează discret atunci când presiunea mașinăriei politice o copleșește.

On the birthday of Kim Il-Sung, along with hundreds of other children, eight-year-old Zin-mi is going to join the Korean Children's Union. Over the course of one year, film-maker Vitaly Mansky followed the life of Zin-mi and her family – allegedly an ordinary family from Pyongyang – after making the North Korean regime an official production partner to their film and allowing officials complete control over the script. Yet, despite being watched constantly by government minders, Mansky found a way to expose the propaganda machine by leaving the camera running almost continuously, during the meticulous set up of each shot. The result is spectacular: a family-lunch scene is reshot several times, until the pre-written dialogue of the family members sounds just right; a factory forewoman repeats a speech congratulating workers on their productivity until the government representative is happy with the enthusiasm in her voice. Rare scenes captured on the streets reveal the contrast between the grey of everyday life and the explosion of colour in the carefully choreographed rallies involving hundreds of smiling participants. And young Zin-Mi, always ready for yet another performance as an ideal girl living in an ideal world, weeps gently on camera when the weight of the propaganda machine gets too much for her.

ALTE FILME: *Anatomy of t.a.T.u.* (2002), *Gagarin's Pioneers* (2003), *Wild, Wild Beach* (2005).

Vitaly Mansky

Vitaly Mansky s-a născut în 1963 in Lvov, Ucraina și din 2015 s-a mutat în Letonia. Primul său proiect cinematografic a apărut în 1989 și de atunci a regizat peste 30 de filme. În 1996 a început un proiect ce urmărește arhivarea filmărilor private din fosta URSS. Este producătorul premiului pentru cel mai bun documentar rusesc, Lavrovaya Vetv (Laurel Branch). Mansky este și președintele festivalului moscovit anual Artdokfest și colaborează cu diferite studiouri și canale TV din Rusia.

FESTIVALURI & PREMII

2016 -Docpoint Helsinki, Finlanda

2016 - Docpoint Tallinn, Estonia

2015 - Jihlava Internat ional Documentary Film Festival, Republica Ceha, Award for Best Central and Eastern European Documentary Film - Between the Seas

2015 - Black Nights International Film Festival Tallinn, Estonia, Special Jury Award, Jury Prize for Best Director

2015 - International Documentary Film Festival Amsterdam, Olanda

2015 - Dok Leipzig, Germania

PREMIERĂ ÎN ROMÂNIA

PRODUCȚIE **Vertov.Real Cinema**

WORK-IN-PROGRESS

Documentariștii lucrează luni sau ani de zile la câte un film și în tot acest timp sunt mai mult singuri, cu subiectele și protagoniștii lor. Pentru ei e vital să își testeze ideile și imaginile printre oameni, să primească *feedback* și să li se audă vocea (cu atât mai mult la noi, unde știm foarte bine că documentarul nu-i tocmai popular). One World Romania și-a propus acum câțiva ani să îi aducă în fața publicului înainte de termen. În 2011, l-am invitat pe Florin Iepan să vorbească și să arate imagini din *Odessa*. Laura Căpățână Juller a prezentat în 2012 ceea ce avea să devină filmul *aici... adică acolo*, iar în 2014 am inclus în program proiectul lui Claudiu Mitcu, *Rețeaua*. Continuăm acest experiment cu bucuria că toate proiectele pe care le-am susținut în acest fel s-au concretizat și au devenit filme care înseamnă ceva pentru lumea în care trăim.

Documentarians work mostly alone or in small teams, for months and years, in a intimate relationship with their story and protagonists. For them, it is vital to test their ideas and pictures, get feedback from other people and have their voice heard. One World Romania started a few years ago to bring them in front of an audience before they were ready. In 2011, we invited Florin Iepan to speak and show pictures from *Odessa*. Laura Căpățână Juller presented in 2012 what became the film known as *here... I mean there*, and in 2014 we have included in the program Claudiu Mitcu's project, *The Network*. We continue this experiment, happy that all the projects that we have supported in this way became films that fulfilled and mean something to the world we live in.

Cernobîl – 30 de ani după

work-in-progress documentar şi dezbatere

eveniment organizat în parteneriat cu **Bankwatch România**

Adrian Pîrvu s-a născut acum 30 de ani. S-a născut cu probleme pentru că mama lui a călătorit în Ucraina în aprilie 1986 în timp ce era însărcinată. Adrian lucrează acum la un film despre generația lui, a celor a căror viață a fost determinată de accidentul nuclear de la Cernobîl. Proiectul lui, intitulat „Născuți în aprilie", a participat anul trecut la atelierul organizat de One World Romania. Între timp, Adrian a filmat în Ucraina şi în România şi ne va prezenta un scurt montaj care anunță un documentar de excepție.

Vizionarea va fi urmată de o dezbatere, organizată în colaborare cu Bankwatch România, despre felul în care catastrofa de la Cernobîl influențează prezentul şi viitorul Europei. Bankwatch România este o organizație de protecția mediului membră a rețelei Bankwatch pentru Europa Centrală şi de Est ce activează în domeniul prevenirii impactului social şi de mediu al investițiilor din sectorul energetic din România şi din țări prioritare pentru România, printre care Ucraina şi Balcanii de vest.

La 30 de ani după ce dezastrul de la Cernobîl a acoperit Europa într-un nor radioactiv ce îşi face încă simțite efectele, stârnind pentru prima dată frica de contaminare în toată lumea, şi într-o țară sfâşiată de război, guvernul ucrainean optează pentru un program de „îmbunătățiri tehnice" în loc să închidă flota sa de centrale nucleare sovietice. Acest program, care în realitate va prelungi durata de viață a acestor centrale şi aşa depăşite, este co-finanțat de Comisia Europeană prin Euratom şi de Banca Europeană pentru Reconstrucție şi Dezvoltare. El este contestat de către Bankwatch România şi organizații partenere pentru încălcarea obligației legale de consultare a statelor vecine şi pentru lipsa unei analize a impactului de mediu şi social în context atât național cît şi trans-frontalier.

Chernobyl – 30 years after

documentary work-in-progress and debate

Adrian Pîrvu was born 30 years ago. He came into this world with birth defects because his mother had travelled to Ukraine in April 1986 while she was pregnant. Adrian is currently working on a film about his generation, about those whose lives were determined by the nuclear accident in Chernobyl. He participated in last year`s workshop organized by One World Romania with his project entitled "Born in April". Meanwhile, Adrian shot in Ukraine and Romania and will be presenting us a short montage revealing a future exceptional documentary.

The screening will be followed by a debate, organized in collaboration with Bankwatch Romania, on the way in which the Chernobyl catastrophe is affecting the present and the future of Europe. Bankwatch Romania is an environmental organization, member of the Bankwatch network for Central and Eastern Europe, which activates in the field of prevention of social and environmental impact of investments in the energy sector in Romania and in countries that are foreground to Romania, among which Ukraine and the Western Balkans.

Thirty years after the Chernobyl disaster had darkened Europe into a radioactive cloud whose effects are still being felt today, causing the fear of contamination worldwide, and in a country torn apart by war, the Ukrainian government is opting for "technical improvements" instead of closing down its fleet of Soviet atomic power plants. This program, which in reality will extend the life of these already outrun plants, is co-financed by the European Commission through Euratom and by the European Bank for Reconstruction and Development. The program is disputed by Bankwatch Romania and by its partners organisations for having infringed the liabiliy to consult neighbouring countries, as well as for the lack of environmental and social impact assessments both in a national and in a transborder context.

Lansare KineDok 2016

Pe 1 iulie 2015, Asociația noastră a lansat KineDok, un program de distribuție alternativă de film documentar. Programul a fost inițiat de Institutul de Film Documentar din Republica Cehă împreună cu parteneri din alte patru țări central și est-europene (Slovacia, Ungaria, Croația și România). Împreună, am reușit ca în 2015 să organizăm 219 proiecții în 25 de locații din 18 orașe din România.

În 2016 ni s-au alăturat alte două țări (Polonia și Norvegia), iar noi vom continua programul cu mai multe filme, în mai multe orașe și mai multe locuri alternative. Pentru că, pe de o parte, aceste filme vorbesc despre oamenii de lângă noi și problemele lor, iar aceste povești trebuie spuse. Și, pe de altă parte, pentru că documentarele nu ajung decât rareori în sălile de cinema iar acestea, în ultimele luni, s-au împuținat, restrângând și mai mult accesul publicului la cultură. O parte importantă din misiunea KineDok este de a merge în orașele mici, de a ajunge mai aproape de oameni și de a folosi spiritul local al cluburilor, galeriilor și al altor locuri populare. Aceste locații oferă o alternativă pentru întâlnirea dintre filmul documentar și public și creează o atmosferă intimă în care vizionarea și dezbaterea unor probleme curente, alături de regizori și experți, devine o experiență frumoasă.

La ediția a 9-a a Festivalului, relansăm KineDok printr-o proiecție specială a unui film românesc recent, care apoi va călători prin țară și va fi vizionat împreună cu alte 14 documentare foarte bune.

KineDok 2016

On July 1st 2015, One World Romania launched KineDok, an alternative film distribution programme. The programme was initiated by the Institute of Documentary Film in the Czech Republic and implemented in four other countries (Slovakia, Hungary, Croatia and Romania). Together with our partners, in 2015 we managed to organise 219 screenings in 25 venues in 18 cities in Romania.

In 2016 two new countries are joining KineDok (Norway and Poland) and we will continue the programme with more documentaries, in more venues and more cities. Because, on the one hand, these films talk about people around us and their problems, and they must be heard. And because, on the other hand, documentaries rarely reach cinemas, which are anyway fewer and fewer every day, making our access to culture even more difficult. A huge part of KineDok's mission is going to smaller towns, coming closer to people and using the community spirit from the nearby pub or gallery. These places offer an alternative for the meeting between documentaries and their audience, and create a cozy atmosphere for discussions about current issues with film directors and experts, making it a nice experience.

kinedok

The Golden Robot

Roboțelul de aur

Regia: Mihai Dragolea, Radu Mocanu
România | 2015 | 77 min.
VO română | Subtitrări în engleză

Steluța Duță – cunoscută ca 'Roboțelul de aur' – o boxeriță de 32 de ani, multiplă campioană europeană şi mondială, se pregăteşte pentru ultimul mare campionat din cariera sa sportivă, cu speranța că acesta îi va aduce ceea ce i-a lipsit întotdeauna: o casă. Abandonată la naştere, Steluța a trăit o viață dificilă în casele de copii în perioada comunistă. Etichetată 'copil-problemă', a fost alungată din cămin la vârsta de 16 ani şi a trăit în derivă până la vârsta de 20 de ani, când a fost descoperită de antrenorul şi părintele său adoptiv, Constantin Voicilaşi. În timp ce se pregăteşte pentru campionatul european, Steluța decide să se împace cu trecutul: îşi întâlneşte familia biologică şi prietenii din copilărie, marcați şi ei de experiența instituționalizării. Cariera de sportivă ar putea fi salvarea Steluței. În timp ce mass media capitalizează povestea Steluței, amăgind-o cu promisiunea unor recompense fabuloase, ea continuă antrenamentele. Antrenorul Voicilaşi o ajută în continuare cu credința că Steluța e capabilă să câştige din nou medalia de aur.

Steluța Duță aka The Golden Robot, a 32-year old female boxer, has won the European and World Cups many times over. Abandoned at birth, she lived a life of violence and abuse in state care during the Ceauşescu regime, just to be thrown on the streets at 16, after being labelled a 'problem child'. Steluța's life changed when she started boxing at the age of 20, after being discovered by her coach and adoptive father, Mr. Voicilaşi. While practicing for the 2014 European Boxing Championship, Steluța takes a trip down memory lane and visits her past life. Meeting her family for the first time, seeing old forgotten friends from the orphanage, Steluța embarks on a voyage of reliving her past, while undergoing a brutal training in view of the championships. As media try to exploit her heart-breaking story in the eve of the championships, pressure amounts from all sides. Steluța tries to cope and feels determined to win the games in order to fulfil her dream to own a house. Will she win the Championships?

Radu Mocanu a absolvit École Supérieure de Réalisation Audiovisuelle, din Paris. Este co-fondator al companiei Vagabond Films, alături de Mihai Dragolea. În prezent lucrează în televiziune.
ALTE FILME: *Paris Moscou* (2009), *Le déserteur* (2008), *About you* (2008).

Miahi Dragolea este absolvent al Universității de Teatru și Televiziune din cadrul Babes Bolyai. A finalizat o bursă Erasmus la Istanbul, unde a realizat o serie de documentare de scurtmetraj despre românii din comunitate. A urmat cursurile de master ale Universității de Arte de la București. Lucrează ca freelancer, dar și ca regizor și editor în televiziune.
ALTE FILME: *Mergan Yokisu* (2011), *Porcelain Champion* (2012).

FESTIVALURI & PREMII

2015 - Docuart Fest București, România, Marele Premiu

PRODUCȚIE **Vagabond Films** | vagabondfilms13@yahoo.com

ONE WORLD ROMANIA

LA ŞCOALĂ

One World Romania la Școală își propune să introducă filmele documentare ca mediu și instrument educațional în liceele din România, prin activități destinate elevilor și profesorilor.

One World Romania la Școală pentru profesori urmărește pregătirea și susținerea profesorilor care sunt interesați să integreze filme documentare în activitatea didactică. Prin materiale adaptate programei școlare și ateliere interactive, profesorii descoperă un mod captivant de a preda, cu ajutorul filmelor documentare urmate de dezbateri și activități. Atelierele au loc în diferite orașe din țară și sunt deschise profesorilor de orice disciplină doritori să dezbată alături de elevi pe teme legate de drepturile omului și istoria recentă.

One World Romania la Școală pentru elevi încurajează și susține implicarea activă a tinerilor în societate. Prin Cluburile de film pe care le coordonează, liceenii nu doar se informează în legătură cu drepturile omului, dar își dezvoltă și abilitățile discursive, organizatorice și de lucru în echipă. Proiecțiile de film sunt urmate de activități creative și discuții cu invitați din societatea civilă, aducând subiectul filmului mai aproape de realitatea publicului din licee.

În paralel, organizăm proiecții în școli cu regizori, producători, membri ai societății civile și experți din diferite domenii. Avem proiecții dedicate elevilor în cadrul festivalului One World Romania și în proiectul luna.doc. Folosim metode non-formale în educarea tinerilor cu privire la subiecte de actualitate și promovarea drepturilor omului, pentru o societate mai implicată.

One World Romania la Şcoala este programul educațional al Asociației One World Romania, derulat în parteneriat cu **Romanian American Foundation** și sprijinit de **CEZ Group**.

ONE WORLD ROMANIA AT SCHOOL

One World Romania at School is the program that introduces documentary films as an educational tool in Romanian high schools, with activities dedicated to students and teachers.

One World Romania at School for teachers means to prepare and support teachers who are interested in using documentary films in their teaching activity. With the aid of materials adapted to the school curriculum and interactive workshops, teachers can discover a captivating teaching method: documentary films followed by debates and activities. The workshops take place in various cities and are open to teachers of any subject, who are willing to discuss topics related to human rights with their students.

One World Romania at School for students encourages and supports students` active involvement in society. The Film Clubs they coordinate enable teenagers not just to be informed about current events and human rights, but also to develop their skills in public speaking, event organizing and teamwork. The film screenings are followed by creative activities and discussions with members of the civil society, bringing the film`s subject closer to teenagers` reality.

At the same time, we organize screenings in high schools where we invite film directors and producers, as well as experts in various fields. We have student-dedicated screenings during the One World Romania Festival and the luna.doc project. We use methods of non-formal education in educating high school students about current issues and human rights, laying the foundation for an increasingly culturally savvy and socially involved society.

One World Romania at School – the educational program of One World Romania Association, in partnership with **Romanian American Foundation**, with the support of **CEZ Group**.

Juriul liceenilor

Juriul liceenilor la festivalul One World Romania a apărut pentru prima dată în anul 2013. Deoarece în cazul filmelor documentare legate de drepturile omului nu poate fi vorba de competiție sau ierarhie, acesta este singurul juriu al festivalului. Jurizarea făcută de liceeni este deopotrivă serioasă și onestă, servind ca experiență educativă pentru participanți și ca oglindă a intereselor și convingerilor adolescenților pentru public și organizatori.
Pe lângă vizionarea celor mai noi documentare, membrii juriului au ocazia de a întâlni regizori și producători de film, de a dezbate probleme actuale împreună cu specialiști în domeniu, dar și cu alți adolescenți și de a trăi experiența unui festival internațional.
Membrii juriului sunt aleși în fiecare an pe baza unui eseu liber. Anul acesta, tema eseului a fost "Portret în viitor: Europa".

High School Students Jury

The High School Students Jury at the One World Romania festival first took place in 2013. Because human rights documentaries are not subject to hierarchy and competition, this is the only jury of the festival. The jury's function is to serve as an educational experience for the participants and as a mirror of the youth's interests and convictions for the public and organizers.
Besides viewing brand new documentaries, the jury's members have the chance to meet film directors and producers, of debating actual issues with experts in the field and other teenagers, and to experience an international festival.

Proiecții pentru liceeni

Liceenii sunt așteptați la Cinema Eforie pentru proiecțiile celor mai puternice documentare recente. Programul include o selecție de șase filme cu și despre tineri din toată lumea.

Free | Tomislav Žaja, Croația 2015, 73 min.
Roboțelul de aur | Mihai Dragolea, Radu Mocanu, România, 2015, 77 min.
Felvidek. Caught in Between | Vladislava Plančiková, Slovacia, Republica Cehă, 2014, 74 min.
Teaching Ignorance | Tamara Erde, Franța, 2015, 51 min.
Every Face Has a Name | Magnus Gertten, Suedia, 2015, 75 min.
Jenica & Perla | Rozálie Kohoutová, Republica Cehă, Franța, 2015, 71 min.

După fiecare proiecție, un invitat al festivalului – regizor, producător sau expert în tematica filmului respectiv – va dezbate împreună cu elevii probleme legate de drepturile omului, pornind de la documentarul vizionat. Aceste evenimente oferă tinerilor atât accesul la informații precum și contextul de a le analiza. Dezbaterile vor cultiva franchețea, mintea limpede și entuziasmul tinerilor și îi vor încuraja să își exprime opiniile și să își antreneze spiritul civic.

* înscrierile pentru grupuri organizate (profesori cu clase) se fac până la data de 18 martie 2016, printr-un e-mail la adresa *scoala@oneworld.ro*
** elevii care vin individual sau împreună cu prietenii sunt așteptați cu carnetul de elev și cu mintea deschisă!

Screenings for High School Students

High school students are invited to screenings of the world's most powerful recent documentaries at Cinema Eforie. The program presents a selection of six films with and about young people from across the world. After each screening, a festival guest – the director, producer, or an expert in the area tackled by the film – will discuss each film and the human rights issues represented in it with the students. These events offer young people the chance to apply their critical thinking skills to new issues and new approaches to social and political realities. The debates encourage them to express their opinions and engage their civic spirit.

courtesy of Thomas Câmpean

Programe paralele

Accompanying Events

Ambasada One World Romania:

La cort

Parcul Colțea, Ieșirea de Metrou Colțea, Piața Universității
17-27 martie

Timp de zece zile, deschidem Ambasada Documentarului în centrul capitalei. Cortul din Parcul Colțea ne va strânge la un loc și ne va oferi, pe lângă adăpost și punct de întâlnire, o experiență multimedială, muzică și, evident, film.
Dar de ce ne trebuie un cort la un festival de documentar?
Cortul i-a fost întotdeauna de folos omului, încă din epoca de piatră, sau poate și mai de demult. Încărcat de simboluri, amintit în Biblie și în Mahabharata, cortul este încă folosit ca locuință permanentă de populații nomade, din vestul Africii și până în Asia Centrală. În Kârgâstan, de pildă, pe steagul național, în loc de blazon, este reprezentată iurta, cortul tradițional al regiunii. În ultimii ani, cortul a devenit simbol al protestului, și al Mișcării Occupy, între altele. Dar mai mult ca orice altceva, cortul este astăzi prezent în conștientul colectiv ca simbol al dezrădăcinării, al refugiului, al celui care, în fuga de dezastre provocate de natură sau de om, și-a lăsat în spate căminul și trebuie să o ia de la capăt.
Și noi, trebuie să o spunem, am ajuns să ne punem cortul de nevoie: infrastructura dezastruoasă a cinematografelor din țară și închiderea într-un timp atât de scurt a multor săli ne-au speriat. În loc de un lung lamento, ne-am hotărât să căutăm soluții: acest cort e una dintre ele. Pentru că arta, până la urmă, „se naște din constrângeri, trăiește din luptă și moare din prea multe libertăți" (André Gide).

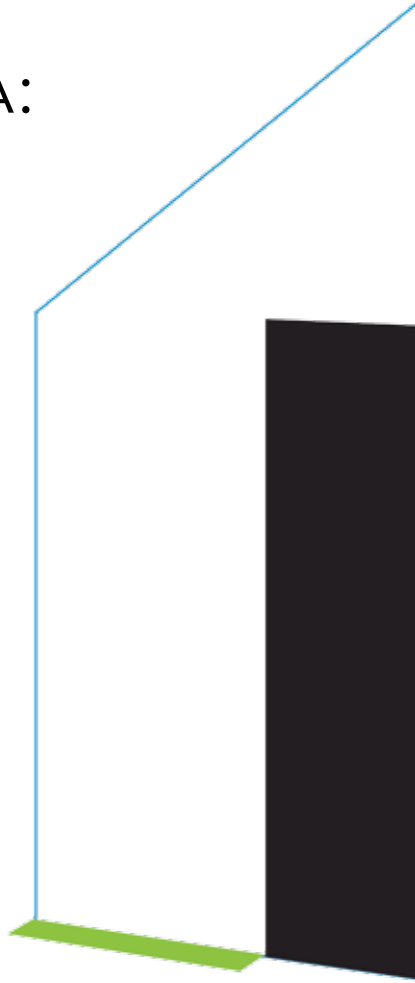

One World Romania Embassy:

In the tent

Colțea Park, Colțea Subway Exit, University Square

March 17th - 27th

For 10 ten days straight, we open the Documentary Embassy in the center of Bucharest. The tent in Colțea Park will gather us in one place and will offer, besides a shelter and a meeting point, a multimedia, musical and, of course, film experience.

But why do we need a tent at a documentary festival?

The tent has always been useful to people, ever since the stone age, or even longer ago. Filled with symbolism, mentioned in the Bible and in the Mahabharata, the tent is still used as permanent logding by nomad populations from the West of Africa all the way to Central Asia. In Kârgâstan, for instance, the national flag shows, instead of a blazon, a yurt, the traditional tent of the region.

In the last several years, the tent has become a symbol of protest and of the Occupy Movement, among others. But, more than anything else, the tent is currently perceived in the collective conscience as a symbol of uprooting, of refuge, of the one who, fleeing disastres caused by nature or by man, has left his home behind and must start all over again.

When it comes to our own tent, we have to say, it is also put of constraints that we had to put it up: the terrible infrastructure of cinemas in the country and the closing down of so many halls in such a short period of time frightened us. Instead of a long lamento, we decided to search for solutions: this tent is one of them. Because art "is born of constraint, lives on struggle, dies of freedom". (André Gide).

Lansare Sahia Vintage II

Colecția de DVD-uri Documentarele One World Romania

Anumite filme merită să le ai acasă și să le poți revedea oricând. Din 2012, One World Romania a început să editeze periodic pe dvd câteva din documentarele programate la festival. S-au adunat până acum 17 titluri. Cinci dintre ele sunt filme românești, pentru că susținerea documentarului autohton face parte din misiunea One World Romania.

Apoi, în 2014, Asociația noastră a demarat un proiect de redescoperire a producției Studioului Alexandru Sahia și a publicat un prim dvd, subintitulat *Cinema, ideologie, viață*. Dvd-urile *Sahia Vintage* oferă, alături de titluri clasice ale documentarului românesc, un număr de producții mai puțin cunoscute ale studioului, capabile să deschidă o perspectivă nouă asupra practicii documentare în România comunistă, precum și asupra realității trăite de cetățeni dincolo de cortina de fier. Cu cel de-al doilea dvd al seriei noastre, care va fi lansat în cadrul celei de-a noua ediții a Festivalului, plasăm împreună, în cadru, muncitorii şi documentariştii României socialiste. Dvd-ul *Sahia Vintage II: Muncă* conține 10 filme realizate între 1959 și 1992. Cele două dvd-uri publicate până acum sunt însoțite de câte o broșură bilingvă consistentă, care le transformă în instrumente prețioase pentru activități educaționale în licee și universități.

DVD-urile pot fi cumpărate din librării sau online de pe site-ul Eventbook.

Vintage Sahia II Launch

One World Romania DVD Collection

Certain films are worth having at home, on your shelf, to be able to re-watch them at any time. In 2012, One World Romania started publishing DVDs with some of the best films from the festival - this collection now has 17 titles. Because supporting local filmmakers is part of our mission, five of them are Romanian films.

Then, in 2014, our association started a project of rediscovery of the productions made by the Alexandru Sahia Studio and published a first dvd, entitled *Cinema, Ideology, Life*. The *Sahia Vintage* dvds offer, besides classic Romanian documentaries, a number of less known films. These films open up a new perspective on documentary production in communist Romania and, at the same time, offer a window to the life lived by people behind the iron curtain. In the second dvd of our series, that will be launched during the 9th edition of the Festival, we place in the same frame the workers and the documentarians of Socialist Romania. *The Sahia Vintage II: Work* dvd contains 10 films made between 1959 and 1992. The two dvds published so far come with a detailed brochure in Romanian and English, making them precious educational tools for high schools and universities.

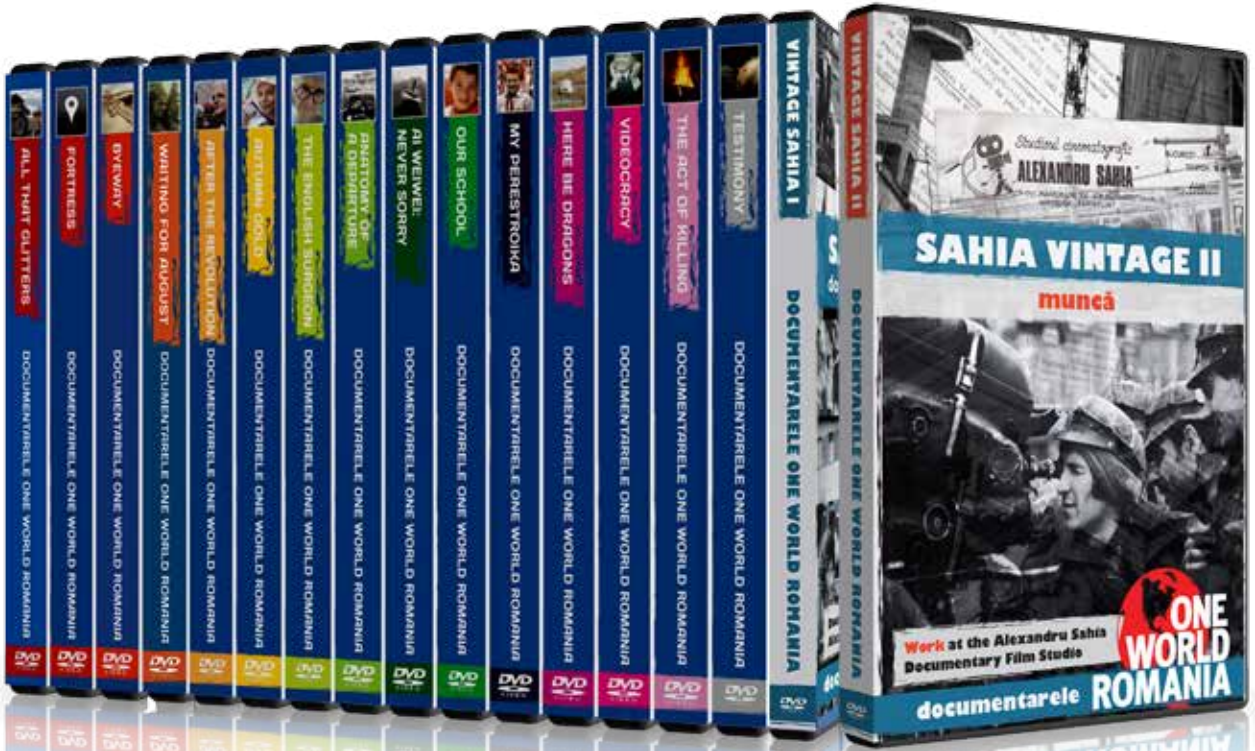
ALL THAT GLITTERS
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
FORTRESS
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
BYEWAY
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
WRITING FOR AUGUST
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
AFTER THE REVOLUTION
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
AUTUMN GOLD
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
THE ENGLISH SURGEON
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
ANATOMY OF A DEPARTURE
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
AI WEIWEI: NEVER SORRY
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
OUR SCHOOL
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
MY PERESTROIKA
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
HERE BE DRAGONS
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
VIDEOCRACY
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
THE ACT OF KILLING
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
TESTIMONY
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
VINTAGE SAHIA I
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
VINTAGE SAHIA II
DOCUMENTARELE ONE WORLD ROMANIA
Studioul cinematografic
ALEXANDRU SAHIA
SAHIA VINTAGE II
muncă
Work at the Alexandru Sahia Documentary Film Studio
ONE WORLD ROMANIA
documentarele

ments
aire. Si la
oisines,
nomique
(0,4%).
007 puis
la chute
bale que
er de
ment
ron,
rré d'une
situation
ours
nts
-Orient,
ectives
monde
des
l'Europe,
ake
ants
né par
frey

↑ *Par* **Schot,** *Pays-Bas.*

↑ *Par* **Tiounine,** *Russie.*

de se déplacer sans être accompagnées d'un chaperon, de conduire, voire de faire du vélo. Cinquante ans après la naissance des grands mouvements de libération de la femme, la lutte contre les discriminations sexistes est, hélas, toujours d'une actualité brûlante.

↑ *Par* **Willis,** *Tunisie.*

Desene în libertate

expoziție produsă de către **Institutul Francez**
în parteneriat cu publicația **Courrier international**

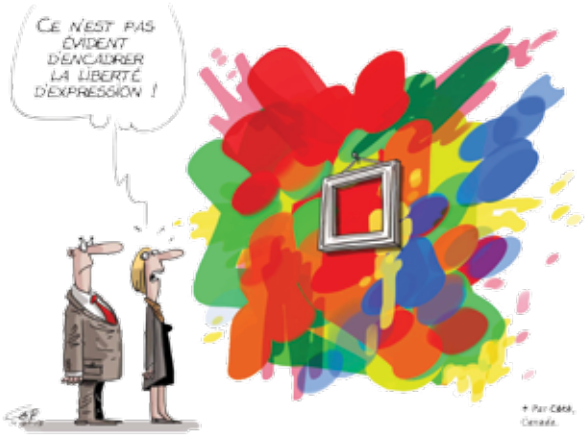

Expoziția „Desene în libertate" constă în desene de presă realizate de către aproape 50 de artiști grafici din lumea întreagă. Fiecare panou prezintă o tematică bine definită, axată pe principiul libertății de expresie: cenzura, internetul, corupția, drepturile femeilor, rebeliunile, schimbările climatice, sportul, rasismul etc. Desenele au fost ilustrate de către caricaturiști din 45 țări diferite și toate au fost publicate în presa locală.

Această expoziție ne reamintește de atacurile împotriva ziarului de satiră Charlie Hebdo din ianuarie 2015, demonstrându-ne în același timp modalitatea în care libertatea de expresie este exersată pe diferitele continente.

The exhibition called "Cartoons for Freedom" consists of illustrations made by 50 artists from around the world. Each panel is devoted to a specific theme concerning freedom of expression, such as censorship, internet, corruption, women's rights, rebellions, climate, sports, racism, etc. The drawings made by artists of 45 different nationalities have all been published in the local press.

While echoing the attacks against Charlie Hebdo in January 2015, this exhibit proposes broadening the perspective by illustrating the manner in which freedom of expression today comes into play on all continents.

The exhibit has been produced by the **Institut Français** in partnership with **Courrier international**.

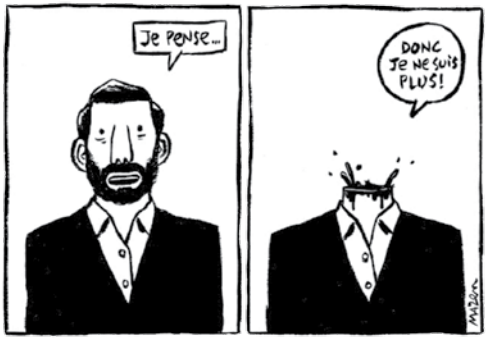

între
două
pastile

ÎNTRE DOUĂ PASTILE

Pornind de la experiența mea cu depresia, dar și ale altor câțiva minunați oameni pe care i-am intervievat, *Între două pastile* este un spectacol de teatru multimedia care vorbește despre depresie așa cum se vede (sau se ascunde) ea în București, România, în 2016. Spectacolul îmbină dramatizări ale unor povești adevărate cu fragmente din interviuri, cu momente filmate și trăite de mine în spital, și cu realitate augmentată, folosită pentru prima dată într-un spectacol de teatru din România.
(Cinty Ionescu)

concept & video design: **Cinty Ionescu**
dramatizare / dramatization: **Maria Manolescu**
mișcare scenică / stage movemen: **Andreea Duță**
sound design: **Sorin Păun 'randomform'**
3d content & realitate augmentată
/ 3d content & augmented reality: **Augmented Space Agency**
light design: **Filip Lucian**
costume / costume design: **Sonia Constantinescu și Anca Miron**
scenografie / set design: **Dan Adrian Ionescu**

cu / with: **Letiția Vlădescu și Conrad Mericoffer**

producție / produced by: **Point**

Starting from my own personal experience of depression, as well from the experience of some other wonderful people that I interviewed, *In Between Two Pills* is a multimedia theatrical play that talks about depression as seen (or hidden) in Bucharest, Romania, in 2016. The show combines dramatizations of real stories with excerpts from interviews, with moments shot and lived by myself in the hospital and with augmented reality, used for the first time in Romania in a theatrical performance.
(Cinty Ionescu)

IN BETWEEN TWO PILLS

Industry

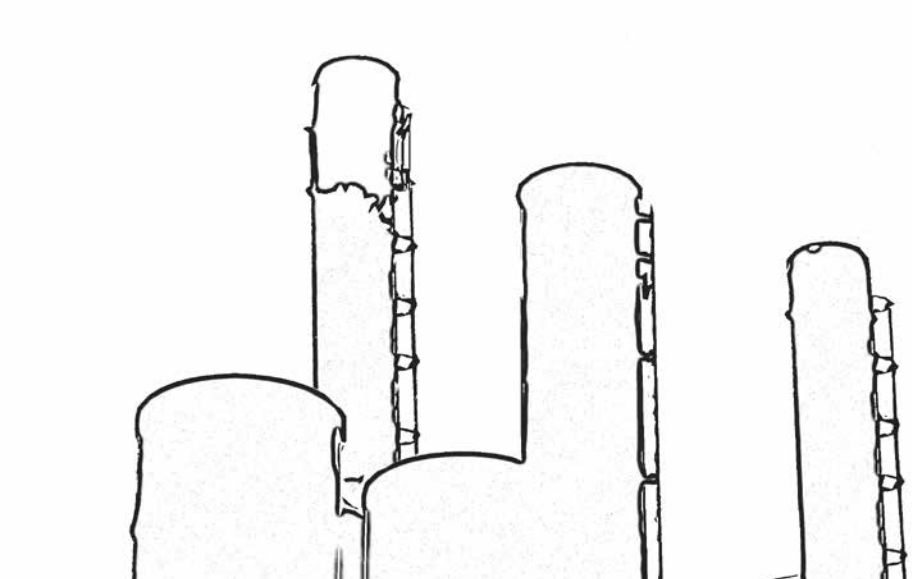

Civil Society Pitch

La cea de-a 9-a ediție One World Romania lansăm un concept nou de Pitching & Speed Dating și pentru două zile punem cineaști față în față cu organizații și persoane care luptă pentru apărarea drepturile omului în România. La atelierul de pețitorie CIVIL SOCIETY PITCH vom cupla profesioniști din ambele domenii cu scopul de a încuraja apariția de noi filme documentare românești de calitate.

Între 26 și 27 martie inversăm rolurile și oferim activiștilor pentru drepturile omului ocazia de a prezenta în fața regizorilor, producătorilor, artiștilor și experților locali și străini, idei ce pot deveni subiecte de filme documentare. Prezentările vor fi urmate de discuții unu-la-unu între cineaști și activiști concepute sub formă de Speed Dating, în urma cărora se vor forma echipe mixte de lucru.
Cele mai bune proiecte vor intra în competiția de filme documentare Future Docs din Polonia, din iunie 2016, și au șansa de a câștiga premiul cel mare de 7000 de euro pentru pre-producție.

Invitat special: **Maciej Nowicki**, director al Festivalului Internațional de Film Watch Docs, Polonia.

Participanții la atelier au fost selectați în urma unui CALL public lansat în perioada 8-25 februarie 2016.

Acest atelier este realizat în colaborare cu Festivalul International de Film Watch Docs din Polonia și cu sprijinul programului Advocate Europe.

Persoană de contact: Laura Orlescu | coordonator Civil Society Pitch
| 0722 488 128 | atelier@oneworld.ro

CIVIL SOCIETY PITCH

For the 9th edition of One World Romania we are launching a new format of Pitching & Speed Dating where we put filmmakers face to face with Romanian human rights activists and NGOs. During a two days workshop called Civil Society Pitch will act as matchmakers and engage professionals from both fields in order to encourage the production of new Romanian quality documentaries.

Between March 26th and 27th the roles will be reversed and human rights activists will have the opportunity to pitch to film directors, producers, visual artists and local and foreign experts, stories and ideas that may become documentary films. The pitching session will be followed by one-on-one discussions between filmmakers and activists designed as speed dating, after which joint teams will form.

The best projects will compete in the Future Docs competition that will take place in June 2016 in Poland and will have a chance at the 7000 euro price for pre-production.

Special guest: **Maciej Nowicki**, director of Watch Docs International Film Festival, Poland.

Workshop participants were selected following a public CALL for entries launched between February 8th and 25th, 2016 .

This workshop is organized in collaboration with **Watch Docs IFF** in Poland and with the support of **Advocate Europe**.

Contact person: Laura Orlescu | Civil Society Pitch coordinator
| 0722 488 128 | atelier@oneworld.ro

Docu-Games

Scepticism, dispreț, chiar ostilitate: așa a fost primit filmul la începuturile lui. O sută de ani mai târziu, aceeași primire descurajantă și mărginită au avut jocurile video: „jocurile video nu vor fi niciodată artă", scria furibund criticul de film Roger Ebert. S-a mai spus despre ele că sunt doar pentru geeks și alți ciudați, ca sunt dăunătoare, că instigă la violență, creează dependență, cresc criminalitatea. Ba chiar că strică tenul*!

A devenit limpede astăzi că lucrurile sunt departe de a fi atât de unilaterale, iar potențialul de diversitate al jocurilor video – ca și al documentarului – nu are granițe. Ele pot informa, emoționa, pot avea un impact pro-social real, iar o dovadă sunt docu-games. Termenul de docu-games a fost introdus în vocabularul documentariștilor și al dezvoltatorilor de jocuri de către Joost Raessens: „Docu-games încearcă să concilieze realismul documentarului cu ficționalul jocurilor video – două lucruri greu de reconciliat la prima vedere". Într-adevăr, de cele mai multe ori, aceste docu-games îmbină ludicul jocurilor, sobrietatea pe care o impun poveștile (adevărate) în care ne invită să ne jucăm, și un research riguros – elemente care la prima vedere par imposibil de adus la un consens. Ele sunt realizate de un colectiv eterogen de creatori (game developers, artiști vizuali, jurnaliști, cineaști). Pe câțiva dintre ei i-am invitat la București să își prezinte jocurile la One World Romania.

În plus, anul acesta invităm publicul One World Romania să descopere această specie ludico-documentară, să se joace docu-games multi-premiate sau foarte noi, în premieră în România, jocuri cu impact social ce tratează probleme politice și sociale importante, așa cum sunt EndGame Syria și Female Heroes, câteva dintre docu-games pe care le prezentăm în acest an în spațiile special amenajate din locațiile festivalului.

**conform unor studii despre jocul în exces publicate in British Journal of Dermatology, aprilie 2009.*

Scepticism, disdain, even hostility: this is how films were received in their early days. One hundred years later, video games shared the same discouraging and limited welcome: "video games will never be art", angrily wrote film critic Roger Ebert. They were seen as entertainment only for geeks and other nerds and regarded to be a cause for encreased violence, addiction and criminality. And even for skin damage*!

Today, it has became clear that things are far from being one-sided, and the diversity potential of video games – as well as of documentaries – is limitless. They can inform, move, have a real pro-social impact: docu-games serve as proof. The term docu-games was introduced in the lexicon of documentary makers and game developers by Joost Raessens: "Docu-games are trying to reconcile the realism of documentaries with the fiction of video games – two things that are at first hard to reconcile". Indeed, more often than not, these docu-games combine the playfulness of games, the sobriety carried by the (real) stories in which they invite us to play, and a compelling research – all of which seem impossible to harmonize. They are conceived by a diverse team of creators (game developers, visual artists, journalists, filmmakers). We have invited some of them to Bucharest to present their games at One World Romania.

Additionally, we invite the One World Romania audience to discover this playful-documentary genre, to play multi-awarded or brand new docu-games, shown for the first time in Romania, games which carry social impact and which tackle relevant political and social issues, such as End-Game Syria and Female Heroes, which are some of the docu-games presented this year in the specially created corners in the festival locations.

**according to studies on excessive gaming published in British Journal of Dermatology, April 2009.*

Primii pași în realitatea virtuală

Filmul este o experiență colectivă, iar spectacolul de sală, cu public plătitor adunat în întuneric, martor la povești spuse prin imagini în mișcare, este definitoriu pentru ceea ce înseamnă cinema. Asta tindem să credem astăzi, și așa ne-am obișnuit – dar să ne aducem aminte că nu a fost întotdeauna așa.

Primele „fotografii în mișcare", văzute prin Kinetoscopul lui Thomas Edison și W.K.L Dickson, presupuneau o experiență individuală: privitorii se uitau, unduiți de spate, printr-o cutie măricică, care le ajungea până la brâu, și doar așa puteau să se bucure – de unii singuri – de filme nu mai lungi de un minut.

Cele mai noi tehnologii pe care le explorează filmul documentar se întorc de la experiența colectivă la una individuală, de data aceasta la 360 de grade.

2016 este anul în care cele mai importante festivaluri de film documentar din lume anunță că își întorc privirea spre realitatea virtuală, cu un potențial imersiv și empatic care trece dincolo de divertisment și fascinația pentru „încă un gadget".

Pentru prima dată la un festival de film din România, publicul de la One World Romania va putea să vizioneze, pe lângă cele 60 de filme proiectate în săli, o selecție de documentare disponibile pentru vizionarea cu dispozitivele mobile și ochelarii de realitate virtuală.

First Steps Into Virtual Reality

Films are a collective experience, and the cinema hall viewings, with a paying audience gathered in the dark room, witness to stories told through moving images, is essential for what cinema realy means. This is what we believe today, this is what we are accustomed to – rember that this hasn`t always been the case.

The first "moving pictures", seen through the Kinetoscope of Thomas Edison and W.K.L Dickson, involved an individual experience: the audience was bending down over a relatively large box, which was reaching up to their waist, only to enjoy films no longer than a minute.

The latest technologies explored by documentary film makers go back to this individual experience, this time at 360 degrees.

2016 is the year in which the most important documentary film festivals in the world are announcing their interest in virtual reality, with an immersive and empathetic potential going beyond entertainment and fascination for "yet another gadget".

For the first time at a film festival in Romania, the One World audience will be able to watch, besides the 60 films screened in halls, a selection of documentaries available for viewing with mobile devices and virtual reality glasses.

VIAȚA E
PREA SCURTĂ
PENTRU
FILME
PROASTE
MUBI

SAVUREAZĂ
UN DOCUMENTAR
CU PERSONALITATE
ALĂTURI DE BEREA CARE A CERUT
MAI MULT
de la Gust
Staropramen
PREMIUM BEER
STAROPRAMEN THE SPIRIT OF PRAGUE
18 69
Staropramen
PRAGUE
PRAGUE #1 WORLD
Un gust deosebit se savurează cu măsură.
ONE
WORLD
ROMANIA

FUNDAȚIA SENSI blu

DACĂ BĂTAIA E RUPTĂ DIN RAI... ATUNCI IUBIREA DE UNDE VINE?

#stopVIOLENȚEIdomestice

Centrul de consiliere Casa Blu

0787 54 18 54
021 311 46 36

TURNUL DE APĂ DIN PANTELIMON

Brings culture closer to the people
Geographically speaking

www.makeapoint.ro
Șos. Morarilor 1

MAKE A POINT

CCSM
Corturi Industriale SRL
Inovație. Tehnologie. Diversitate. Mobilitate. Soluție completă.
Producție și închiriere corturi pentru evenimente, industrie, agricultură, activități sportive.
VÂNZĂRI: (+40) 729 960 579 / ÎNCHIRIERI: (+40) 720 998 508 / EMAIL: office@ccsm.ro / www.ccsm.ro

10 YEARS

CPH:DOX • DOCLISBOA • DOCS AGAINST GRAVITY FF • DOK LEIPZIG • FIDMARSEILLE • JIHLAVA IDFF • VISIONS DU RÉEL

DOC ALLIANCE FILMS

▶ 52:00:86 (Megacities / dir. Michael Glawogger)

▲ 66:58:00 (Picture of Light / dir. Peter Mettler)

10 years of discovering the best documentaries for you

▶ 97:00:86 (The Beaches of Agnès / dir. Agnès Varda)

▶ 45:34:20 (The Human Dutch / dir. Bert Haanstra)

Your online documentary cinema
Subscribe for only 3.99 € a month
dafilms.com

Elvire Popesco

CINEMA

NE VEDEM LA FILM !
BD. DACIA 77

VITRINA
CINEMATOGRAFIEI
EUROPENE

/cinemaelvirapopescu

0374 125 216

elvirepopesco.ro

20 ani INSTITUT FRANÇAIS BUCAREST

canopy.ro

CANOPY
Taking digital to new heights

Every seed *born* in the shade,
deserves a spot in the light.

Digital Strategy

Pay Per Click Architecture

Online Marketing Training

Usability & Conversion rate Optimization

Canopy is the *digital partner* of One World Romania

Trăim într-o țară extrem de bogată din punct de vedere cultural. Diferențele nu trebuie să ne sperie iar diversitatea nu trebuie privită ca o povară, ci ca o moştenire foarte valoroasă de care oricine merită să fie în primul rând conştient, pentru a se putea bucura de ea.

Festivalul de film documentar dedicat drepturilor omului este un eveniment deosebit de important nu doar pentru România, ci pentru întreaga Europă fiindcă luptă împotriva discriminării cu una dintre cele mai frumoase arme pe care un popor le are la îndemână: cultura sa. Apreciem, în acest context, implicarea şi profesionalismul organizatorilor, Asociația One World Romania şi Centrul Ceh din Bucureşti, care au creat deja tradiție în comunicarea prin imagine de film a celor mai bune practici din domeniul antidiscriminării, diversității şi interculturalității.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este singura instituție din România care are atribuții de constatare şi sancționare a discriminării. Este garantul respectării şi aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare şi cu documentele internaționale la care România este parte, astfel încât, prin activitățile, proiectele, programele sau campaniile de informare privind combaterea discrimnării, un rol însemnat îl are conştientizarea efectelor negative ale acesteia către publicul larg.

Consiliul national pentru combaterea discriminarii

ADRESA: Piața Walter Mărăcineanu nr. 1 - 3, sector 1, Bucureşti
TELEFON: +4 021 312.65.78 ; +4 021 312.65.79
FAX: +4 021 312.65.85
EMAIL: support@cncd.org.ro

Comisia Europeană

Europa fiecăruia e Europa tuturor

---------- #GlobalGoals ----------
12 Aug 2065 12:45

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

RoAid

UNDP
Empowered lives.
Resilient nations.

Remember the 4 seasons?

Yes. Vivaldi's masterpiece.

No. The real 4 seasons.

Oh, spring, summer, autumn and...what was the other one?

If you want your grandchildren to remember the real 4 seasons, the time to act is now! **One World. 17 Sustainable Development Goals.**

The content of this material does not necessarily represent the official position of the Ministry of Foreign Affairs of Romania or of the United Nations Development Programme.

CEZ ROMÂNIA

ENERGIA VINE DE LA OAMENI
ENERGY COMES FROM THE PEOPLE

Grupul CEZ distribuie și furnizează energie electrică în șapte județe din România – Argeș, Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea și Teleorman – pentru mai mult de 1,32 de milioane de gospodării. Deținut în majoritate de către statul ceh, Grupul CEZ în România este un actor important pe piața de energie electrică din Europa Centrală și de Sud-Est, fiind al doilea mare exportator de energie din Europa.

Consecvent motto-ului său dedicat activităților de responsabilitate socială, „Energie pentru bine", Grupul CEZ sprijină manifestări sociale și culturale în comunitățile și regiunile în care activează, de exemplu, Festivalul Internațional Shakespeare de la Craiova sau Maratonul Olteniei. Grație legăturii directe pe care o are cu milioane de clienți din Oltenia și jumătatea de vest a Munteniei, Grupul este activ implicat în viața comunităților locale, oferind sprijin școlilor, organizațiilor non-guvernamentale, spitalelor și grădinițelor, dar nu numai.

De asemenea, Grupul CEZ este unul dintre cei mai importanți jucători de pe piața de energie regenerabilă din România.
Patru dintre cele opt companii ale sale dețin și administrează cel mai mare parc eolian amplasat pe uscat din Europa, cu o putere totală instalată de 600 de megawați, printr-o investiție totală care s-a ridicat la 1,1 miliarde de euro. De asemenea, Grupul deține și operează un sistem de patru microhidrocentrale (precum și amenajările hidro aferente) în județul Caras-Severin, care asigură o producție importantă de energie curată pentru beneficiarii din România.

GRUPUL CEZ ÎN ROMÂNIA **www.cez.ro**

9 Days – From My Window in Aleppo
| Some Shorts | info@someshorts.com | www.someshorts.com
A Flickering Truth | The Film Sales Company
| lucas.verga@filmsalescorp.com | www.filmsalescorp.com
A Syrian Love Story | Cat&Docs| info@catndocs.com | www.catndocs.com
Above and Below | Maximage | info@maximage.ch | www.maximage.ch
Bandage | Wacky Tie Films | niina@wackytie.fi | www.wackytie.fi
Broken Land
| Intermezzo Films | info@intermezzofilms.ch | www.intermezzofilms.ch
Cartel Land | Dogwoof | luke@dogwoof.com | www.dogwoofglobal.com
Cecilia | Penny Wise Films | pankaj@pennywisefilms.com
| www.pennywisefilms.com
Chickpeas with Sugar | Freak Independent Film Agency
| marta@agenciafreak.com | www.agenciafreak.com
Coups de Foudre
| Wallonie Image Production | cecile.hiernaux@wip.be | www.wip.be
Dancing with Maria
| Slingshot Films | festivals@slingshotfilms.it | www.slingshotfilms.it
Democracy
| Doc&Film International | sales@docandfilm.com | www.docandfilm.com
Dirty Business | Vadim Dumesh | vadim.dumesh@gmail.com
Dreaming of Denmark
| Klassefilm Aps | info@klassefilm.dk | www.klassefilm.dk
Every Face Has a Name | Rise and Shine
| info@riseandshine-berlin.de | www.riseandshine-berlin.com
Fair Play | Wacky Tie Films | niina@wackytie.fi | www.wackytie.fi
Felvidek. Caught in Between
| Tetraktys Films | tetraktys@cytanet.com.cy | www.tetraktysfilms.com
Flotel Europa
| Vladimir Tomic | vladimirtomic80@gmail.com | www.vladimirtomic.com
Free | Gral Film | tzaya@gralfilm.com | www.gralfilm.com
Greece: Days of Change
| Films Transit | john@filmstransit.com | www.filmstransit.com
Grozny Blues | ANT!PODE Sales & Distribution
| festivals@antipode-sales.biz | www.antipode-sales.biz
Guantanamo's Child: Omar Khadr
| Films Transit | john@filmstransit.com | www.filmstransit.com
HAUNTED | mec film | info@mecfilm.de | www.mecfilm.de
I for Iran | Centre Video de Bruxelles
| philippe.cotte@cvb-videp.be | www.cvb-videp.be
In the Dark | This and That | snezana@thisandthat.rs | www.thisandthat.rs
India's Daughter | DR Sales, Women Make Movies
| kfitzpatrick@wmm.com | www.wmm.com
Jenica & Perla | Fresh Films | vladimir@freshfilms.cz | www.freshfilms.cz
Keeping Balance | aug&ohr medien | markus@augohr.de | www.augohr.de
Lampedusa in Winter | Taskovski Films
| festivals@taskovskifilms.com | www.taskovskifilms.com
Like the Others
| Autlook Films | festival@autlookfilms.com | www.autlookfilms.com
Logbook Serbistan | Playground produkcija
| playgroundprodukcija@gmail.com | www.playground-produkcija.net
Minor Border | Lisbeth Kovacic | lisbeth@klingt.org | http://lisbeth.klingt.org
Mos Stellarium |Tarantula | elise@tarantula.lu | www.tarantula.lu
MOTLEY'S LAW | LevelK | derek@levelk.dk | www.levelk.dk
My Nazi Legacy | The Film Sales Company
| lucas.verga@filmsalescorp.com | www.filmsalescorp.com
Napolislam | Ladoc | silvia@ladoc.it | www.ladoc.it
One Million Steps | aug&ohr medien | markus@augohr.de | www.augohr.de
Only Barberry Remains | Lia Sudermann | lia.sudermann@googlemail.com
Oriented | Pictured | arieh@pictured.com | www.pictured.com
Private Violence
| Women Make Movies | kfitzpatrick@wmm.com | www.wmm.com
Rebels | Norwegian Film Institute | ts@nfi.no | www.norwegianfilms.no
Roboțelul de aur | Mihai Dragolea | dragolea.mihai@yahoo.com
Siberia in a Summer Dress
| Noeuf Image | bstef@9image.info | www.9image.info
Teaching Ignorance
| Ruth Diskin Films | cara@ruthfilms.com | www.ruthfilms.com
The Amina Profile
| National Film Board of Canada | e.seguin@nfb.ca | www.nfb.ca
The Tentmakers of Cairo
| Non'D'Script | kim@nondscript.com | www.nondscript.com
Tiny Little Delicate Foreign Castles | Rob Key | robkey26@gmail.com
Train to Adulthood
| Taskovski Films | festivals@taskovskifilms.com | www.taskovskifilms.com
Ukrainian Sheriffs
| Taskovski Films | festivals@taskovskifilms.com | www.taskovskifilms.com
Under the Sun | Deckert Distribution
| info@deckert-distribution.com | www.deckert-distribution.com
White Out, Black In | Cinco da Norte | cincodanorte@gmail.com

ONE WORLD ROMANIA

tel / phone: 004 0726 209 374
adresă / address: Austrului 30, ap. 2, sector 2, 024073 Bucharest
website: www.oneworld.ro
e-mail: festival@oneworld.ro

One World Romania la Şcoală scoala.oneworld.ro
Petra Dobruská petra@oneworld.ro

KineDok
Andreea Burdujanu andreea.burdujanu@oneworld.ro

CENTRUL CEH

tel / phone: 004 021 303 92 30
adresă / address: Ion Ghica 11, sector 3, 030045 Bucharest
website: www.czech-it.ro

e-mail
František Zachoval zachoval@czech.cz
Iulia Țurcanu turcanu@czech.cz

INDEXUL FILMELOR

9 zile - De la fereastra mea din Alep ... 58
Adevăr pe peliculă ... 122
Afaceri murdare ... 62
Albii afară, negrii înăuntru ... 86
Bântuiți ... 48
Cartel Land ... 126
Castele străine, mici și delicate ... 84
Cecilia ... 78
Copilul din Guantanamo: Omar Khadr ... 80
Coups de foudre ... 90
Dansând cu Maria ... 128
Deasupra și dedesubt ... 124
Democție ... 14
Doar mărăcinii ... 116
Evenimentele din Ungaria ... 32
Fair Play ... 92
Fabrica tineretului ... 108
Felvidek. Prinși la mijloc ... 16
Fiica Indiei ... 94
Flotel Europa ... 46
Frontiera ... 52
Grecia - Zilele schimbării ... 102
Grozny Blues ... 130
I de la Iran ... 64
În echilibru ... 96
Jenica & Perla ... 18
Jurnalul Floricăi S. ... 108
La fel ca ceilalți ... 114
Lampedusa în iarnă ... 20
Legea lui Motley ... 82
Liberi ... 112
Love Story în Siria ... 60
Minerii ... 108
Mos Stellarium ... 54
Moștenirea mea nazistă ... 22
Napolislam ... 24
Năut cu zahăr ... 40
Noaptea bărbaților ... 108
O echipă de tineri și ceilalți ... 108
Orice chip poartă un nume ... 44
Pansament ... 36
PopOrient ... 68
Profesori de ignoranță ... 70
Profilul Aminei ... 72
Rebeli ... 106
Roboțelul de aur ... 140
Să treacă vara ... 108
Serbistan – Jurnal de bord ... 50
Siberia, în rochie de vară ... 26
Sub soarele Partidului ... 132
Subteran ... 104
Șerifi în Ucraina ... 30
Tăbăcarii ... 108
Tren spre maturitate ... 28
Țesătorii din Cairo ... 74
Ținut sfărâmat ... 38
Un minut ... 108
Un milion de pași ... 66
Violență domestică ... 98
Visând la Danemarca ... 42

INDEX OF ENGLISH TITLES

9 Days – From My Window in Aleppo 58
A Flickering Truth 122
A Syrian Love Story 60
A Team of Young Men and The Others 108
Above and Below 124
Bandage 36
Broken Land 38
Cartel Land 126
Cecilia 78
Chickpeas with Sugar 40
Coups de Foudre 90
Dancing with Maria 128
Democracy 14
Dirty Business 62
Dreaming of Denmark 42
Every Face Has a Name 44
Fair Play 92
Felvidek. Caught in Between 16
Flotel Europa 46
Free 112
Greece: Days of Change 102
Grozny Blues 130
Guantanamo's Child: Omar Khadr 80
Haunted 48
I for Iran 64
In the Dark 104
India's Daughter 94
Jenica & Perla 18
Keeping Balance 96
Lampedusa in Winter 20
Let the Summer Pass 108
Like the Others 114
Logbook Serbistan 50
Minor Border 52
Mos Stellarium 54
Motley's Law 82
My Nazi Legacy 22
Napolislam 24
One Million Steps 66
One Minute 108
Only Barberry Remains 116
Oriented 68
Private Violence 98
Rebels 106
Siberia in a Summer Dress 26
Teaching Ignorance 70
The Amina Profile 72
The Events in Hungary 32
The Diary of Florica S. 108
The Golden Robot 140
The Miners 108
The Night of the Men 108
The Tanners 108
The Tentmakers of Cairo 74
The Youth Factory 108
Tiny Little Delicate Foreign Castles 84
Train to Adulthood 28
Ukrainian Sheriffs 30
Under the Sun 132
White Out, Black In 86

ORGANIZATORI

ONE WORLD ROMANIA

CENTRUL CEH
ČESKÉ CENTRUM

PARTENER PRINCIPAL

Konrad Adenauer Stiftung
Programul Statul de Drept Europa de Sud Est

CU SPRIJINUL

PRIMĂRIA SECTORULUI 3 BUCUREȘTI

RoAid

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

CENTRUL DE RESURSE JURIDICE

eea grants

Bankwatch

65 YEARS

SPONSORI

CEZ ROMÂNIA

Staropramen

AQUA CARPATICA

SĂMBUREȘTI

MEDSANA

ŠKODA

noumax

AMSET

PARTENERI

BILETE PRIN

SUȘTINUT DE

PARTENER DIGITAL

PARTENER SOCIAL MEDIA

PARTENERI MEDIA

WWW.ONEWORLD.RO